

นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิคสำหรับผู้เริ่มต้น

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา 2568
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

นวัตกรรมการออกแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิก
สำหรับผู้เริ่มต้น

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบรียรัมย์
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา 2568
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบรียรัมย์

วิทยานิพนธ์ เรื่อง “นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิก
สำหรับผู้เริ่มต้น”
ของ กวิน ภูศรีเทศ
ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาตรีวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณิต เทพ ปิตุภูมิ)

.....ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธรรศ อัมโร)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิณัฐ พงษ์นิล)

อนุมัติ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา พัดเกตุ)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น
ผู้วิจัย	กวิน ภูศรีเทศ
ประธานที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.ธรรศ อัมโร
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิณัฐ พงษ์นิล
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ ดศ.ม. ดุริยางคศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2568
คำสำคัญ	ชุดแบบฝึก, กีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์, เทคนิคบูมซิก

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น และศึกษาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกที่พัฒนาขึ้นตามเกณฑ์ 80/80 รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) โดยอิงตามแนวคิดของ Borg and Gall ซึ่งได้มีการปรับขั้นตอนให้เหมาะสมกับบริบทของงานวิจัยด้านดนตรีศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่ (1) การพัฒนาเครื่องมือ และ (2) การทดลองและประเมินผล พร้อมทั้งประยุกต์ใช้กรอบแนวคิด ADDIE Model ในกระบวนการวิเคราะห์ ออกแบบ พัฒนา ทดลองใช้ และประเมินผล เพื่อให้การพัฒนาแบบฝึกเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาวิชาเอกกีตาร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 10 คน ซึ่งมีพื้นฐานการเล่นกีตาร์แต่ไม่เคยมีประสบการณ์ด้านฟิงเกอร์สไตล์มาก่อน โดยใช้รูปแบบการทดลองแบบ one-shot case study เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ชุดแบบฝึกทักษะ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน

ผลการวิจัยพบว่า ชุดแบบฝึกที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะการบรรเลงเทคนิคบูมซิกได้อย่างถูกต้องตามองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ การเล่นเสียงเบสสลับกับเมโลดี้ การควบคุมน้ำหนักนิ้ว และการรักษาจังหวะอย่างสม่ำเสมอ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอยู่ในระดับสูง และความพึงพอใจของผู้เรียนต่อชุดแบบฝึกอยู่ในระดับดีมาก แสดงให้เห็นว่าชุดแบบฝึกทักษะนี้สามารถใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสำหรับผู้เริ่มต้นในการฝึกกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกได้

Title	THE INNOVATION OF FINGERSTYLE GUITAR BOOM CHICK TECHNIQUE PACKAGE FOR BEGINNERS
Author	Kawin Phusrithet
Advisor	Associate Professor Tat Amaro, Ph.D.
Co-Advisor	Assistant Professor Sasinut Phongnil, Ph.D.
Academic Paper	Master of Music Thesis in Musicology, Naresuan University, 2025
Keywords	Practices, Fingerstyle Guitar, Boom Chick Techniques

ABSTRACT

This research aimed to develop new lessons for novice fingerstyle guitarists focusing on the boom chick technique and to evaluate its effectiveness based on the 80/80 criterion. The study employed a research and development design (R&D) proposed by Borg and Gall and re-evaluated to suit music education context. The development process was streamlined into two main phases: (1) the development of instructional materials and (2) implementation and evaluation. The ADDIE model—comprising analysis, design, development, implementation, and evaluation—was integrated into the research framework to ensure a systematic and effective instructional design process.

The target group consisted of 10 undergraduate students majoring in guitar at the Faculty of Education, Pibulsongkram Rajabhat University. All participants had basic guitar-playing experience, while having no prior exposure to fingerstyle techniques. A one-shot case study design was employed over a five-week period. Research instruments included the new guitar lessons, an assessment test, and a questionnaire to evaluate students' satisfaction.

The findings confirmed that the new guitar lessons met effectiveness criterion, significantly enhancing students' fundamental fingerstyle skills. Learners achieved high performance and expressed strong satisfaction, indicating its effectiveness as an instructional tool for teaching the boom chick technique to beginners.

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิคสำหรับผู้เริ่มต้น” นี้ สำเร็จลุล่วงด้วยความอนุเคราะห์จากหลายฝ่าย ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ธรรศ อัมโร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำองค์ความรู้ และข้อเสนอแนะอันทรงคุณค่าตลอดกระบวนการวิจัย อีกทั้งยังเป็นกำลังใจที่สำคัญยิ่งในการพัฒนางานชิ้นนี้ให้สมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบคุณคณาจารย์ประจำสาขาวิชาดนตรีศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ที่ได้เอื้อเฟื้อทรัพยากรทางวิชาการ และให้การสนับสนุนในด้านต่าง ๆ อย่างดียิ่ง รวมถึงนักศึกษาวิชาเอกกีตาร์ทุกท่านที่เข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างมากต่อกระบวนการพัฒนาและประเมินผล

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณครอบครัวและเพื่อน ๆ ที่คอยให้กำลังใจ สนับสนุน และอยู่เคียงข้างตลอดระยะเวลาของการดำเนินงานวิจัย จนกระทั่งสามารถสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยขออภัยขอขมาขออภัยใคร่ครวญใด ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในงานวิจัยนี้ไว้แต่เพียงผู้เดียว และยินดีน้อมรับคำติชมเพื่อการพัฒนาต่อไปในอนาคต

กวิน ภูศรีเทศ

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....ค	
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....ง	
ประกาศคุุณูปการ.....จ	
สารบัญ.....ฉ	
สารบัญตาราง.....ซ	
สารบัญภาพ.....ณ	
บทที่ 1 บทนำ.....1	
1. ความเป็นมาของปัญหา.....1	
2. จุดมุ่งหมายของการศึกษา.....5	
3. ขอบเขตของงานวิจัย.....5	
4. นิยามศัพท์เฉพาะ.....5	
5. สมมติฐานของการวิจัย.....6	
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....7	
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....8	
1.2 ทฤษฎีการสอนกีตาร์และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....9	
1.3 ความเป็นมาและเทคนิคการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์.....11	
2.1. ชุดแบบฝึกทักษะกีตาร์และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....16	
2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับกีตาร์.....18	
2.3 การวัดและประเมินผลทางการศึกษาในหลักสูตรการสอนกีตาร์.....21	
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....24	
1.1 ระยะเวลาที่ 1 การสร้างและพัฒนานวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะ (Development of Innovation).....25	
1.2 ระยะเวลาที่ 2 การทดลองใช้นวัตกรรมและการประเมินผล (Implementation and Evaluation of Innovation).....26	
1.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา.....27	
1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....28	

1.5 โครงสร้างและองค์ประกอบของชุดแบบฝึกทักษะ	30
1.6 กระบวนการพัฒนาและปรับปรุงชุดแบบฝึกทักษะ	33
3.1 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (แบบทดสอบการเล่นกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิค ก่อนและหลังได้รับบทเรียน).....	34
3.2 แบบประเมินความพึงพอใจต่อบทเรียนกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เรื่องเทคนิคบูมซิค	35
4.1 ขั้นตอนเตรียมการก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
4.2 ขั้นตอนการดำเนินการสอนและเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างการใช้นวัตกรรม.....	36
4.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง	38
4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้วิเคราะห์ (Data Analysis and Statistics)	39
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
1. การพัฒนานวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์สำหรับผู้เริ่มต้น	43
2. การทดสอบประสิทธิภาพนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิค บูมซิคสำหรับผู้เริ่มต้น	50
3. การประเมินความพึงพอใจของการใช้นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์ สไตล์เทคนิคบูมซิคสำหรับผู้เริ่มต้น.....	54
บทที่ 5 บทสรุป.....	56
ผลการสร้างนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิคสำหรับผู้ เริ่มต้น.....	56
การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์ สไตล์เทคนิคบูมซิคสำหรับผู้เริ่มต้น.....	57
การประเมินความพึงพอใจของนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิค บูมซิคสำหรับผู้เริ่มต้น	57
ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้	59
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	59
บรรณานุกรม.....	62
ภาคผนวก.....	65
ประวัติผู้วิจัย.....	79

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 เนื้อหาและรายละเอียดการสอนปฏิบัติทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิก สำหรับผู้เริ่มต้น.....	44
ตาราง 2 คุณลักษณะข้อเบื้องต้นของอาสาสมัคร (n=10).....	50
ตาราง 3 คะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียนนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้นสัปดาห์ที่ 1-4.....	51
ตาราง 4 คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน.....	52
ตาราง 5 การเปรียบเทียบคะแนนความรู้เรื่องชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้นของกลุ่มอาสาสมัครก่อนและหลังการทดลองใช้นวัตกรรม การเรียนการสอน (n=10).....	54
ตาราง 6 การประเมินความพึงพอใจของการใช้นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น	55

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
ภาพ 2 ตัวอย่างแบบฝึกหัดการฝึกตีตบเบสสลับโดยใช้เทคนิค Palm Muting และการตีตบสาย 4 และ 3 พร้อมการเน้นเสียง	30
ภาพ 3 แบบฝึกหัดการฝึกเปลี่ยนคอร์ดและตีตบเบสให้ถูกต้องตามตำแหน่งเสียงเบส.....	31
ภาพ 4 ตัวอย่างแบบฝึกหัดการประสานงานระหว่างแนวเบสและแนวทำนอง	32
ภาพ 5 บทเพลง Itsy Bitsy Spider Song ในรูปแบบฟังเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิก	33
ภาพ 6 การเรียนการสอนสำหรับพัฒนาทักษะการเล่นเทคนิคบูมซิก ครั้งที่ 1.....	46
ภาพ 7 การเรียนการสอนชุดแบบฝึกหัดเทคนิคบูมซิกครั้งที่ 2	47
ภาพ 8 การเรียนการสอนชุดแบบฝึกหัดเทคนิคบูมซิกครั้งที่ 3.....	48
ภาพ 9 การเรียนการสอนชุดแบบฝึกหัดเทคนิคบูมซิกครั้งที่ 4.....	49

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ในปัจจุบัน ดนตรีถือเป็นสื่อทางวัฒนธรรมที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาทักษะของมนุษย์ในหลายมิติ ทั้งด้านสังคม อารมณ์ และสติปัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของการศึกษา ดนตรีสามารถเสริมสร้างสมาธิ กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ และส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ (Perlovsky, 2017) การเรียนรู้การเล่นเครื่องดนตรีจึงเป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในหลากหลายช่วงวัย โดยหนึ่งในเครื่องดนตรีที่ได้รับความนิยมสูง คือ กีตาร์ เนื่องจากเป็นเครื่องดนตรีที่เข้าถึงได้ง่าย ราคาย่อมเยา และมีความยืดหยุ่นในการนำไปใช้บรรเลงในแนวดนตรีที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการแสดงเดี่ยว การขับร้องประกอบ หรือการแสดงในวงดนตรี

กีตาร์เป็นเครื่องดนตรีที่มีประวัติศาสตร์ความเป็นมาอันยาวนาน ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งด้านโครงสร้าง รูปแบบ และวิธีการบรรเลง จำแนกเป็น 3 ชนิดหลัก ได้แก่ กีตาร์คลาสสิก กีตาร์ไฟฟ้า และกีตาร์อคูสติก ซึ่งแต่ละชนิดมีลักษณะเฉพาะของเนื้อเสียงและลีลาการบรรเลงที่แตกต่างกัน (เศรษฐศักดิ์ ไสวงาม และเฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี, 2563) กีตาร์คลาสสิกนั้นเป็นเครื่องดนตรีที่นิยมใช้บรรเลงโดยไม่มีเนื้อร้อง มุ่งเน้นการถ่ายทอดบทเพลงในรูปแบบดนตรีล้วนจากวัฒนธรรมตะวันตก เช่น เพลงในยุคคลาสิก คลาสสิก และโรแมนติก โดยใช้การอ่านโน้ตบรรเลงอย่างมีระบบและเป็นทางการ ส่วนกีตาร์ไฟฟ้า ซึ่งถูกพัฒนาขึ้นในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการเปลี่ยนแปลงของวงการดนตรี โดยเฉพาะในแนวแจ๊ส บลูส์ และร็อก แรกเริ่มนั้น นักกีตาร์แจ๊สนำกีตาร์ไฟฟ้ามาเพื่อให้สามารถเล่นท่อนโซโล่ที่มีเสียงชัดเจนกว่าในวงดนตรี ต่อมาในช่วงทศวรรษ 1950–1960 กีตาร์ไฟฟ้ากลายเป็นเครื่องดนตรีหลักที่มีบทบาทโดดเด่นในวงการดนตรีร่วมสมัย ในขณะเดียวกัน กีตาร์อคูสติกก็ถือเป็นรากฐานของกีตาร์ในยุคใหม่ โดยมีต้นกำเนิดจากประเทศสเปน ในช่วงต้นศตวรรษที่ 16 และได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางในวงดนตรีแนวโฟล์ก คันทรี และบลูแกรส เนื่องจากสามารถใช้งานได้อย่างหลากหลาย ทั้งในบทบาทการบรรเลงเดี่ยวและการประกอบการขับร้อง บุคคลสำคัญที่มีบทบาทในการพัฒนาเทคนิคการเล่นกีตาร์อคูสติก ได้แก่ เชสเตอร์ เบอร์ตัน แอทกินส์ (Chester Burton Atkins), อัลเบิร์ต วิลเลียม ลี (Albert William Lee) และเมอร์ล โรเบิร์ต ทราวิส (Merle Robert Travis) ซึ่งล้วนมีส่วนสำคัญในการวางรากฐานให้กับเทคนิคกีตาร์แบบฟิงเกอร์สไตล์และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคนิคบูมชิก (boom chick) ที่มีจังหวะเฉพาะตัว อันเป็นแบบแผนของการบรรเลงที่ทั้งสอดคล้องกับจังหวะและสร้างความไพเราะในการเล่นแบบโซโล่

ด้วยบริบททางประวัติศาสตร์ของเครื่องดนตรีกีตาร์ในฐานะเครื่องดนตรีที่สามารถประยุกต์เข้ากับแนวดนตรีหลากหลาย ทำให้การศึกษาค้นคว้าและพัฒนาแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ โดยเฉพาะในรูปแบบฟิงเกอร์สไตล์ที่มีเทคนิคเฉพาะ เช่น เทคนิคบูมซิก มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์ผู้เริ่มต้น ซึ่งสามารถพัฒนาทักษะต่อยอดสู่การแสดงดนตรีในระดับที่สูงขึ้นได้

นอกจากการจำแนกชนิดของกีตาร์ออกเป็นกีตาร์คลาสสิก กีตาร์ไฟฟ้า และกีตาร์อคูสติคแล้ว เครื่องดนตรีชนิดนี้ยังมีการบรรเลงที่หลากหลายตามลักษณะของแนวดนตรีและบทบาทในการแสดงดนตรี โดยกีตาร์คลาสสิกมักใช้ในการบรรเลงโดยไม่มีเนื้อร้อง มุ่งเน้นการแสดงออกในเชิงศิลปะของบทประพันธ์ ส่วนกีตาร์ไฟฟ้ามักใช้สำหรับบรรเลงท่อนโซโลที่เน้นเสียงเดี่ยวเฉพาะ และกีตาร์อคูสติคมีบทบาทสำคัญในการบรรเลงประกอบการขับร้องในดนตรีหลากหลายแนว

ในบรรดาแบบการบรรเลงที่มีความหลากหลายเหล่านี้ กีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ (Fingerstyle Guitar) ถือเป็นหนึ่งในเทคนิคการเล่นที่มีความซับซ้อน และต้องอาศัยทักษะในการควบคุมเสียงเมโลดี คอร์ด และจังหวะไปพร้อมกัน โดยผู้เล่นจะใช้นิ้วหลายนิ้วดีดสายกีตาร์แทนการใช้ปิ๊กแบบทั่วไป ซึ่งมีรากฐานทางประวัติศาสตร์ย้อนกลับไปได้ตั้งแต่ช่วงปลายศตวรรษที่ 19 ถึงต้นศตวรรษที่ 20 โดยเริ่มก่อตัวขึ้นในแถบตอนใต้ของทวีปแอฟริกา และแพร่หลายอย่างรวดเร็วในหมู่นักกีตาร์บลูส์ชาวอเมริกัน ที่พยายามเลียนแบบลีลาของเปียโนแนวแร็กไทม์ ผ่านเทคนิคการบรรเลงแบบ ฟิงเกอร์พิกกิง (Fingerpicking) ซึ่งถือเป็นหนึ่งในเทคนิคพื้นฐานของฟิงเกอร์สไตล์ (เศรษฐศักดิ์ ไสวงาม และเฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี, 2563, น. 4-5)

ฟิงเกอร์สไตล์ไม่จำกัดอยู่เพียงกีตาร์ชนิดใดชนิดหนึ่ง หากแต่สามารถบรรเลงได้ทั้งกีตาร์คลาสสิก กีตาร์อคูสติค และกีตาร์ไฟฟ้า ประยุกต์ใช้กับแนวดนตรีหลากหลาย เช่น ดนตรีคลาสสิก ดนตรีพื้นบ้าน ดนตรีแจ๊ส ดนตรีบลูส์ และดนตรีสมัยนิยม การบรรเลงในรูปแบบฟิงเกอร์สไตล์มีเทคนิคย่อยที่หลากหลายตามบริบททางวัฒนธรรมและแนวดนตรี ตัวอย่างเช่น กีตาร์คลาสสิกแบบฟิงเกอร์สไตล์ (Classical Guitar Fingerstyle), กีตาร์ฟลามังโก (Flamenco Guitar Fingerstyle), บอสซาโนว่า (Bossa Nova), คันทรีบลูส์ (Country Blues), กีตาร์อเมริกันโฟล์คแบบดั้งเดิม (American Primitive Guitar), ดนตรีคันทรี่ (Country Music), กีตาร์แร็กไทม์ (Ragtime Guitar), การดีดแบบคาร์เตอร์แฟมิลี (Carter Family Picking), การดีดแบบเทรวิส (Travis Picking), การดีดจังหวะบูมซิก, การดีดแบบกรงเล็บ (Clawhammer and Frailing) รวมถึงแนวทางร่วมสมัย เช่น ยุคใหม่ (New Age), แบบเคาะจังหวะ (Percussive), แนวฟังก์ (Funky) เป็นต้น (The American Guitar Academy, 2024)

สำหรับฟิงเกอร์สไตล์ที่ใช้กีตาร์ไฟฟ้าเป็นเครื่องมือบรรเลงนั้น มักพบในแนวเพลงแจ๊ส โดยเรียกว่า “Fingerstyle Jazz Guitar” ซึ่งเน้นความอ่อนช้อยและความซับซ้อนทางฮาร์โมนี ในบริบทของการเรียนการสอนและการพัฒนาทักษะดนตรี การศึกษารูปแบบฟิงเกอร์สไตล์โดยเฉพาะเทคนิคเฉพาะทาง เช่น เทคนิคคัมซิก จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญในการวางรากฐานสู่การเล่นที่มีคุณภาพในแนวทางฟิงเกอร์สไตล์อย่างแท้จริง

ในบรรดาเทคนิคการเล่นกีตาร์ที่มีอยู่มากมาย กีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ได้กลายเป็นแนวทางที่ได้รับความนิยมอย่างสูงทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ โดยมีลักษณะเฉพาะคือ การดีดสายกีตาร์ด้วยปลายนิ้วมือโดยไม่ใช้ปิ๊ก ผู้เล่นสามารถสร้างเสียงเบส (bass line) คอร์ด (chords) และทำนองหลัก (melody) ได้พร้อมกันภายในจังหวะเดียว ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนที่มีระบบและความเข้าใจเชิงลึกในโครงสร้างของบทเพลง แนวทางนี้จึงไม่เพียงแต่เสริมสร้างความสามารถด้านเทคนิคของผู้เรียนเท่านั้น แต่ยังช่วยยกระดับความเข้าใจทางดนตรีในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญ

กีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เป็นรูปแบบการเล่นที่มีความหลากหลายทางเทคนิคและเต็มไปด้วยความคิดสร้างสรรค์ โดยเป็นแนวดนตรีที่ได้รับการพัฒนาต่อเนื่องจากรากฐานของดนตรีฟลามิงโกและบลูส์ ซึ่งนักดนตรีได้นำมาผสมผสานเพื่อสร้างสรรค์เทคนิคเฉพาะตัว (Lutton, 2019, p. 10) ลักษณะเด่นของกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์คือการเล่นเสียงเมโลดี้ เสียงเบส และเสียงประสานไปพร้อมกันด้วยมือขวาและซ้ายในเวลาเดียวกัน คล้ายกับการเป็นวงดนตรีคนเดียว หรือที่เรียกว่า One-Man-Band (Lutton, 2019, p. 14) เทคนิคนี้ยังรวมถึงการออกแบบการเรียบเรียงที่ให้เสียงบางโน้ตอยู่ในลักษณะ sustain ขณะที่บางโน้ตถูก mute เพื่อสร้างมิติของเสียงที่มีลักษณะคล้ายเครื่องเคาะจังหวะ (percussion) (Lutton, 2019, p. 11)

การบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์มีโครงสร้างที่ซับซ้อน โดยนิยมจัดวางโครงสร้างของเสียงออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ เสียงเบส เสียงประสาน (accompaniment) และเมโลดี้ ซึ่งสามารถเล่นพร้อมกันหรือสลับกันได้ตามความเหมาะสมของการออกแบบบทเพลง (Lutton, 2019, p. 61) แนวทางการเล่นแบบ chord-melody arranging ก็เป็นที่นิยมอย่างยิ่ง แม้ว่าการกีตาร์จะมีข้อจำกัดในการเล่นคอร์ดที่ซับซ้อนเท่าเปียโนไม่ได้ (Moses & Demaine, 2016) ด้วยข้อจำกัดดังกล่าว ทำให้นักกีตาร์ต้องอาศัยการเรียบเรียงเสียงอย่างสร้างสรรค์ เช่น การใช้ drop 2 voicing ซึ่งช่วยให้สามารถจัดวางคอร์ดได้ลงตัวกับทำนองบนสายกีตาร์

การเล่นกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์มีหลากหลายวิธี โดยการเล่นพิกกิงเป็นวิธีการบรรเลงโดยใช้นิ้วมือขวาทั้ง 4 นิ้วในการดีดสายกีตาร์ให้เกิดจังหวะและทำนอง ซึ่งสามารถพบได้ในแนวดนตรีหลากหลายประเภท เช่น บลูส์ แจ๊ส ป๊อป และร็อก เป็นต้น (ธเนศ วงศ์สิงห์, 2562) ฟิงเกอร์สไตล์นั้นมีหลากหลายเทคนิคซึ่งมีความยากง่ายแตกต่างกัน โดยเฉพาะเทคนิคคัมซิก ที่โดดเด่นในหมู่นักกีตาร์ เช่น ทอมมี่ เอ็มมานูเอล (Tommy Emmanuel) ซึ่งสามารถเล่นแนวเบส ทำนอง คอร์ด และจังหวะ

พร้อมกันได้อย่างลงตัว เทคนิคบูมซิกเป็นรูปแบบการบรรเลงแบบดั้งเดิมที่ต้องอาศัยทักษะการใช้นิ้วมืออย่างชำนาญ โดยนิ้วหัวแม่มือขวาจะกดเสียงเบสในลักษณะสลับเพื่อเลียนแบบแนวเบสของนักเปียโน ขณะที่นิ้วชี้ กลาง และนางจะทำหน้าที่เล่นเมโลดี้หรือคอร์ดเสียงสูง เสมือนมือขวาของนักเปียโน เทคนิคนี้จึงเป็นการผสมผสานระหว่างความแม่นยำ จังหวะ และเสียงที่ไพเราะอย่างมีเอกลักษณ์

ในการเรียนการสอนกีตาร์ในระดับอุดมศึกษา แม้จะมีการพัฒนาทักษะพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงพบปัญหาในด้านการควบคุมและความเป็นอิสระของนิ้วมือ โดยเฉพาะในมือขวาซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการบรรเลงกีตาร์แบบฟิงเกอร์สไตล์ ผลการศึกษางานวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สะท้อนให้เห็นว่าความสามารถในการควบคุมนิ้วมือขวาของนักศึกษา ยังคงต้องการการฝึกฝนที่เป็นระบบและมีการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาที่พบในผู้เรียนกีตาร์จำนวนมากที่ขาดแนวทางฝึกฝนที่เน้นเฉพาะการพัฒนาทักษะนิ้วมือขวาอย่างมีแบบแผนตั้งแต่ระดับพื้นฐาน (นลินี พ่วงความสุข และ ดนัญญา อุทัยสุข, 2557)

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาและสังเกตการณ์ของผู้วิจัยในการเป็นกรรมการการประกวดแข่งขันกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์รายการ Phitsanuloke Classical Music Challenge 2022 และ Thailand International Guitar Festival Fingerstyle Guitar Competition 2023 เบื้องต้นพบว่าผู้เล่นเริ่มต้นจำนวนมากมักประสบปัญหาในการควบคุมการเคลื่อนไหวของนิ้วมือทั้งสองข้าง ทำให้ผู้เรียนที่ยังไม่มีพื้นฐานด้านการแยกประสาทมักประสบปัญหา เช่น การเล่นจังหวะไม่สม่ำเสมอ การเล่นเบสและทำนองทับกัน หรือไม่สามารถควบคุมแรงนิ้วให้ได้เสียงที่ชัดเจน ปัญหาสำคัญคือการขาดแคลนสื่อการเรียนรู้ที่ออกแบบอย่างเป็นระบบสำหรับผู้เล่นเริ่มต้น โดยแบบฝึกทักษะที่มีอยู่ทั่วไปมักเป็นบทเพลงที่มีความซับซ้อนเกินไป ซึ่งทำให้ผู้เล่นเริ่มต้นขาดแรงจูงใจและอาจเลิกล้มความตั้งใจในการฝึกฝนได้ง่าย

การพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีลำดับขั้นตอนอย่างเหมาะสมจึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเสริมสร้างทักษะของผู้เรียน โดยควรเริ่มจากการฝึกแยกนิ้วอย่างช้า ๆ การสร้างจังหวะที่มั่นคง การแยกการเคลื่อนไหวของนิ้ว และการพัฒนาแบบค่อยเป็นค่อยไป นอกจากนี้ แบบฝึกควรบูรณาการทั้งโน้ตบันทึภาพประกอบ และการฝึกฟัง เพื่อสร้างการเรียนรู้ที่ครอบคลุมอย่างแท้จริง (Ford, 2020; Lamont, 2019) จากสภาพปัญหาและความจำเป็นดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการพัฒนานวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น เพื่อออกแบบชุดฝึกที่เหมาะสมต่อผู้เริ่มต้น มีลำดับขั้นตอนอย่างชัดเจน และสามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้ด้วยตนเองหรือในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อสร้างนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิคสำหรับผู้เริ่มต้น
2. เพื่อประเมินประสิทธิภาพนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิคสำหรับผู้เริ่มต้น
3. เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิคสำหรับผู้เริ่มต้น

ขอบเขตของงานวิจัย

รูปแบบของงานวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) โดยแบ่งกระบวนการวิจัยเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 ค้นคว้าข้อมูลเทคนิคการบรรเลงกีตาร์แนวฟิงเกอร์สไตล์กับผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเล่นกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ของประเทศไทย โดยมีนักศึกษาจากเทคนิคการบรรเลงเทคนิคบูมซิคแบบดั้งเดิม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลสำคัญ วิธีการถ่ายทอดการบรรเลง โดยนำข้อมูลมารวบรวมและจัดเรียงตามหัวข้อให้เป็นหมวดหมู่ให้ตรงตามกระบวนการอย่างเป็นระบบ และนำมาสร้างนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิคสำหรับผู้เริ่มต้น รวมทั้งหาประสิทธิภาพของเครื่องมือโดยนำเครื่องมือชุดแบบฝึกทักษะกีตาร์แนวฟิงเกอร์สไตล์กีตาร์เบื้องต้น ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และในระยะที่ 2 ผู้วิจัยทดลองใช้นวัตกรรมเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและประเมินความพึงพอใจกลุ่มตัวอย่างจากชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิคสำหรับผู้เริ่มต้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะ หมายถึง ชุดสื่อ กิจกรรม หรือชุดแบบฝึกที่ได้รับการพัฒนาและออกแบบขึ้นใหม่อย่างเป็นระบบ (systematic design) โดยใช้หลักการและแนวคิดเชิงนวัตกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะเฉพาะด้านของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา เช่น ทักษะการสร้างเว็บแอปพลิเคชันหรือกระบวนการคิดเชิงวิเคราะห์ โดยโครงสร้างของชุดแบบฝึกนั้นประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ วัตถุประสงค์แนวคิดทางทฤษฎี กิจกรรมการฝึก สื่อประกอบ และแบบประเมินผล ซึ่งมักผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ทดลองใช้จริง และแสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์หรือการพัฒนาทักษะของผู้เรียนที่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ณัฐกานต์ กัณโสมณ และสวนันท์ แดงประเสริฐ, 2565; นิสาชล ฉัตรทอง, 2566)

2. กีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิค หมายถึง วิธีการดีดสลับแนวทำนองเบส แล้วใช้เทคนิคการวางสันมือขวาทำหน้าที่อุดสาย 3 ถึงสาย 6 บริเวณสะพานสายของกีตาร์ ทำให้เกิดเสียงสั้นและห้วนเมื่อดีดสลับแนวทำนองเบส โดยใช้นิ้วโป้งดีดสลับสายกีตาร์สายที่ 4 สาย 5 และสาย 6 โดยจะต้องให้นิ้วโป้งดีดปิดสาย 4 และ สาย 3 พร้อมกัน ซึ่งจะอยู่ในจังหวะที่ 2 และจังหวะที่ 4 ของห้องเพลง โดยเพิ่มการเน้นเสียงลงไปจังหวะที่ 2 และจังหวะที่ 4 ด้วย

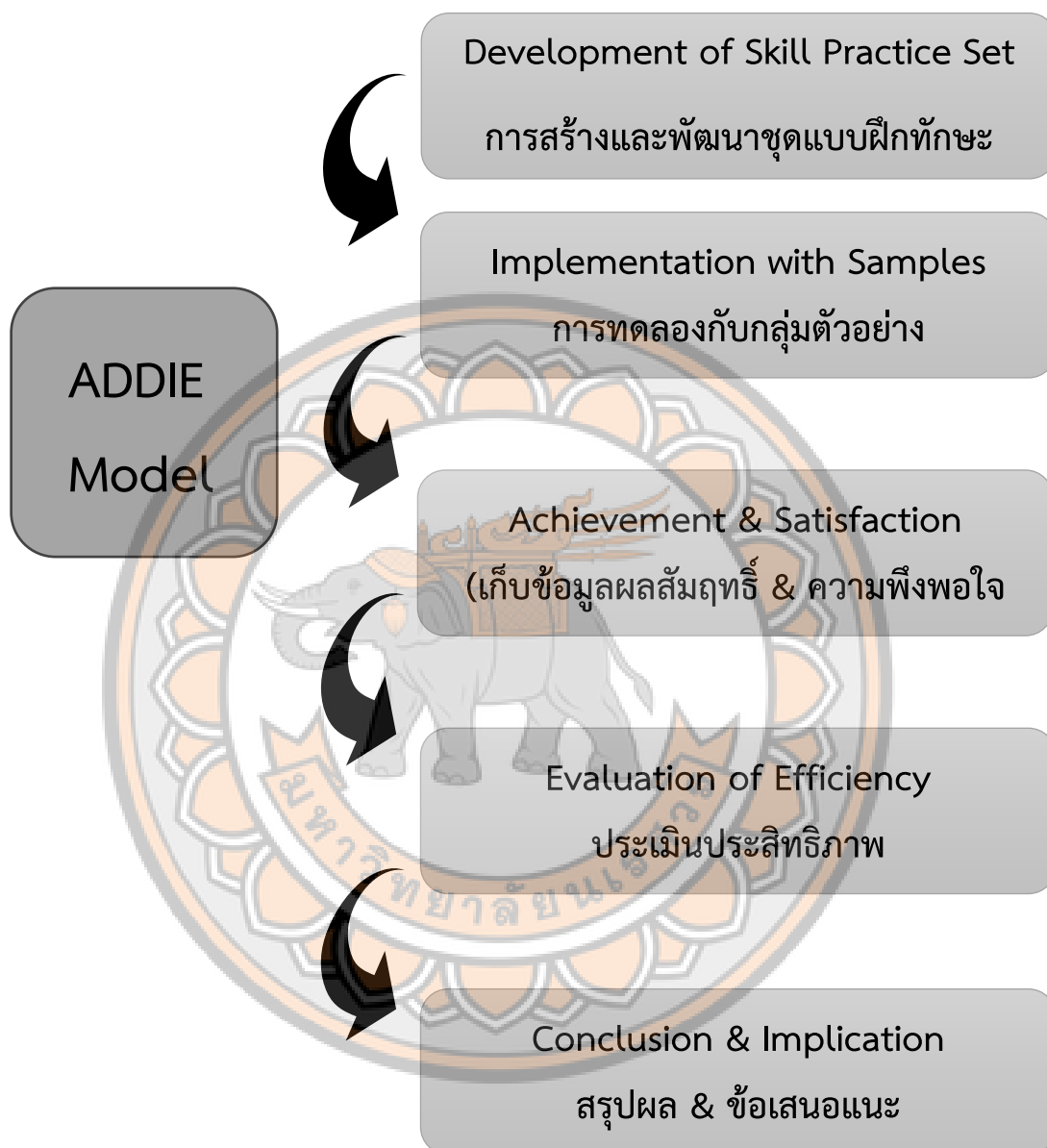
3. ความพึงพอใจของผู้เรียน คือความรู้สึกของผู้เรียนเชิงบวกที่มีต่อชุดแบบฝึกทักษะกีตาร์แนวฟิงเกอร์สไตล์เบื้องต้นสำหรับผู้เริ่มต้น มีความผ่อนคลายโดยปราศจากความตึงเครียด มีความชื่นชอบ รวมทั้งมีความภูมิใจต่อการฝึกฝนที่บรรลุถึงเป้าหมายโดยสำเร็จสมบูรณ์

สมมติฐานของการวิจัย

ผู้เรียนมีทักษะปฏิบัติการปฏิบัติกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เบื้องต้นที่สูงขึ้นกว่าก่อนการใช้นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะผู้เริ่มต้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิคสำหรับผู้เริ่มต้น ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยตลอดจนแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
 - 1.1 นวัตกรรมทางการศึกษา
 - 1.2 ทฤษฎีการสอนกีตาร์และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 1.3 ความเป็นมาและเทคนิคการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์
2. เอกสารที่เกี่ยวข้อง
 - 2.1 ชุดแบบฝึกทักษะกีตาร์และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับกีตาร์
 - 2.3 แบบประเมินความพึงพอใจ
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. นวัตกรรมทางการศึกษา

คำว่า นวัตกรรม เป็นคำนามที่หมายถึง การจัดกระทำ หรือการเปลี่ยนแปลงให้เกิดสิ่งใหม่ที่อาจอยู่ในรูปของความคิดหรือการกระทำ หรือสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ มาดัดแปลงหรือเพิ่มเติมวิธีการที่มีอยู่ ปรับเปลี่ยนให้ทำงานได้ดีขึ้น ทิศนา แคมณี (2547, น. 419-420) กล่าวว่า กระบวนการสร้างสรรค์นวัตกรรมที่ได้รับการยอมรับควรปรับให้ง่ายต่อการใช้งานและมีค่าใช้จ่ายในการผลิตที่สมเหตุสมผล อีกทั้งผู้ผลิตนวัตกรรมควรคำนึงถึงความสะดวกในการใช้งาน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องสร้างสรรค์ให้เป็นรูปแบบของนวัตกรรมที่สำเร็จรูปที่มีเอกลักษณ์เฉพาะแต่ไม่แตกต่างจากชิ้นงานดั้งเดิมจนเกินไป ชิ้นงานหรือนวัตกรรมใหม่ที่เกิดขึ้นควรเอื้อประโยชน์แก่ผู้นำไปใช้ต่อยอดซึ่งไม่กระทบต่อบริบทการจัดการเรียนการสอนที่มีอยู่เดิมมากนัก

อรนุช มั่งมีสุขศิริ (2562, น. 21) กล่าวว่า นวัตกรรมการเรียนรู้หมายถึงสิ่งอำนวยความสะดวกที่ช่วยให้ครูสามารถออกแบบการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางด้วยการให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับสถานการณ์ต่างๆ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ตามเป้าหมายได้รับทักษะและลักษณะเฉพาะ รวมทั้งบูรณาการความรู้ นำความรู้ไปใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหาในชีวิตจริง ดังนั้นนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ของ

ครูผู้สอนควรจัดทำสำเร็จรูปและปฏิบัติได้ง่ายมีประโยชน์โดยไม่กระทบกับสภาพแวดล้อมการสอนที่มีอยู่เทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ดนตรีทั้งในผู้เรียนและผู้สอน โดยที่เราสามารถนำเทคโนโลยีมาช่วยให้กระบวนการการเรียนรู้ดนตรีเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น การใช้เทคโนโลยีสามารถสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่น่าสนใจให้กับผู้เรียนได้ ทั้งนี้ความสำคัญในการนำความคิดสร้างสรรค์ของผู้ผลิตและอุตสาหกรรมดนตรีมาเป็นต้นแบบในการสร้างงานดนตรีที่น่าสนใจ บทบาทของกลุ่มผู้ผลิตนี้ไม่เพียงแต่เป็นผู้สร้างเพลง แต่ยังเป็นแรงบันดาลใจสำคัญในการกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ในนักดนตรีและผู้สอนอีกด้วย

อย่างไรก็ดี นวัตกรรมทางเทคโนโลยีการศึกษามีบทบาทสำคัญในการเปิดโอกาสให้ผู้สอนสามารถใช้เทคโนโลยีในการสอนอย่างเหมาะสม ซึ่งควรเป็นหน้าที่ของผู้สอนในการมองภาพรวมและทำให้เกิดนวัตกรรมในการสอนและการเรียนรู้ การประเมินผลของนวัตกรรมทางเทคโนโลยีเป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้ทราบว่ามีประสิทธิภาพหรือไม่ในการส่งเสริมการเรียนรู้ นอกจากนี้ ผู้สอนอาจต้องเผชิญกับความกังวลเกี่ยวกับความรู้ด้านการใช้ software หรือ hardware ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีทางการศึกษา ในกรณีนี้ การให้การฝึกอบรมเพิ่มเติมอาจช่วยเพิ่มความมั่นใจให้แก่ผู้สอนในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสอนและการเรียนรู้ การพัฒนาการดนตรีผ่านเทคโนโลยีนั้นมีโอกาสสร้างประสิทธิภาพและนวัตกรรมในวงการดนตรี เมื่อผู้สอนและผู้เรียนพร้อมที่จะรับการเปลี่ยนแปลงนี้และนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสร้างสรรค์งานดนตรีของตนเอง (Himonides, & Ockelford, 2016, p. 173)

2. ทฤษฎีการสอนกีตาร์และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ดนตรีมีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงอารมณ์และความรู้สึกของเด็ก ส่งผลให้พวกเขารู้สึกผ่อนคลาย สนุกสนาน และมีความสุข การมีดนตรีเป็นฉากหลัง (background music) สามารถช่วยให้เด็กยังคงให้คุณค่ากับของเล่นที่พวกเขาเล่นได้ แม้ว่าพวกเขาจะไม่สามารถเล่นของเล่นชิ้นนั้นได้ก็ตาม สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลของบรรยากาศและสภาพอารมณ์ต่อพฤติกรรมของเด็ก (Perlovsky, 2017, p. 40) นอกจากนี้ การเรียนรู้ดนตรีอาจส่งผลต่อความสามารถทางการเรียนของเด็กเช่นกัน งานวิจัยของ (Cabanac et al., 2013) พบว่าเด็กที่เรียนรู้ดนตรีมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีกว่าเด็กที่ไม่ได้เรียนรู้ดนตรี แม้ว่าทั้งสองกลุ่มจะมีเกรดเฉลี่ยเท่ากันก่อนเริ่มต้นการศึกษา (Perlovsky, 2017, p. 48)

การสอนดนตรีไม่เพียงแต่เป็นการสอนการเล่นเครื่องดนตรีเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการสอนทฤษฎีดนตรีและพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง ครูผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสม (Feldman et al., 2011, p. 2) โดยทั่วไป เด็กมักจะเรียนรู้ดนตรีผ่านการร้องเพลงและการอ่านโน้ตดนตรี (Feldman et al., 2011, p. 6) ซึ่งแนวคิดของ Kodaly สนับสนุนว่าประสบการณ์การฟังและเล่นดนตรีควรมาก่อนการเรียนรู้โน้ตดนตรี ดังนั้นการฝึกฝนโดยใช้ตัวเลขแทนโน้ตดนตรีใน

ระยะแรก และการให้นักเรียนมีประสบการณ์กับคอร์ดดนตรีก่อนการอ่านโน้ตจะช่วยให้พวกเขาเข้าใจดนตรีได้ดีขึ้น (Feldman et al., 2011, p. 7) ระบบการสอนดนตรีของ Suzuki เน้นการฟังเป็นหลัก เด็กจะเริ่มต้นด้วยการฟังเพลงก่อนที่จะฝึกเล่นดนตรี ซึ่งช่วยให้พวกเขาพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับเสียงและโครงสร้างดนตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Feldman et al., 2011, p. 8)

การฟังดนตรีเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้ดนตรี โดยช่วยให้นักเรียนเข้าใจเสียงดนตรี เทคนิคการเล่น และโครงสร้างของเพลงได้ดีขึ้น การให้งานฟังดนตรีและมีการตรวจสอบทุกสัปดาห์จะช่วยให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการฟังและเสริมสร้างประสบการณ์ที่หลากหลาย (Feldman et al., 2011, p. 8) นอกจากนี้ การทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเพลงที่นักเรียนกำลังฝึก การทดสอบแบบครอบคลุม (comprehensive test) เป็นวิธีการประเมินความสามารถทางดนตรีที่ครอบคลุม ทั้งในแง่ของการอ่านโน้ต การใช้เทคนิค และการถ่ายทอดอารมณ์ผ่านดนตรี ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (Feldman et al., 2011, pp. 124-126) ดนตรีและการเต้นยังมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ทั้งสองศิลปะแสดงออกถึงอารมณ์และความรู้สึกของมนุษย์ผ่านการสร้างสรรค์และการแสดงออกทางศิลปวัฒนธรรม (Feldman et al., 2011, p. 145)

การวัดและประเมินผลหลักสูตรการสอนกีตาร์มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ทางการศึกษาด้านดนตรี การเรียนกีตาร์เป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยทั้งทักษะทางเทคนิค ความเข้าใจด้านทฤษฎีดนตรี และการพัฒนาความสามารถทางศิลปะ (Feldman et al., 2011) ดังนั้น การวัดผลจึงต้องคำนึงถึงองค์ประกอบเหล่านี้เพื่อนำมาประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนได้อย่างครอบคลุมและเป็นระบบ

การประเมินผลหลักสูตรการสอนกีตาร์สามารถทำได้หลายวิธี หนึ่งในแนวทางที่ได้รับความนิยมคือการใช้การประเมินเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพควบคู่กันไป การทดสอบความสามารถในการอ่านโน้ต การจดจำบทเพลง และการใช้เทคนิคการเล่นกีตาร์ที่ถูกต้องเป็นตัวชี้วัดสำคัญที่ใช้ในการประเมินเชิงปริมาณ (Suzuki, 1983) ขณะที่การประเมินเชิงคุณภาพจะเน้นที่การพิจารณาการแสดงออกทางอารมณ์ของผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสารผ่านดนตรี และความคิดสร้างสรรค์ (Perlovsky, 2017) วิธีการเช่นนี้ช่วยให้สามารถวิเคราะห์พัฒนาการของนักเรียนได้อย่างรอบด้าน และสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถทางดนตรีของผู้เรียนในระดับที่ลึกซึ้งมากขึ้น นอกจากนี้ แนวคิดของ Kodály และ Suzuki ยังชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการเรียนรู้จากประสบการณ์โดยตรงมากกว่าการอาศัยทฤษฎีเพียงอย่างเดียว Kodály (Feldman et al., 2011) เน้นให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางดนตรีผ่านการร้องเพลงและการใช้ร่างกายตอบสนองต่อเสียงดนตรีก่อนที่จะเริ่มต้นอ่านโน้ตเพลง ในขณะที่ (Suzuki, 1983) ให้ความสำคัญกับการฟังและการจดจำเสียงดนตรีเป็นพื้นฐานก่อนที่จะ

พัฒนาทักษะทางเทคนิค สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าการวัดผลและประเมินหลักสูตรการสอนกีตาร์ควรคำนึงถึงการพัฒนาองค์ความรู้และทักษะที่เป็นธรรมชาติของผู้เรียนควบคู่ไปกับการเรียนทฤษฎี

การฟังดนตรียังมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะทางกีตาร์และเป็นองค์ประกอบหลักของการประเมินผลระบุว่าเด็กที่มีโอกาสเรียนดนตรีและฟังดนตรีเป็นประจำสามารถพัฒนาความสามารถด้านสติปัญญาได้ดีกว่าเด็กที่ไม่ได้รับการฝึกฝนทางดนตรี (Cabanac et al., 2013) นอกจากนี้ การให้นักเรียนฝึกฟังเพลงทุกสัปดาห์และทุกเทอมยังช่วยเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับจังหวะ โครงสร้างเพลง และเทคนิคการเล่น (Feldman et al., 2011) ซึ่งเป็นปัจจัยที่สามารถใช้เป็นเกณฑ์ในการวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การนำระบบการประเมินผลที่ครอบคลุมและหลากหลายมาใช้ในการช่วยให้การสอนกีตาร์มีประสิทธิภาพมากขึ้น การวัดผลที่ดีควรสะท้อนถึงพัฒนาการของนักเรียนทั้งในเชิงเทคนิค ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถในการแสดงออกทางดนตรี การใช้แนวทางแบบผสมผสานระหว่างการประเมินเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ รวมถึงการส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง สามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะกีตาร์ได้อย่างสมบูรณ์และลึกซึ้งยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของหลักสูตรการสอนดนตรีที่มีคุณภาพ (Feldman et al., 2011) (Perlovsky, 2017) (Suzuki, 1983)

3. ความเป็นมาและเทคนิคการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์

3.1 ความเป็นมาของกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์

เครื่องดนตรีประเภทกีตาร์มีประวัติศาสตร์ความเป็นมาอันยาวนาน แบ่งเป็น 3 ชนิดตามลักษณะของเนื้อเสียงและลีลาการบรรเลง ได้แก่ กีตาร์คลาสสิก กีตาร์ไฟฟ้า และกีตาร์อคูสติค คือ กีตาร์คลาสสิกนิยมบรรเลงโดยไม่มีเนื้อร้อง และอาศัยการนำบทเพลงที่ประพันธ์ขึ้นในยุคต่าง ๆ ของวัฒนธรรมตะวันตกมาจัดแสดง ต่อมาเมื่อสามารถผลิตกีตาร์ไฟฟ้า ในยุคแรกเริ่มจึงใช้เครื่องดนตรีชนิดนี้ตอบสนองวิถีของนักกีตาร์แจ๊สที่ต้องการเล่นกีตาร์ในท่อนโซโล่ ซึ่งเป็นโน้ตตัวเดียว และช่วงทศวรรษที่ 1950 - 1960 กีตาร์ไฟฟ้ามีบทบาทสำคัญในวงดนตรีประเภทต่างๆ รวมทั้งเป็นที่ยอมรับและบรรเลงอย่างแพร่หลาย ส่วนกีตาร์อคูสติคนั้น จากหลักฐานพบว่า ก่อกำเนิดมาจากประเทศสเปนช่วงต้นศตวรรษที่ 16 อคูสติคกีตาร์นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในวงดนตรีประเภทต่าง ๆ โดยใช้บรรเลงประกอบการขับร้อง เช่น เซสเตอร์ แอตกินส์, อัลเบิร์ต ลี และ เมิร์ล ทราวิส เป็นต้น

จากที่กล่าวถึงชนิดของกีตาร์ข้างต้นที่มีวิธีการบรรเลงเฉพาะทั้ง 3 แบบ คือ บรรเลงโดยไม่มีเนื้อร้อง บรรเลงในแนวท่อนโซโล่ และใช้ประกอบการขับร้อง การบรรเลงกีตาร์ยังมีรูปแบบหรือเทคนิคอีกมากมาย รวมถึงการบรรเลงกีตาร์แบบฟิงเกอร์สไตล์ที่ได้เริ่มก่อตัวขึ้นในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 ถึงช่วงต้นศตวรรษที่ 20 ทางตอนใต้ของแอฟริกา โดยนักกีตาร์บลูส์ชาวอเมริกันได้พยายามเลียนแบบการเล่นเพลง แร็กไทม์ของเปียโน ใช้วิธีการบรรเลงแบบฟิงเกอร์พิกกิง (Fingerpicking) โดยจัดอยู่ในรูปแบบหนึ่งของกีตาร์แนวฟิงเกอร์สไตล์ อีกทั้งกีตาร์แนวฟิงเกอร์สไตล์

นั้นสามารถเล่นได้กับกีตาร์ที่กล่าวมาข้างต้นทั้ง 3 ชนิด และยังสามารถเล่นในแนวเพลงที่หลากหลาย ซึ่งมีบางเทคนิคที่มีวิธีการเล่นแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง โดยรูปแบบการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์นั้นสามารถจำแนกได้ดังนี้ กีตาร์คลาสสิกแบบฟิงเกอร์สไตล์, กีตาร์ฟลามิงโกแบบฟิงเกอร์สไตล์, บอสซาโนว่า, บลูส์แบบชนบท, กีตาร์พื้นบ้านแบบดั้งเดิมของอเมริกา, ดนตรีคันทรี่, กีตาร์แนวเร็กไทม์, การดีดกีตาร์สไตล์ครอบครัวคาร์เทอร์, การดีดกีตาร์แบบเทรวิส, จังหวะบูมซิก, การดีดแบบกรงเล็บ ส่วนฟิงเกอร์สไตล์ที่ใช้กีตาร์ไฟฟ้าบรรเลงนั้นนิยมเล่นในรูปแบบ กีตาร์แจ๊สแบบฟิงเกอร์สไตล์ (เศรษฐศักดิ์ ไสวงาม และเฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี, 2563, น. 4-5)

3.2 เทคนิคการบรรเลงกีตาร์แนวฟิงเกอร์สไตล์

โดยทั่วไปการเล่นกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์มีเทคนิควิธีที่หลากหลาย หนึ่งในวิธีที่ได้รับความนิยมคือการเล่นพิกกิง ซึ่งใช้นิ้วมือขวาทั้ง 4 นิ้วในการดีดสายกีตาร์ให้เกิดจังหวะและทำนอง การเล่นพิกกิงสามารถพบได้ในแนวดนตรีหลายประเภท เช่น บลูส์ แจ๊ส ป๊อป และร็อก (ธนศ วงศ์สิงห์, 2562, น. 67) นอกจากนี้ ฟิงเกอร์สไตล์ยังมีเทคนิคที่แตกต่างกันไปตามระดับความยากง่าย โดยนักกีตาร์ชื่อดังอย่าง ทอมมี เอ็มมานูเอล มีเทคนิคการเล่นที่เรียบง่ายแต่แฝงไปด้วยความซับซ้อน หนึ่งในเทคนิคที่โดดเด่นของเขาคือ บูมซิก ซึ่งช่วยให้การบรรเลงสามารถสร้างแนวเบส ทำนอง คอร์ด และจังหวะได้พร้อมกัน (ธนศ วงศ์สิงห์, 2562, น. 69) การนั่งเล่นกีตาร์อย่างถูกต้องเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้เกิดสมดุลและการควบคุมที่ดี การปรับท่านั่งให้เหมาะสมช่วยให้สามารถเล่นกีตาร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จุดที่กีตาร์ควรสัมผัสกับร่างกายคือบริเวณกลางหน้าอก ส่วนบนของขาอ่อนซ้าย และขาอ่อนขวาด้านใน การเอียงกีตาร์ออกจากลำตัวอย่างเหมาะสมช่วยให้เสียงออกมาได้ถูกต้อง การใช้ที่รองเท้า (footstool) เพื่อยกขาซ้ายให้หัวกีตาร์อยู่ในระดับสายตาจะช่วยให้เพิ่มความสมดุลในการเล่น แม้ว่าท่านั่งดังกล่าวอาจดูซับซ้อนในช่วงแรก แต่ถือเป็นพื้นฐานสำคัญที่ช่วยให้การเล่นกีตาร์มีความแม่นยำและชัดเจนยิ่งขึ้น (Hemmo, 2004, p. 6) เทคนิคการวางมือขวาในการเล่นกีตาร์มีความสำคัญอย่างยิ่งในดนตรีคลาสสิกและอะคูสติค การวางแขนท่อนล่างบนตัวกีตาร์และการโค้งงอมือเล็กน้อยช่วยให้นิ้วสามารถดีดสายได้อย่างสะดวกและแม่นยำ โดยนิ้วมือขวามีสัญลักษณ์กำกับ ได้แก่ p (pulgar – นิ้วโป้ง), i (indice – นิ้วชี้), m (medico – นิ้วกลาง), และ a (anular – นิ้วนาง) (Hemmo, 2004, p. 7) มือซ้ายต้องวางนิ้วให้เหมาะสม โดยนิ้วโป้งควรอยู่ตรงกลางของคอกีตาร์เพื่อเป็นหลักในการจัดวางนิ้วอื่น ๆ ให้ขนานกับฟิงเกอร์บอร์ด ข้อมือควรทิ้งลงเล็กน้อยเพื่อป้องกันไม่ให้ฝ่ามือสัมผัสกับคอกีตาร์ ซึ่งช่วยให้การเล่นมีความถูกต้องและให้เสียงที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น (Hemmo, 2004, p. 9) นอกจากนี้ เทคนิคสำคัญที่ช่วยให้เสียงออกมามีความชัดคือการดีดพักสาย ซึ่งเป็นเทคนิคที่ช่วยควบคุมเสียงและเพิ่มความแม่นยำให้กับการเล่น เทคนิคนี้เกี่ยวข้องกับการใช้แรงดีดที่เหมาะสมเพื่อให้สายสั่นสะเทือนในลักษณะที่ต้องการ การดีดผ่านสายควรให้ปลายนิ้วสัมผัสฝ่ามือ ไม่ใช่แค่แตะสาย

ถัดไปเท่านั้น และการดีดพักสายควรใช้การสลับนิ้ว i และ m เพื่อให้เกิดความลื่นไหลและสมดุลในการเล่น (Hemmo, 2004, p. 10-16)

เทคนิคการเล่นกีตาร์ขั้นสูง เช่น การเล่น scale ขั้นสูง มีวิธีการฝึกฝนที่สำคัญเพื่อให้ได้เสียงที่คมชัดและจังหวะที่สม่ำเสมอ ขั้นแรก มือขวาควรวางลงบนสายเพื่อเตรียมความพร้อม ในขณะที่มือซ้ายวางนิ้วลงบนตัวโน้ต จากนั้นจึงเริ่มเล่นโน้ตตัวโน้ตนั้น (Duncan, 1995, p. 71) วิธีนี้ช่วยป้องกันไม่ให้เกิดความไม่สอดคล้องระหว่างมือซ้ายและมือขวา ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพของเสียงสำหรับ chromatic scale เช่น E - F - F# - G - G# บนสายที่ 1 โดยใช้ตัวดำ อาจต้องแยกออกเป็นสองขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเตรียม และ ขั้นปฏิบัติการ เพื่อให้การเคลื่อนที่ของนิ้วเป็นไปอย่างราบรื่น (Duncan, 1995, p. 71)

ในการพัฒนาทักษะการเล่นกีตาร์ เทคนิคพื้นฐานมีความสำคัญต่อการสร้างรากฐานที่มั่นคง โดยเฉพาะการเล่น counter stroke ของนิ้วหัวแม่มือ (thumb) ซึ่งสามารถใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการฝึกฝนทักษะอื่น ๆ ในลำดับขั้นต่อไป การฝึกในระดับพื้นฐานนี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถควบคุมกล้ามเนื้อมือขวาได้ดีขึ้น และพัฒนาความสามารถในการสร้างเสียงที่มีคุณภาพ (Eichelmann, 1995, p. 5) สำหรับการฝึกในระดับสูง เทคนิคที่สำคัญคือการพัฒนา arpeggios โดยเน้นการใช้นิ้วมือขวาเพื่อเพิ่มความแม่นยำ รวมถึงการฝึก arpeggios ที่มีนิ้ว p (pulgur) รวมอยู่ด้วยเพื่อเสริมประสิทธิภาพของมือขวา นอกจากนี้ การฝึกเน้นเสียงเมโลดี้ให้แยกออกจาก block chord จะช่วยให้เสียงเมโลดี้มีความชัดเจนกว่าคอร์ดพื้นหลัง อีกทั้งการฝึก chord stroke ยังช่วยให้การตีคอร์ดมีน้ำหนักและไดนามิกที่สมดุล ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างมิติทางดนตรีที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น (Eichelmann, 1995, p. 11-21) แนวทางดังกล่าวเป็นการฝึกฝนที่สามารถช่วยให้ผู้เล่นกีตาร์สามารถพัฒนาเทคนิคขั้นสูงได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นทั้งการประสานงานของมือซ้ายและมือขวา เพื่อให้ได้เสียงที่ชัดเจนและเป็นธรรมชาติ

การฝึกฝนเทคนิคขั้นสูงเหล่านี้อย่างต่อเนื่องจะช่วยให้นักกีตาร์สามารถพัฒนาเสียงที่ชัดเจน รวมถึงสร้างระบบการใช้นิ้วที่ถูกต้อง ส่งผลให้เกิดสำเนียงเสียงที่มีคุณภาพ นอกจากนี้ สมองจะจดจำกลไกการเคลื่อนไหวที่ดีเหล่านี้และนำไปใช้โดยอัตโนมัติในการเล่นครั้งถัดไป ซึ่งช่วยให้การเล่นเป็นธรรมชาติมากขึ้น ลื่นไหลมากขึ้น และมีความผ่อนคลายมากกว่าการฝึกซ้อมแบบขาดการวางแผน หากฝึกฝนอย่างเป็นระบบ นักกีตาร์จะสามารถพัฒนาทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการเล่นโดยขาดการควบคุมและสะสมพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องในการฝึกซ้อม (Duncan, 1995, p. 83)

กีตาร์สามารถสร้างสีสันเสียงของเครื่องกระทบได้หลากหลาย อาทิ การ Hit Strumming หรือเทคนิค Golpe โดยใช้กระสวนจังหวะที่ซับซ้อนร่วมกันทั้งมือซ้ายและมือขวา ตลอดจนการใช้เล็บมือที่เรียกว่า Rapid Nail Taps เพื่อสร้างเสียงเครื่องกระทบของดนตรีตะวันออก

ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการใช้สีสันเสียงเลียนแบบเครื่องกระทบที่เกิดจากกีตาร์คลาสสิก (Ketjaroen, & Pikulsri, 2024, p. 21)

ทอมมี เอ็มมานูเอล เป็นมือกีตาร์แนวฟิงเกอร์สไตล์ผู้ซึ่งได้รับรางวัล Certified Guitar Player อันทรงเกียรติจากเซท แอ์ทกิน ผู้เป็นตำนานของการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ รางวัลดังกล่าวนี้มีผู้ที่ได้รับเพียงสี่คน บนโลก ทอมมี เอ็มมานูเอลนั้นยังได้รับรางวัลอีกมากมาย รวมทั้งถูกเสนอชื่อเข้าชิงรางวัลแกรมมี่อวอร์ด และเป็นมือกีตาร์แนวฟิงเกอร์สไตล์ที่ได้ใช้เทคนิคฮาร์โมนิกในบทเพลงต่าง ๆ ในการบรรเลงโดยเทคนิคฮาร์โมนิก สามารถช่วยเพิ่มความไพเราะของบทเพลง รวบรวมว่ามีเครื่องดนตรีฮาร์ปอยู่ภายในบทเพลงนั้น อีกทั้งเป็นเทคนิคที่มีความซับซ้อน ต้องอาศัยการฝึกซ้อมในการเล่นในเทคนิคดังกล่าวเพื่อให้เกิดความชำนาญ โดยความแตกต่างอยู่ที่มือขวา ซึ่งในการบรรเลงโดยเฉพาะในบทเพลงอัฟรอมดาวันอันเดอร์ จากอัลบั้ม Up from Down Under ของทอมมี เอ็มมานูเอลนั้น ได้มีการใช้เทคนิคเนเจอร์ลฮาร์โมนิกและอาติฟิเชลฮาร์โมนิก ผสมผสานกับเทคนิคแฮมเมอร์ออนและพูลออฟเข้าไปอีกด้วย ทำให้เกิดความซับซ้อนและยากในการบรรเลงมากยิ่งขึ้น เทคนิคดังกล่าวนี้ทอมมีอธิบายว่าเสียงที่เขาสร้างดั่ง “เสียงหยดน้ำที่กำลังร่วงหล่น”

3.3 การบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์โดยใช้เทคนิคบูมซิค

เทคนิคการบรรเลงกีตาร์แบบฟิงเกอร์สไตล์ (Fingerstyle Guitar) เป็นรูปแบบการเล่นที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะเทคนิคบูมซิค ซึ่งถือเป็นรูปแบบดั้งเดิมที่ได้รับการพัฒนามาตั้งแต่ช่วงต้นของแนวดนตรีนี้ ผู้วิจัยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อเทคนิคดังกล่าว เนื่องจากเป็นเทคนิคที่มีความสำคัญในประวัติศาสตร์ดนตรี และมีอิทธิพลต่อศิลปินกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ในยุคปัจจุบัน ศิลปินที่มีชื่อเสียงและใช้เทคนิคบูมซิคอย่างโดดเด่น ได้แก่ เซสเตอร์ แอตกินส์และ ทอมมี เอ็มมานูเอล ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญที่มีบทบาทในการพัฒนาและเผยแพร่เทคนิคนี้ให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง

จากการศึกษาพบว่า เทคนิคบูมซิค เป็นการบรรเลงที่ต้องอาศัยความชำนาญในการใช้มือขวาอย่างสูง โดยเฉพาะทักษะในการควบคุมนิ้วหัวแม่มือและนิ้วอื่น ๆ เพื่อสร้างแนวทำนองที่มีความต่อเนื่องและสมบูรณ์ เทคนิคหลักของบูมซิค คือการใช้นิ้วหัวแม่มือขวาติดตัวโน้ตเสียงต่ำสลับกันเพื่อเลียนแบบแนวเสียงเบส หรือแนวคอร์ดเสียงต่ำของมือซ้ายของนักเปียโน ขณะที่นิ้วชี้ นิ้วกลาง และนิ้วนางทำหน้าที่ติดสายกีตาร์เพื่อสร้างแนวทำนองคอร์ดหรือโน้ตเดี่ยวแทนมือขวาของนักเปียโน ซึ่งเป็นเอกลักษณ์สำคัญของเทคนิคนี้

การฝึกฝนเทคนิคบูมซิค สามารถเริ่มต้นด้วยแบบฝึกหัดพื้นฐาน โดยเริ่มจากการฝึกติดแนวทำนองเสียงเบสเพียงอย่างเดียว จากนั้นจึงพัฒนาไปสู่การใช้นิ้วมือหลายนิ้วเพื่อสร้างแนวทำนองที่ซับซ้อนขึ้น นอกจากนี้ การควบคุมเสียงเป็นอีกปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของการบรรเลง เทคนิคหนึ่งที่ใช้กันอย่างแพร่หลายคือการวางสันมือด้านขวาลงบนสายที่ 3 ถึงสายที่ 6 บริเวณสะพานสายของกีตาร์ (Bridge) เพื่อบล็อกเสียง ทำให้เกิดเสียงที่สั้นและห้วนเมื่อทำการดีดสลับ

แนวทำนองเบส เทคนิคนี้ช่วยสร้างจังหวะที่ชัดเจนและเพิ่มความเป็นจังหวะของการบรรเลง ในการฝึกฝนเพิ่มเติม นิ้วหัวแม่มือจะต้องติดสายที่ 4 และสายที่ 3 พร้อมกัน โดยเฉพาะในจังหวะที่ 2 และจังหวะที่ 4 ของห้องเพลง นอกจากนี้ การเพิ่ม Accents หรือการเน้นน้ำหนักในบางจังหวะยังช่วยเพิ่มมิติทางดนตรีให้กับการบรรเลงเทคนิคบูมซิก ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเทคนิคบูมซิก ถือเป็นพื้นฐานสำคัญของการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถควบคุมการเคลื่อนไหวของนิ้วมือได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถถ่ายทอดแนวทำนองและจังหวะที่มีความไพเราะสมบูรณ์ตามลักษณะเฉพาะของเทคนิคนี้

เทคนิคการบรรเลงกีตาร์แบบฟิงเกอร์สไตล์โดยเฉพาะบูมซิก นับเป็นรูปแบบการเล่นที่มีความสำคัญต่อพัฒนาการของดนตรีแนวนี้มาอย่างยาวนาน โดยลักษณะเฉพาะของ บูมซิก คือ การใช้นิ้วหัวแม่มือของมือขวาทำหน้าที่ติดสายเบสอย่างต่อเนื่องในจังหวะที่ 1 และ 3 หรือจังหวะที่ 2 และ 4 ของห้องเพลง สร้างความรู้สึกของจังหวะพื้นฐานคล้ายเสียงกลองและเบสในวงดนตรี ขณะที่นิ้วอื่น ๆ เช่น นิ้วชี้ กลาง และนาง จะทำหน้าที่ติดโน้ตเมโลดี้หรือคอร์ดควบคู่ไปด้วย ซึ่งเป็นการจำลองลักษณะการเล่นที่เปรียบเสมือนนักเปียโนใช้มือซ้ายเล่นเบสและมือขวาเล่นเมโลดี้พร้อมกัน

ศิลปินที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาและเผยแพร่เทคนิคบูมซิก คือ เซสเตอร์ แอตกินส์ ซึ่งได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้วางรากฐานการเล่นกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ยุคใหม่ โดยเขาได้นำเอาแนวคิดการเล่นที่สามารถถ่ายทอดทั้งเบส เมโลดี้ และจังหวะในเวลาเดียวกันมาประยุกต์เข้ากับการเล่นกีตาร์อย่างมีชั้นเชิง นอกจากนี้ นักกีตาร์ชื่อดังอีกคนหนึ่งคือ ทอมมี เอ็มมานูเอล ก็ได้รับอิทธิพลจากเซสเตอร์ แอตกินส์อย่างมาก โดยเฉพาะแนวทางการใช้เทคนิคบูมซิก ในการสร้างเสียงที่เต็มอัมและมีจังหวะชัดเจน ซึ่งเขายังได้กล่าวไว้ว่าเทคนิคนี้คือ “หัวใจของการเล่นกีตาร์แบบโซโล่ด้วยตัวเอง” เพราะสามารถทำให้ผู้ฟังรู้สึกเหมือนกำลังฟังทั้งวงดนตรีจากนักดนตรีเพียงคนเดียว (Coen, 2018)

ในหนังสือ *Me and My Guitars* ที่เขียนโดยเซสเตอร์ แอตกินส์ได้อธิบายกระบวนการพัฒนารูปแบบการเล่น บูมซิก ว่าเริ่มต้นจากการฝึกควบคุมนิ้วหัวแม่มือให้สามารถสร้างจังหวะเบสอย่างแม่นยำ ก่อนจะเพิ่มเติมเมโลดี้เข้าไปทีละขั้น โดยเขาเน้นย้ำถึงความสำคัญของ “ความสมดุล” ระหว่างเสียงเบสและเมโลดี้ ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถแยกการทำงานของนิ้วมือได้อย่างเป็นอิสระ เทคนิคนี้กลายเป็นรากฐานสำคัญที่มีอิทธิพลต่อศิลปินกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์หลายรุ่นในเวลาต่อมา (Atkins, & Neely, 1974)

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ชุดแบบฝึกทักษะกีตาร์และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ในปัจจุบันมีการเรียนการสอนกีตาร์โดยใช้หลักสูตรหนังสือ ตำรา และชุดแบบฝึกทักษะที่หลากหลาย ทั้งนี้ผู้เรียนสามารถใช้เป็นแนวทางการเรียนการศึกษาฝึกซ้อม โดยวิธีการสอนและชุดแบบฝึกทักษะกีตาร์มีแนวทางในการปฏิบัติที่แตกต่างกันออกไป ดังตัวอย่างต่อไปนี้

การศึกษาของมานพ อิมสุขศรี (2554, น. 52) ได้มุ่งเน้นการพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนรู้สำหรับวิชากีตาร์พื้นฐานในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวชิรปราการวิทยาคม จังหวัดกำแพงเพชร การวิจัยนี้ใช้รูปแบบการทดลองแบบกลุ่มเดียว (One-group pretest-posttest design) โดยในปี 2552 ได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียน จำนวน 30 คน โดยไม่มี กลุ่มควบคุม (Control group) ทั้งนี้ใช้แบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) และแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) เป็นเครื่องมือในการวัดพัฒนาการของผู้เรียน อย่างไรก็ตาม งานวิจัยดังกล่าวไม่ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับ แบบฝึกหัดกีตาร์ ที่ใช้ในการเรียนการสอนงานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาเอกสารการเรียนรู้ที่มีโครงสร้างชัดเจนและสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางดนตรีได้อย่างเป็นระบบ แม้ว่าจะไม่มีการเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม แต่ผลลัพธ์จาก Pretest และ Posttest สามารถใช้เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพของเอกสารดังกล่าวได้

จากงานวิจัยของ วชิรวิทย์ นรการ และกฤษกร อ่อนละมุล (2562, น. 67-69) มุ่งเน้นการพัฒนา ชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของ วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด โดยได้ออกแบบ ชุดฝึก จำนวน 8 ชุด ครอบคลุมระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ทั้งนี้การเลือกเพลงที่ใช้ในชุดฝึกได้คัดสรรเฉพาะเพลงที่ไม่มีลิขสิทธิ์ และทำการเรียบเรียงให้เหมาะสมกับผู้เรียนระดับเริ่มต้น โดยใช้คีย์ที่เล่นง่าย เช่น C major หรือ A minor ตัวอย่างเพลง ได้แก่ เต๋ยโขง ลอยกระทง และพรใหม่

กระบวนการวิจัยใช้รูปแบบ Pretest-Posttest Design โดยเริ่มต้นด้วยการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) จากนั้นให้นักเรียนฝึกตามชุดฝึกที่พัฒนาขึ้นเป็นระยะเวลา 16 สัปดาห์ ก่อนทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) และนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับ Pretest เพื่อวัดพัฒนาการของนักเรียน งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นถึง ความสำคัญของชุดฝึกที่ถูกออกแบบมาอย่างมีระบบ และสอดคล้องกับระดับทักษะของผู้เรียน ซึ่งช่วยให้พัฒนาการทางดนตรีเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในบริบทของการเรียนรู้กีตาร์คลาสสิกระดับต้น

งานวิจัยของ ณัฐกร ชาคโรทัย และณัฐิกา สุนทรธนพล (2560, น. 35-39) มุ่งเน้นการพัฒนาชุดการสอนกีตาร์เบื้องต้นสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ แผนกสามัญหญิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม แม้ว่าจะมีสื่อการสอนกีตาร์อยู่มาก แต่ผู้วิจัยอาจเข้าไม่ถึงแหล่งข้อมูลที่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ หลักสูตรกีตาร์ มีจำนวนน้อยกว่า

เครื่องดนตรีประเภทอื่น และหนังสือกีตาร์ในท้องตลาดมักขาด ทฤษฎีการสอนที่เป็นระบบ รวมถึง การเรียงลำดับเนื้อหาที่เหมาะสมวิธีการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 17 คน โดยใช้ การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากทั้งหมด 3 ห้องเรียน และเลือกทั้ง ห้องเป็นกลุ่มทดลอง หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นแบ่งออกเป็น 4 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่

1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกีตาร์
2. การวอร์มอัปและสเกล
3. คอร์ดและจังหวะพื้นฐาน
4. การเล่นเพลงและการทดสอบหลังเรียน

ระยะเวลาการเรียนการสอนคือ 6 สัปดาห์ โดยเรียนสัปดาห์ละ 5 คาบ ใช้เวลา 5 คาบ สำหรับการสอน และ 1 คาบสำหรับการทดสอบหลังเรียน Posttest นอกจากนี้ ยังมี Posttest ย่อย ทุกคาบ หากนักเรียนทำคะแนน ไม่ถึง 80% จะต้องเรียนซ้ำก่อนที่จะสามารถไปยังบทเรียนถัดไปได้ จากผลการวิจัย พบว่าหน่วยที่นักเรียนทำคะแนนได้ดีที่สุดคือหน่วยที่ 4 (Repertoire - การเล่นเพลง) แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความสนใจในการเล่นเพลงมากกว่าการฝึกแบบฝึกหัด ทำให้ควรมีการพัฒนา แบบฝึกที่น่าสนใจมากขึ้น หน่วยที่ 4 ประกอบด้วย 5 เพลง โดยแต่ละเพลงมี 2 บรรทัด ใช้ 4 คอร์ดที่เคยเรียนมาก่อน ซึ่งช่วยให้การเล่นเพลงเป็นไปได้อย่างง่ายขึ้น หน่วยที่ 3 (คอร์ดและจังหวะพื้นฐาน) มีคะแนนดี เนื่องจากใช้วิธีฝึกที่มี นิวร่วม ทำให้การเปลี่ยนคอร์ดง่ายขึ้น นอกจากนี้ยังได้นำ จังหวะแบบโคตตาย มาใช้ ซึ่งช่วยให้การฝึกจังหวะมีความสนุกสนานและเป็นธรรมชาติ หน่วยที่ 1 (ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกีตาร์) มีคะแนนต่ำที่สุด เนื่องจากเป็นเนื้อหาทฤษฎีและใช้เวลาเรียนเพียง 1 คาบ แต่ข้อสอบมีมากถึง 30 ข้อ ทำให้นักเรียนทำคะแนนได้ต่ำ ผลการศึกษานี้สะท้อนให้เห็นว่า นักเรียนมีแนวโน้มที่จะเรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อแบบฝึกมีความน่าสนใจและสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง ควรพัฒนาแบบฝึกที่ผสมผสานการฝึกและการเล่นเพลง เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน นอกจากนี้ การกระจายเนื้อหาทฤษฎีให้เหมาะสมกับเวลาที่มีอาจช่วยลดปัญหาคะแนนต่ำในหน่วยที่เน้นภาคทฤษฎี

อธิวัฒน์ พรหมจันทร์ และอินทิรา รอบรู้ (2561, น. 201-203) มุ่งเน้นการพัฒนาชุด การเรียนรู้กีตาร์ขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนเทพวิทยา ซึ่งเป็นโรงเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร แม้ว่าโรงเรียนได้รับการสนับสนุนด้านอุปกรณ์ดนตรี โดยเฉพาะกีตาร์ ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีที่ได้รับความนิยมจากนักเรียนมากที่สุด แต่พบว่ายังขาด ผู้เชี่ยวชาญในการสอน กีตาร์ ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเรียนรู้ดนตรีในโรงเรียน วิธีการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนเทพวิทยา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โดยสุ่มเลือกกลุ่ม ทดลองจาก 9 ห้องเรียน ด้วยวิธีจับฉลาก และได้ห้อง ป.5/1 เป็นกลุ่มทดลอง ห้องเรียนนี้ประกอบด้วย นักเรียนที่มีความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน คละกัน การเรียนการสอนดำเนินเป็นระยะเวลา

15 สัปดาห์ โดยเรียนสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง และมี Posttest ย่อยทุกครั้งหลังการเรียน เพื่อติดตามพัฒนาการของนักเรียน

ผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาชุดการเรียนการสอนกีตาร์ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจและทักษะพื้นฐานดีขึ้นอย่างเป็นระบบ อย่างไรก็ตาม ข้อจำกัดด้านบุคลากรผู้สอน ยังคงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการเรียนรู้ในระยะยาว ผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการ พัฒนาการฝึกอบรมครูดนตรีหรือการใช้สื่อการสอนที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการเรียนกีตาร์ขั้นพื้นฐาน

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับกีตาร์

แม้ว่าจะมีตำราเรียนกีตาร์จำนวนมากในปัจจุบัน แต่งานวิจัยของ Merry (2010) ชี้ให้เห็นว่าตำราเหล่านี้มักเน้นไปที่ ระดับกลาง (Intermediate) และระดับสูง (Advanced) ในขณะที่ตำราสำหรับผู้เริ่มต้น (Beginner) กลับมีจำนวนจำกัด โดยเฉพาะตำราที่มี บทเรียนที่ง่ายและเพลงไพเราะ สำหรับผู้เรียนใหม่ (Merry, 2010, pp. 2-3) เหตุผลที่ตำราสำหรับระดับต้นมีน้อยนั้น อาจเป็นเพราะ กีตาร์เป็นเครื่องดนตรีที่สามารถเล่น Harmony และมีโครงสร้างแบบ Counterpoint ได้ทำให้การสร้างบทเรียนพื้นฐานที่ง่ายและไพเราะเป็น ความท้าทาย สำหรับผู้เขียนตำรา (Merry, 2010, p. 3) นอกจากนี้ แนวทางการสอนกีตาร์ในปัจจุบันยังมีข้อจำกัด เนื่องจากขาดหลักการสอนที่ดีตั้งแต่ระดับพื้นฐาน โดยนักกีตาร์ที่มีชื่อเสียงส่วนใหญ่มักเริ่มสอนจาก ระดับกลาง มากกว่าการมุ่งเน้นที่การสร้างรากฐานสำหรับผู้เริ่มต้น (Merry, 2010, p. 4)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับกีตาร์มี 2 รูปแบบดังนี้

รูปแบบที่ 1 มุ่งเน้นการสร้างพื้นฐานการอ่านโน้ตเบื้องต้น

ในอดีต การเรียนกีตาร์มักเริ่มต้นด้วย การอ่านโน้ตเบื้องต้น เป็นพื้นฐานก่อนที่นักเรียนจะได้สัมผัสกับการเล่นจริง อย่างไรก็ตาม แนวทางการสอนสมัยใหม่เน้นไปที่ การสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนฟังเพลงทุกวันและซึมซับดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน (Merry, 2010, pp. 52-53) โครงสร้างการเรียนรู้ ในช่วงเริ่มต้น มักใช้ การสอนแบบกลุ่มใหญ่ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะพื้นฐานร่วมกัน แต่เมื่อระดับทักษะสูงขึ้น จะมีการ ลดขนาดของกลุ่มเรียน เพื่อให้ผู้สอนได้ให้คำแนะนำเฉพาะบุคคลมากขึ้น (Merry, 2010, p. 55) ผู้สอนจะ เน้นย้ำพื้นฐาน ให้แน่นหนา เพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในระดับที่สูงขึ้นได้อย่างมั่นใจ (Merry, 2010, p. 71) แม้ว่านักเรียนบางคนอาจเริ่มเรียนกีตาร์ในช่วงอายุที่มากขึ้น ก็ยังสามารถพัฒนาได้ดีหากได้รับ แนวทางการสอนที่ถูกต้องและเหมาะสม (Merry, 2010, p. 71) ความสำคัญของ Sight-Reading หรือการอ่านโน้ต และเล่นได้ทันที เป็นทักษะสำคัญที่ควรปลูกฝัง โดยเฉพาะเมื่อเรียนเป็นกลุ่ม เนื่องจากช่วยส่งเสริมทักษะอื่น ๆ เช่น การพัฒนาโทนเสียง ให้ออกมาเหมือนกันทั้งกลุ่ม การเล่นร่วมกันอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดความสมดุลทางดนตรี (Merry, 2010, p. 72) ข้อสรุป แนวทางรูปแบบที่ 1 นี้สะท้อนให้เห็น

ถึงการเปลี่ยนแปลงของวิธีการเรียนการสอนกีตาร์ในปัจจุบัน โดยให้ความสำคัญกับ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การเรียนรู้แบบกลุ่มที่ยืดหยุ่น และการพัฒนาทักษะพื้นฐานที่แข็งแกร่ง ซึ่งส่งผลต่อความสามารถของผู้เรียนในระยะยาว

รูปแบบที่ 2 แนวทางการเรียนการสอนกีตาร์แบบ Suzuki และการพัฒนาทักษะการอ่านโน้ต

แนวทางการเรียนการสอนกีตาร์ของ Suzuki Method มักถูกมองว่า ไม่ได้เน้นพัฒนาทักษะ Sight-Playing เพราะอาศัยการฟังเป็นหลัก แต่จากงานวิจัยของ Merry (2010) พบว่า แม้จะใช้แนวทางของ Suzuki แต่โรงเรียนที่นำไปประยุกต์ใช้ยังคงให้ความสำคัญกับการอ่านโน้ตไม่น้อยไปกว่าวิธีอื่น โดยนักเรียนต้องเรียน การอ่านโน้ตก่อนที่จะจับกีตาร์เสียอีก (Merry, 2010, p. 91) การพัฒนาทักษะการอ่านโน้ต โดยสอนให้นักเรียน อ่านชื่อของตัวโน้ตทีละตัวก่อนเล่นกีตาร์ (Merry, 2010, p. 92) ซึ่งช่วยยืนยันว่าผู้เรียนสามารถพัฒนาการอ่านโน้ตได้ อย่างไรก็ตาม Suzuki Method ตั้งเดิมให้ดูโน้ตเฉพาะในส่วนที่จำเป็น ส่วนที่เหลือเน้นให้ใช้การฟังแทน (Merry, 2010, p. 97) แนวทางนี้แตกต่างจากการสอนที่เน้นการบอกตำแหน่งบนกีตาร์โดยตรง ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของคอร์ดและทำนองได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น การเรียนแบบกลุ่มและการแบ่ง part ในช่วงแรก นักเรียน เล่นเป็นวง ensemble ทั้งหมดพร้อมกัน จากนั้นจึงค่อย แยก part ตามความเหมาะสม (Merry, 2010, p. 98) วิธีนี้หมายความว่า นักเรียนต้อง แยกและเล่นได้ทั้งหมดก่อน จากนั้นผู้สอนจึงเลือกว่าใครจะเล่น part ไດ ซึ่งเป็นการเสริมสร้าง ความเข้าใจและความยืดหยุ่นในการเล่นร่วมกัน บทบาทของผู้สอนและความต่อเนื่องในการเรียนรู้ แม้ว่าการกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากฝึกซ้อมจะไม่ใช่วิธีหลักใน Method ของนักกีตาร์คนไหนเลย แต่มันเป็นปัจจัยสำคัญที่ผู้สอนต้องตระหนัก (Merry, 2010, p. 105) Suzuki Method ให้อิสระแก่ผู้สอนในการสร้างความต่อเนื่องของบทเรียน และเน้นสร้าง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับบทเรียน (Merry, 2010, p. 106) ข้อสรุป รูปแบบที่ 2 นี้แสดงให้เห็นว่า แม้ Suzuki Method จะเน้นการฟังเป็นหลัก แต่การนำไปปรับใช้ในโรงเรียนยังคงให้ความสำคัญกับการอ่านโน้ต นอกจากนี้ยังใช้ การเรียนแบบกลุ่ม และ การค่อย ๆ แบ่ง part เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการเล่นกีตาร์ร่วมกัน ขณะเดียวกัน บทบาทของผู้สอนในการกระตุ้นให้นักเรียนอยากฝึกซ้อม ถือเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

แนวทางการสอนกีตาร์ใน Guitar School และ Studio School มีแนวทางที่ต่างกันอย่างชัดเจน โดยเฉพาะเรื่อง ลำดับการสอนทักษะและการอ่านโน้ต ซึ่งสามารถนำมาผสมผสานเพื่อพัฒนาหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียนได้ ความแตกต่างระหว่าง Guitar School และ Studio School

1. Guitar School นักเรียนเริ่มเรียนตั้งแต่อายุ 12 ปี และสามารถเรียนต่อไปได้จนถึงช่วงก่อนเข้ามหาวิทยาลัย (Merry, 2010, p. 110) การเรียนการสอน เริ่มจากการอ่านโน้ตควบคู่ไปกับ

การฝึกทักษะการเล่น (Merry, 2010, p. 111) ผู้ปกครองมีส่วนร่วมเป็นกิจกรรมบังคับ ซึ่งช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้และแรงสนับสนุนจากครอบครัว (Merry, 2010, p. 110)

2. Studio School เน้นให้ เล่นก่อน แล้วจึงสอนการอ่านโน้ตในภายหลัง (Merry, 2010, p. 111) มีแนวทางที่คล้ายกับการสอนแบบให้ความสำคัญกับ ความไพเราะของดนตรีก่อน ทฤษฎี ซึ่งช่วยให้นักเรียนมีแรงจูงใจมากขึ้น

การผสมผสานแนวทางเพื่อพัฒนาการสอน จากแนวทางของทั้งสองระบบ สามารถประยุกต์เข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ตัวอย่างเช่น ให้นักเรียนอ่านโน้ตทีละตัวและแปลงเป็นตัวเลข เพื่อกำกับตำแหน่งของนิ้วมือซ้ายบนกีตาร์ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้สัญลักษณ์ทางดนตรี ซึ่งเป็นวิธีที่ช่วยให้เข้าใจทั้งโครงสร้างเสียงและตำแหน่งนิ้วได้เร็วขึ้น ปัญหาของการสอนระดับพื้นฐาน และแนวทางแก้ไข หนึ่งในปัญหาสำคัญของการเรียนกีตาร์ระดับต้น คือ ขาดบทเรียนหรือเพลงที่น่าสนใจ เพราะเพลงที่ใช้ส่วนใหญ่มักจะ น่าเบื่อและไม่ไพเราะ ทำให้ผู้เรียนขาดแรงจูงใจ (Merry, 2010, p. 124) แนวทางแก้ไขคือ เลือกบทเรียนที่มีความไพเราะ ตื่นเต้น และงดงาม เพื่อทำให้ผู้เรียนสนุกกับการเล่นและอยากฝึกฝนมากขึ้น

ข้อสรุปแนวทางของ Guitar School และ Studio School มีข้อดีที่สามารถนำมาปรับใช้ร่วมกัน เช่น การเริ่มต้นด้วยการเล่นก่อนเพื่อสร้างแรงจูงใจ แต่ก็ควรให้ความสำคัญกับการอ่านโน้ตควบคู่ไปด้วย โดยอาจใช้วิธี อ่านตัวโน้ตและกำกับตำแหน่งบนกีตาร์ เพื่อช่วยให้เข้าใจการอ่านสัญลักษณ์ของกีตาร์ไปพร้อมกัน นอกจากนี้ ควร เลือกบทเรียนที่มีความน่าสนใจและไพเราะ เพื่อให้ผู้เรียนสนุกกับการเรียนและฝึกซ้อมอย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับการพัฒนาทักษะ sight-playing และความสำคัญในการอ่านโน้ต Sight-playing เป็นทักษะที่สำคัญในกระบวนการเรียนการสอนกีตาร์ เพราะไม่เพียงแต่ช่วยให้ นักเรียนเล่นเพลงได้เร็วขึ้นแต่ยังช่วยให้สามารถ เล่นโน้ตได้ตรงตามโน้ตที่ให้มา มากขึ้น โดยไม่ทำการแกะโน้ตผิด ๆ ถูก ๆ (Merry, 2010, p. 136) ความสำคัญของการเริ่มต้นการอ่านโน้ต ใน Guitar School, การเริ่มต้น การอ่านโน้ตตั้งแต่ครั้งแรกที่เรียน เป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะช่วยให้ นักเรียนพัฒนาทักษะในการอ่านโน้ต และ เล่นได้อย่างแม่นยำ (Merry, 2010, p. 138) การเริ่มเรียนการอ่านโน้ตตั้งแต่แรกช่วยให้ นักเรียนไม่หลงทางในระหว่างการเล่น และสามารถเข้าใจโครงสร้างของดนตรีได้ดีขึ้น

สรุปได้ว่า การฝึกฝน sight-playing ทำให้ นักเรียนสามารถเล่นเพลงได้เร็วและแม่นยำยิ่งขึ้น โดยสามารถอ่านโน้ตได้อย่างถูกต้องตั้งแต่เริ่มต้น ซึ่งช่วยให้การเรียนรู้ดนตรีมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ การเริ่มต้นการอ่านโน้ตในช่วงต้นยังส่งเสริมการเข้าใจดนตรีในระดับลึกขึ้น และช่วยในการเล่นเพลงอย่างถูกต้องตามโน้ต

3. การวัดและประเมินผลทางการศึกษาในหลักสูตรการสอนกีตาร์

การพัฒนา หลักสูตรดนตรี ควรมีการ กำหนดเกณฑ์การวัดผลที่ชัดเจน โดยเริ่มจากการ ระบุความมุ่งหวังของหลักสูตร, ทักษะที่ต้องการพัฒนา, อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน, และ แผนการสอน (lesson plan) ที่มี เกณฑ์การให้คะแนน ที่สามารถวัดได้ว่า นักเรียนทำได้ตามระดับไหน โดยใช้ Rubrics เพื่อประเมินผล (Feldman, et al., 2011, p. 101) การประเมินผลที่มีความต่อเนื่อง และสามารถติดตามพัฒนาการของนักเรียนได้

1. Formative Assessment: การประเมินระหว่างการเรียนรู้ เช่น การประเมิน การเล่นในกลุ่มอาจมีความแตกต่างกับการเล่นเดี่ยว ซึ่งอาจมีปัจจัยอื่นๆ เช่น ความประหม่า (Feldman, et al., 2011, p. 110)

2. Summative Assessment: การประเมินผลการเรียนการสอนในรูปแบบของการ ประเมินภายหลังการเรียนรู้ เช่น การบันทึกการเล่นในคลิปวิดีโอหรือการทำการบ้านแบบ take-home เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับปรุงและตรวจสอบตนเองได้ (Feldman, et al., 2011, p. 113)

การประเมินผลที่เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าผลลัพธ์สุดท้าย การประเมินผลควรเป็น การสังเกตการเรียนรู้ในกระบวนการมากกว่าการเน้นที่ผลลัพธ์สุดท้าย เช่นการ ประเมินแบบไม่เป็นทางการ ที่ช่วยให้ผู้สอนสามารถปรับแผนการสอนได้ตามความเหมาะสมของนักเรียนแต่ละคน (Plummeridge, 1991, p. 97) ใช้กิจกรรมเสริมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ การฟังคอนเสิร์ต หรือการเข้าร่วมกิจกรรมดนตรีที่มุ่งเน้นการสื่อสารและการเล่นดนตรีในบริบทของชุมชน จะทำให้นักเรียนได้ ประสบการณ์การเรียนรู้ที่มากขึ้น และช่วยให้พวกเขาพัฒนาเป็นนักดนตรีที่ดี (Plummeridge, 1991, p. 49, 118) การออกแบบแผนการสอนที่ยืดหยุ่นและมีความต่อเนื่อง ในการออกแบบแผนการสอน ควรคำนึงถึงการพัฒนานักเรียนจากท่อนหนึ่งไปยังท่อนถัดไป และควรมีการ ประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อให้สามารถวัดความก้าวหน้าของนักเรียนได้อย่างต่อเนื่อง (Feldman, et al., 2011, p. 101)

การพัฒนาหลักสูตรการสอนกีตาร์ควรมีกระบวนการประเมินผลที่ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ ผู้สอนสามารถติดตามและปรับปรุงการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างต่อเนื่อง การวัดและประเมินผลทั้ง ในรูปแบบ formative และ summative มีความสำคัญเพื่อให้สามารถประเมินทักษะการเล่นและ ความก้าวหน้าของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การออกแบบ กิจกรรมเสริม เช่นการฟัง คอนเสิร์ตหรือเข้าร่วมกิจกรรมดนตรีจะช่วยเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้ที่สมบูรณ์สำหรับนักเรียน

4. แบบประเมินความพึงพอใจ

แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อวันกิจกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลง กีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคคอร์ดสำหรับผู้เริ่มต้นได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของ ผู้เรียนที่มีต่อประสิทธิภาพและความเหมาะสมของชุดแบบฝึกทักษะดังกล่าว โดยแบบประเมินนี้ใช้ วิธีการให้ผู้เรียนเลือกระดับความพึงพอใจของตนเองผ่านการทำเครื่องหมายในช่องที่ตรงกับ ความ

คิดเห็นมากที่สุด ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับพึงพอใจมากที่สุด (5) ระดับพึงพอใจมาก (4) ระดับพึงพอใจปานกลาง (3) ระดับพึงพอใจน้อย (2) และระดับพึงพอใจน้อยที่สุด (1) ตัวชี้วัดในการประเมินครอบคลุมประเด็นสำคัญ ได้แก่ ความเหมาะสมของการเรียงลำดับระดับความยากง่ายของแบบฝึกหัด ความชัดเจนของคำแนะนำและวิธีการเล่นกีตาร์ รวมถึงคุณภาพของทักษะการบรรเลงที่พัฒนาขึ้นภายหลังการใช้แบบฝึกหัด นอกจากนี้ การประเมินยังครอบคลุมถึงประสิทธิผลของกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะทางดนตรี ระดับความน่าสนใจและความสนุกสนานของกิจกรรมการเรียนรู้ ตลอดจนระดับความยากและความท้าทายของแบบฝึกหัด องค์ประกอบอื่น ๆ ที่ได้รับการประเมิน ได้แก่ คุณภาพของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ ความชัดเจนของการอธิบายและคำแนะนำจากผู้สอน วิธีการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิก และความสามารถของผู้เรียนในการประยุกต์ใช้เทคนิคดังกล่าวในการปฏิบัติจริง ทั้งนี้ แบบประเมินดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกทักษะดังกล่าว ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อกระบวนการเรียนรู้กีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เศรษฐศักดิ์ ไสวงาม และเฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี (2563) กล่าวว่า ได้ศึกษาแนวคิดและการประพันธ์ดนตรีสำหรับกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ของพิจักษณ์ วีระไทย ดิพิมพินวารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยกล่าวถึงพัฒนาการของกีตาร์ที่มีต้นกำเนิดจากกีตาร์คลาสสิกและแตกแขนงออกเป็นแนวต่าง ๆ เช่น ฟลาเมนโก โฟล์ค บลูกราส และฟิงเกอร์สไตล์ ทั้งนี้กีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ได้รับความนิยมเนื่องจากเทคนิคการเล่นที่หลากหลาย เช่น การใช้นิ้วโป้งมือขวาเล่นเสียงเบส ขณะเดียวกันใช้นิ้วอื่นเล่นแนวทำนองและคอร์ด อีกทั้งยังสามารถประยุกต์เล่นได้ทั้งในกีตาร์โปร่งและกีตาร์ไฟฟ้า ผู้วิจัยยังวิเคราะห์เทคนิคการประพันธ์ของพิจักษณ์ วีระไทย โดยเฉพาะในบทเพลง “Laika” ซึ่งใช้เทคนิคบูมซิก อันเป็นรูปแบบของ Alternate Bass ที่เน้นความเคลื่อนไหวของเสียงเบสสลับกับจังหวะคอร์ดอย่างชัดเจน

ธเนศ วงศ์สิงห์ (2562) กล่าวว่า ได้ศึกษาเทคนิคการเล่นและศิลปินสำคัญในแนวกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ โดยกล่าวถึงรูปแบบการเล่นพิคกิ้งซึ่งใช้นิ้วมือขวาทั้งสี่ในการดีดสายกีตาร์ เพื่อสร้างจังหวะและทำนอง และสามารถพบได้ในแนวดนตรีหลากหลายประเภท เช่น บลู แจ๊ส ป๊อป และร็อก นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงศิลปินที่มีบทบาทสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคกีตาร์แนวฟิงเกอร์สไตล์ เช่น การใช้คิตปฏิภาณซึ่งมี โจ พาสและทอมมี ครุค เป็นผู้นำทางความคิด หรือศิลปินที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นในการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ ด้วยเทคนิคที่เรียบง่ายแต่แฝงด้วยความซับซ้อน เช่น เทคนิคเพอร์คัสซิฟของทัก แอนเดอร์ส การบรรเลงแบบนิวเอจที่อยู่ในความสนใจของแอนดี แม็กกี ในขณะที่เทคนิคแอร์

แทปของเอริค มอเกรนกำลังได้รับความนิยม และแนวทางการผสมผสานเทคนิคต่าง ๆ เช่น การตั้งเสียงสายแบบเปิด (open tuning) และแท็ปปีง (tapping) อีกทั้งการใช้เอฟเฟกต์กีตาร์ สำหรับทอมมี เอ็มมานูเอล และเชสเตอร์ แอตกินสันนั้นกล่าวได้ว่าเป็นผู้นำที่มีความเชี่ยวชาญในเทคนิคบูมซิก โดยเฉพาะเทคนิคบูมซิกที่สามารถสร้างแนวเบส ทำนอง คอร์ด และจังหวะไปพร้อมกันอย่างกลมกลืน

วัชรวิชญ์ นรการ และกฤษกร อ่อนละมุล (2562) ได้พัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในการทดลองจำนวน 8 คน เพื่อวัดประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะฯ จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน รวมถึงวัดประสิทธิผลความพึงพอใจของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกทักษะฯ มีประสิทธิภาพ 81.77/84.58 ที่ส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะปฏิบัติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ รวมทั้งผลลัพธ์ความพึงพอใจต่อชุดฝึกที่อยู่ในระดับมาก

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการพัฒนานวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ ฟิงเกอร์สไตล์สำหรับผู้เริ่มต้นขึ้นมา โดยสร้างชุดแบบฝึกทักษะเทคนิคบูมซิกในบทเพลงแมงมุมลายเป็นฐานสำคัญในการวางรากของทักษะการเล่น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้แบบค่อยเป็นค่อยไป และวางพื้นฐานได้อย่างถูกต้อง ก่อนพัฒนาไปสู่เทคนิคการเล่นที่ซับซ้อนยิ่งขึ้นในอนาคต ทั้งยังเป็นการเติมเต็มช่องว่างของเนื้อหาการสอนที่มีอยู่อย่างจำกัดในปัจจุบันอีกด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ในการดำเนินงานวิจัยเรื่อง นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิก สำหรับผู้เริ่มต้น การนำเสนอครอบคลุมตั้งแต่รูปแบบการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือไปจนถึงการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ เพื่อให้การวิจัยบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้คือ

1. การสร้างนวัตกรรม
2. การประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรม
3. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิก สำหรับผู้เริ่มต้น
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) ซึ่งเป็นรูปแบบการวิจัยที่มุ่งเน้นการสร้างสรรค์หรือพัฒนานวัตกรรม ผลิตภัณฑ์ หรือกระบวนการใหม่ ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาหรือเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ โดยมีการดำเนินการตามลำดับขั้นตอนที่เป็นระบบ การวิจัยและพัฒนาเป็นแนวทางที่เหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับงานวิจัยที่มีเป้าหมายเพื่อสร้างเครื่องมือหรือสื่อการเรียนรู้ใหม่ ๆ ที่สามารถนำไปทดลองใช้และประเมินผล เพื่อให้ได้นวัตกรรมที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพสูงสุด รูปแบบการวิจัยในครั้งนี้อ้างอิงตามแนวคิดของบอร์กและกัลล์ (Borg and Gall, 1989) ซึ่งเสนอกรอบกระบวนการวิจัยและพัฒนาไว้ 10 ขั้นตอน โดยครอบคลุมตั้งแต่การศึกษาพื้นฐาน การพัฒนาและการทดสอบ ไปจนถึงการปรับปรุงและเผยแพร่ผลิตภัณฑ์ อย่างไรก็ตาม เพื่อความเหมาะสมกับบริบทของงานวิจัยด้านการศึกษาดนตรี และความยืดหยุ่นในการนำไปปฏิบัติจริง ผู้วิจัยได้ปรับลดขั้นตอนให้เหลือ 2 ระยะสำคัญ ได้แก่ 1 การพัฒนาเครื่องมือ และ 2 การทดลองและประเมินผล ทั้งนี้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติของนักวิจัยหลายท่านที่เสนอการปรับใช้โมเดล R&D ในลักษณะที่ยืดหยุ่นและเหมาะสมกับบริบท เช่น นิเวิน (Nieveen, 1999) และเทสเมอร์ (Tessmer, 1993) นอกจากนี้ การออกแบบกระบวนการพัฒนานวัตกรรมยังได้รับอิทธิพลจากแนวคิดของ ADDIE Model ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ analysis, design, development, implementation, และ evaluation โดยในงานวิจัยนี้ ได้นำแนวคิดแอดดี โมเดล (ADDIE model) มาประยุกต์ใช้ในการกำหนดลำดับขั้นตอนของการพัฒนาแบบฝึกทักษะให้ชัดเจนเป็นระบบ โดยเฉพาะในขั้นตอนวิเคราะห์

ความต้องการของผู้เรียน ออกแบบโครงสร้างของแบบฝึก และประเมินผลการใช้งาน ซึ่งล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้หน่วยกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพตามเป้าหมายการเลือกใช้รูปแบบ R&D จึงถือว่าเหมาะสมอย่างยิ่งกับลักษณะของงานวิจัยในครั้งนี้ เนื่องจากการวิจัยที่เน้นการสร้างนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิก ซึ่งจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ออกแบบ พัฒนา ทดลองใช้ และประเมินผลอย่างเป็นระบบ เพื่อให้มั่นใจว่าสื่อนวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เริ่มต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างแท้จริง

การสร้างนวัตกรรม

1. ระยะที่ 1 การสร้างและพัฒนานวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะ (Development of Innovation)

ในระยะนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นไปที่การศึกษา ค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ โดยเฉพาะเทคนิคบูมซิก จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย รวมถึงผู้เชี่ยวชาญในสาขา เพื่อนำมาใช้ในการออกแบบและพัฒนานวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะให้มีความเหมาะสม ถูกต้อง เหมาะสม และเป็นระบบสำหรับผู้เริ่มต้น ขั้นตอนในระยะนี้ประกอบด้วย

1.1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

1.1.1 ศึกษาทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการบรรเลงฟิงเกอร์สไตล์โดยรวม รวมถึงเทคนิคเฉพาะทางต่าง ๆ ที่นิยมใช้ โดยเฉพาะเทคนิคบูมซิก ที่มีต้นกำเนิดจากนักกีตาร์ระดับโลกอย่างเซสเตอร์ แอดกินส์เพื่อทำความเข้าใจถึงแก่นแท้ รูปแบบการบรรเลง และองค์ประกอบทางดนตรีที่สำคัญ

1.1.2 รวบรวมข้อมูลจากปราชญ์และผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลวิธีการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิก จากเซสเตอร์ แอดกินส์และผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ ที่มีความเชี่ยวชาญในเทคนิคนี้ รวมถึงการรวบรวมแบบฝึกหัดและบทเพลงที่ใช้เทคนิคนี้จากแหล่งต่าง ๆ มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประยุกต์ใช้ในการสร้างชุดแบบฝึกหัด

1.1.3 วิเคราะห์ความต้องการและความเหมาะสมสำหรับผู้เริ่มต้น จากการศึกษาและรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกเนื้อหาและรูปแบบการฝึกที่เหมาะสมกับผู้เริ่มต้น โดยเน้นความง่ายต่อการทำความเข้าใจและการฝึกปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะได้อย่างเป็นขั้นเป็นตอนและไม่เกิดความท้อแท้

1.2 การออกแบบโครงสร้างและเนื้อหาของนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะ

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ผ่านการวิเคราะห์มาออกแบบโครงสร้างหลักของชุดแบบฝึกทักษะ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยการเรียนรู้หรือแบบฝึกหัดย่อย ๆ ที่เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavioral Objectives) สำหรับแต่ละแบบฝึกหัดย่อย เพื่อให้ผู้เรียนทราบถึงสิ่งที่คาดหวังจะได้รับจากการฝึก จัดเตรียมเนื้อหาประกอบการเรียนรู้ เช่น คำอธิบายเทคนิค, โน้ตเพลง, แท็บเลเจอร์ (tablature), แผนภูมิ และรูปภาพประกอบ เพื่อเสริมความเข้าใจ

1.3 การสร้างต้นฉบับนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะ

1.3.1 จัดทำเอกสารประกอบการเรียนรู้ในรูปแบบที่เข้าใจง่าย พร้อมจัดวาง Layout ที่น่าสนใจ

1.3.2 จัดทำสื่อประกอบการเรียนรู้เพิ่มเติม เช่น คลิปวิดีโอสาธิตการบรรเลงในแต่ละแบบฝึกหัดอย่างละเอียด เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดูตัวอย่างการปฏิบัติได้จริง และไฟล์เสียงประกอบการฝึกซ้อม

1.3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบประเมินทักษะปฏิบัติที่สอดคล้องกับเนื้อหาในชุดแบบฝึกทักษะ

1.3.4 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับผู้เรียน

1.4 การตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของนวัตกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญ

1.4.1 นำต้นฉบับนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะ รวมถึงแบบประเมินประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกหัด แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ (ตามคุณสมบัติที่ระบุในหัวข้อ 3.5) เพื่อประเมินความถูกต้อง ความเหมาะสมของเนื้อหา รูปแบบภาษา ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และความเป็นไปได้ในการนำไปใช้

1.4.2 ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของเนื้อหา รูปแบบภาษา ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ตามการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ

1.4.3 รวบรวมข้อเสนอแนะที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ และนำมาปรับปรุงแก้ไขนวัตกรรมและเครื่องมือวัดผลให้สมบูรณ์ที่สุดก่อนนำไปใช้ในการทดลอง

2. ระยะที่ 2 การทดลองใช้นวัตกรรมและการประเมินผล (Implementation and Evaluation of Innovation)

ในระยะนี้ ผู้วิจัยจะนำนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์แล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เรียนกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์สำหรับผู้เริ่มต้น เพื่อประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และระดับความพึงพอใจของผู้เรียน ขั้นตอนในระยะนี้ประกอบด้วย

2.1 การทดลองใช้นวัตกรรม

ดำเนินการทดลองสอนหรืออำนวยความสะดวกให้กลุ่มตัวอย่างเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยมีการควบคุมปัจจัยที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม

2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ทั้งก่อนและหลังเรียน) และความพึงพอใจของผู้เรียนด้วยเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นและผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว

2.3 การวิเคราะห์และประเมินผล

นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจของผู้เรียน สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะสำหรับการนำนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ในอนาคต

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้มีความสำคัญต่อการได้มาซึ่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือและสามารถนำไปสรุปผลได้อย่างถูกต้อง ประชากรในการศึกษาค้างนี้ คือ นักศึกษาวิชาเอกกีตาร์ สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 35 คน

1. ประชากรในการศึกษา

ทำให้เป็นกลุ่มที่เหมาะสมสำหรับการทดลองใช้นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะสำหรับผู้เริ่มต้น

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งพบว่ากลุ่มประชากรมีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดและมีความเหมาะสมในการเป็นตัวแทนของกลุ่มผู้เริ่มต้นที่ต้องการเรียนรู้เทคนิคบูมซิค จำนวน 10 คน จากทั้งหมด 35 คน

เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง (Inclusion Criteria)

1. มีอายุตั้งแต่ 20-22 ปี เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีวุฒิภาวะและความพร้อมในการเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกัน
2. ไม่เคยมีประสบการณ์การเล่นกีตาร์แบบฟิงเกอร์สไตล์มาก่อน เพื่อให้มั่นใจว่าผลลัพธ์ที่ได้เกิดจากการใช้นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะบูมซิค โดยตรง
3. มีพื้นฐานการเล่นกีตาร์โปร่งในระดับที่สามารถเปลี่ยนคอร์ดหลักและคอร์ดรองในกุญแจเสียง C Major ได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงทักษะพื้นฐานด้านกีตาร์ที่จำเป็นต่อการต่อยอดการเรียนรู้เทคนิคบูมซิค

4. สัมผัสใจและยินยอมเข้าร่วมการวิจัย โดยได้ผ่านการชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอน และ สิทธิของผู้เข้าร่วมวิจัยอย่างครบถ้วนแล้ว

วิธีการคัดเลือก

ผู้วิจัยได้สำรวจข้อมูลพื้นฐานและทดสอบทักษะกีตาร์เบื้องต้นของนักศึกษาวิชาเอกกีตาร์ สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เพื่อคัดเลือกผู้ที่มีคุณสมบัติ ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ เทคนิคบูมซิก สำหรับผู้เริ่มต้น และเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลและประเมินผล ได้รับการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพอย่างเป็นระบบ เพื่อให้มั่นใจในความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของ ข้อมูล โดยถูกออกแบบมาเพื่อเป็นสื่อการเรียนรู้แบบบูรณาการที่เน้นการปฏิบัติจริงและทำความเข้าใจ เทคนิคบูมซิก สำหรับผู้เริ่มต้นโดยเฉพาะ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ในสัปดาห์ที่ 1 แบบฝึกทักษะมุ่งเน้นการฝึกใช้นิ้วโป้งมือขวาเพื่อควบคุมเสียงสายเบสอย่าง แม่นยำ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของเทคนิคบูมซิก โดยเริ่มจากการฝึกดีดสายเบสแบบเสียงเดี่ยวและแบบ สลับสาย 2-3 เสียงภายในห้องเพลงเดียว เพื่อฝึกจังหวะและความแม่นยำของนิ้วโป้ง จากนั้นจึงเสริม ด้วยเทคนิค Palm Mute ซึ่งเป็นการใช้สันมือขวากดเบา ๆ ที่บริเวณสะพานสาย (bridge) ขณะดีด เพื่อสร้างเสียงเบสที่สั้น กระชับ และมีจังหวะชัดเจน ตามลักษณะเฉพาะของเทคนิคบูมซิก การฝึกปิด ท้ายในสัปดาห์นี้เป็นการประยุกต์เทคนิคที่ฝึกมาแล้วเข้าสู่การเล่นบนคอร์ด G7 และ C โดยให้นักศึกษา ควบคุมทั้งจังหวะและความดังของเสียงให้เหมาะสมตามลักษณะทางดนตรีของสไตล์ฟิงเกอร์สไตล์ บูมซิก

ในสัปดาห์ที่ 2 เน้นการบูรณาการการใช้นิ้วมือขวาอื่น ๆ นอกจากนิ้วโป้งเข้ามาร่วมด้วย เพื่อ สร้างความสามารถในการเล่นเมโลดีควบคู่กับเสียงเบส โดยเริ่มจากการดีดสายเบสตามค่าน้ตตัวดำ อย่างมีจังหวะ แล้วเสริมด้วยการใช้ปลายนิ้วนาง นิ้วกลาง และนิ้วชี้มือขวา ในการดีดโน้ตเมโลดี้บนสาย ที่ 1 และ 2 เช่น โน้ต E (สาย 1), โน้ต C และ B (สาย 2) พร้อมฝึกการดีดสลับระหว่างสายเหล่านี้อย่าง ต่อเนื่อง การฝึกในสัปดาห์นี้มีลักษณะการเรียนรู้แบบแยกส่วน (segmented practice) เพื่อให้ผู้เรียน สามารถแยกแยะหน้าที่ของแต่ละนิ้ว และควบคุมจังหวะของการดีดในรูปแบบสลับสายได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

ในสัปดาห์ที่ 3 แบบฝึกทักษะได้ยกระดับความซับซ้อนของการดีดสลับ โดยให้นักศึกษาดีด สายเบสพร้อมกับดีดโน้ตทำนองในเวลาเดียวกันตามรูปแบบโน้ตตัวขาวและตัวดำ การฝึกในลักษณะนี้ จะช่วยให้นักศึกษาพัฒนาความสามารถในการประสานเสียงและจังหวะระหว่างนิ้วโป้งและนิ้วอื่น ๆ ได้

ดีขึ้น อีกทั้งยังฝึกให้นักศึกษาควบคุมการเคลื่อนไหวนิ้วมือขวาอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกันภายในกรอบจังหวะที่ชัดเจน

ในสัปดาห์ที่ 4 เป็นช่วงของการบูรณาการทักษะทั้งหมดโดยผ่านบทเพลงจริง นักศึกษาจะได้ฝึกเล่นบทเพลง "Itsy Bitsy Spider" ด้วยเทคนิคบูมซิคโดยเน้นการเล่นที่ต่อเนื่อง ลื่นไหล และมีความแม่นยำทั้งในด้านจังหวะและไดนามิกของเสียง ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการบรรเลงจริงและพัฒนาทักษะการควบคุมความดัง-เบา (dynamic control) ของเสียง ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการเล่นกีตาร์ ฟิงเกอร์สไตล์อย่างมีอารมณ์และน้ำหนัทางดนตรี

ในสัปดาห์ที่ 5 เป็นช่วงของการทดสอบภายหลังการฝึก (Posttest) และสรุปผลการทดลอง โดยผู้วิจัยได้จัดให้มีการประเมินทักษะการบรรเลงผ่านบทเพลง เพื่อวัดพัฒนาการทางเทคนิค ความแม่นยำของจังหวะ และการประสานมือทั้งสองข้าง จากนั้นจึงวิเคราะห์ผลจากการสังเกต การให้คะแนน และการสอบถาม เพื่อสรุปผลประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกทักษะที่พัฒนา

ทั้งนี้ การจัดกิจกรรมในแต่ละชั่วโมงของแต่ละสัปดาห์มีโครงสร้างที่สอดคล้องกัน โดยเริ่มจากการสาธิตและอธิบายแบบฝึกหัดย่อย จากนั้นให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติตามระยะเวลาที่เหมาะสม พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้มีการสอบถามและแก้ไขปัญหาเฉพาะราย ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เวลาในการสังเกต พัฒนาการและบันทึกข้อมูลเชิงคุณภาพควบคู่กับการให้คำแนะนำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่าแต่ละขั้นตอนของการฝึกนำไปสู่การพัฒนาทักษะอย่างแท้จริง โดยมีแนวคิดและการออกแบบดังนี้

1. การทบทวนวรรณกรรมและแนวคิดจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยเน้นส่งเสริมเทคนิคด้านการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิคโดยออกแบบให้สอดคล้องกับแนวทางการบรรเลงของเซสเตอร์ แอตกินส์ที่ได้รวบรวมข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิทางดนตรีที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาแบบฝึกหัดและบทเพลงสำหรับการวิจัยครั้งนี้

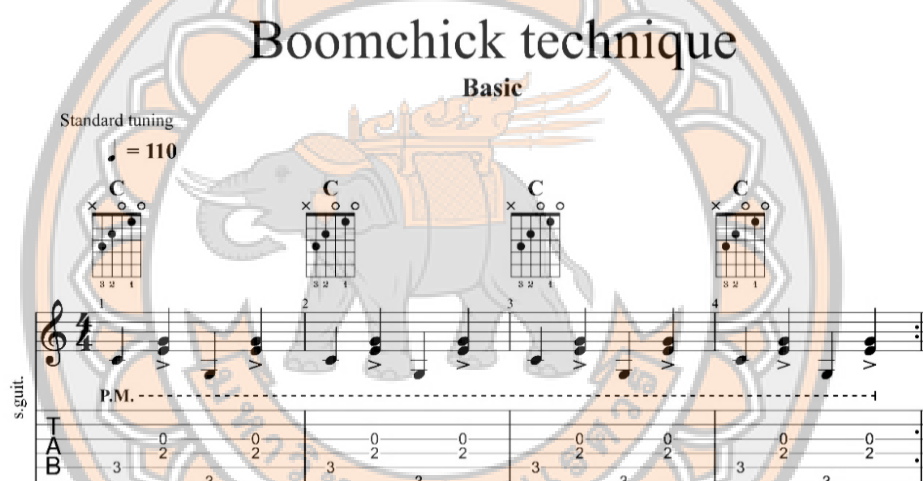
2. ขั้นตอนการเรียนรู้ที่เป็นระบบ ผู้วิจัยได้ประมวลองค์ความรู้และประสบการณ์ของผู้วิจัยเข้ากับแนวทางของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำมาสังเคราะห์และจัดเรียงลำดับเนื้อหาให้เป็นขั้นเป็นตอน จากง่ายไปยาก เพื่อให้ผู้เริ่มต้นสามารถเรียนรู้และพัฒนาทักษะได้อย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นการทำ ความเข้าใจจังหวะ, การประสานงานของมือซ้ายและมือขวา, และการประยุกต์ใช้คอร์ด

3. เน้นการปฏิบัติจริง ออกแบบแบบฝึกหัดที่เน้นการฝึกซ้อมซ้ำ ๆ และการประยุกต์ใช้ในบทเพลง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยและสามารถบรรเลงเทคนิคบูมซิค ได้อย่างคล่องแคล่ว

โครงสร้างและองค์ประกอบของชุดแบบฝึกทักษะ

นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะพิงเกอร์สไต้ลซ์ขั้นพื้นฐานประกอบด้วยส่วนสำคัญ 4 ส่วนหลัก ซึ่งเรียงลำดับตามความยากง่ายและขั้นตอนการพัฒนาทักษะ ดังนี้

1. แบบฝึกหัดที่ 1 การติดสลับแนวทำนองเบสและเทคนิคการวางสันมือ (Palm Muting) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการติดนิ้วโป้งมือขวาเพื่อสร้างแนวทำนองเบสแบบสลับ และฝึกเทคนิคการวางสันมือด้านขวา (Palm Muting) บริเวณสะพานสายของกีตาร์ เพื่อควบคุมเสียงให้สั้นและห้วน (Muted Sound) ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของเทคนิคบูมซิก ที่ระบุให้ใช้นิ้วโป้งที่ติดสาย 4 จะต้องติดไปด้วยพร้อมกับ สาย 3 ในจังหวะที่ 2 และ 4 ของห้องเพลง และเพิ่มการเน้น (accent) เข้าไปในจังหวะที่สำคัญของแนวเบส เพื่อให้ได้เสียงเบสที่โดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ของบูมซิก

ภาพ 2 ตัวอย่างแบบฝึกหัดการฝึกติดแนวเบสสลับโดยใช้เทคนิค Palm Muting และการติดสาย 4 และ 3 พร้อมการเน้นเสียง

ที่มา: ผู้วิจัย

2. แบบฝึกหัดที่ 2 การเปลี่ยนคอร์ดและการติดแนวเบสตามตำแหน่งเสียงเบส เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการเปลี่ยนคอร์ดควบคู่ไปกับการติดแนวเบสสลับที่สอดคล้องกับตำแหน่งของเสียงเบสบนสายกีตาร์ โดยอธิบายหลักการติดสลับสาย 5 สาย 4 สาย 6 และ 4 ในกรณีที่เสียงเบสอยู่บนสายที่ 5 หรือติดสลับสาย 6 สาย 4 สาย 5 และ 4 ในกรณีที่เสียงเบสอยู่บนสายที่ 6 ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการบรรเลง บูมซิก ในกรณีนี้ จึงกล่าวได้ว่า การจับรูปคอร์ดจะไม่เล่นคอร์ดที่มีโน้ตเบสอยู่บนสายที่ 4 แต่

จะใช้วิธีการย้ายรูปคอร์ด (Move Chord Form) ให้ เสียงเบส มาอยู่บนสายที่ 5 หรือสายที่ 6 ทั้งหมด เพื่อความสอดคล้องกับรูปแบบการดีดเบสของเทคนิคบูมซิก

Standard tuning
♩ = 110

Chord diagrams: C, C, G7, G7

Measure 1: C (x 3 2 1)

Measure 2: C (x 3 2 1)

Measure 3: G7 (3 2 1)

Measure 4: G7 (3 2 1)

Tab: 0 2 3 0 2 3 0 2 0 0 0 0 0 0 2 3

ภาพ 3 แบบฝึกหัดการฝึกเปลี่ยนคอร์ดและดีดเบสให้ถูกต้องตามตำแหน่งเสียงเบส

ที่มา: ผู้วิจัย

3. แบบฝึกหัดที่ 3 การเพิ่มทำนอง (Melody) และการดีดแนวเบสที่ซับซ้อนขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการดีดแนวเบสและเปลี่ยนคอร์ดแล้ว แบบฝึกหัดนี้จะเพิ่มการบรรเลงทำนอง (Melody) ลงไปที่สาย 1-3 ของกีตาร์ และปรับรูปแบบการดีดแนวเบสให้มีความซับซ้อนขึ้นตามตำแหน่งของทำนอง โดยผู้วิจัยอธิบายหลักการดีดแนวทำนองเบสที่สาย 4 จะทำได้ก็ต่อเมื่อแนวทำนองเมโลดี้อยู่บนสาย 1 หรือ 2 เท่านั้น แต่ถ้าทำนองเมโลดี้อยู่บนสาย 3 การดีดแนวทำนองเบสที่สาย 4 จะเป็นการดีดสาย 4 เพียงสายเดียว (Single Note) แทนการดีดคู่สายแบบเดิม เพื่อหลีกเลี่ยงเสียงที่ไม่พึงประสงค์และคงความชัดเจนของทำนอง

Standard tuning
♩ = 110

s.guit.

P.M.

TAB

G7

G7

C

C

ภาพ 4 ตัวอย่างแบบฝึกหัดการประสานงานระหว่างเนวเบสและเนวทำนอง

ที่มา: ผู้วิจัย

4. บทเพลง **Itsy Bitsy Spider Song** ในรูปแบบฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิก เพื่อให้ผู้เรียนได้นำความรู้และทักษะที่ฝึกฝนจากแบบฝึกหัดทั้ง 3 ข้อ มาประยุกต์ใช้ในการบรรเลงบทเพลงจริง ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและแรงบันดาลใจในการฝึกฝน โดยนำบทเพลง Itsy Bitsy Spider Song ซึ่งเป็นเพลงที่คุ้นเคยและมีโครงสร้างไม่ซับซ้อน มาเรียบเรียงในรูปแบบฟิงเกอร์สไตล์โดยใช้เทคนิคบูมซิก อย่างเต็มรูปแบบ

Itsy bitsy spider song

(Boom Chick Technique)

แมงมุม

Standard tuning
♩ = 55

C G7 C

sguit.

P.M.

1 1 1 3 0 0 0 3 1 3 0 1

3 2 2 3 2 3 0 2 0 3 2 2

3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3

C G7 C

P.M.

0 0 0 1 3 3 1 0 1 3 0

3 2 3 2 3 2 3 0 2 0 3 2

3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3

C G7 C

P.M.

1 1 1 3 0 0 0 3 1 3 0 1

3 2 3 2 3 2 3 0 2 0 3 2

3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3

C G7 C

P.M.

0 0 0 1 3 3 3 1 0 1 3 0

3 2 2 3 2 2 3 0 2 0 3

3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3

ภาพ 5 บทเพลง Itsy Bitsy Spider Song ในรูปแบบฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมชิก

ที่มา: ผู้วิจัย

กระบวนการพัฒนาและปรับปรุงชุดแบบฝึกทักษะ

หลังจากสร้างชุดแบบฝึกหัดทั้ง 3 แบบฝึกหัดและบทเพลงเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของชุดแบบฝึกทักษะด้วยตนเองในเบื้องต้น ดำเนินการวิเคราะห์และรวบรวมข้อบกพร่องที่อาจเกิดขึ้นในชุดแบบฝึกทักษะ เช่น ความไม่ชัดเจนของคำอธิบาย, ความยากง่าย

ที่ไม่เหมาะสม, หรือข้อผิดพลาดทางดนตรี และจัดข้อมูลและเรียงลำดับความยากง่ายของแบบฝึกหัด และบทเพลงให้เป็นระบบมากยิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้เริ่มต้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพสูงสุด

การประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรม

แบบประเมินประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความเหมาะสม ความถูกต้อง และความเป็นไปได้ของนวัตกรรม โดยมุ่งเน้นให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดทำการประเมินอย่างเป็นระบบ เครื่องมือนี้ถูกออกแบบให้อยู่ในรูปแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ “เหมาะสมมากที่สุด” จนถึง “เหมาะสมน้อยที่สุด” เพื่อสะท้อนระดับความคิดเห็นอย่างมีนัยสำคัญ โครงสร้างของแบบประเมินครอบคลุมหลายมิติ ได้แก่ ด้านเนื้อหา เช่น ความถูกต้องทางดนตรี ความครบถ้วน และความเหมาะสมกับผู้เริ่มต้น ด้านกระบวนการและลำดับขั้นตอน เช่น ความต่อเนื่อง ความเป็นระบบ และระดับความยากง่ายที่เหมาะสม ด้านสื่อประกอบ เช่น ความชัดเจนของโน้ตและแท็บ รวมถึงความเข้าใจง่าย ตลอดจนด้านประโยชน์และคุณค่า เช่น การส่งเสริมทักษะ ความน่าสนใจ และการสร้างแรงจูงใจ ในส่วนของการสร้างและหาคุณภาพ ได้มีการจัดทำข้อคำถามตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน พร้อมทั้งนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญอย่างน้อย 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยอาศัยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งกำหนดเกณฑ์คัดเลือกไว้ที่ค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป เพื่อให้มั่นใจได้ว่าข้อคำถามที่เหลือนี้อาจมีความสอดคล้องและเหมาะสมต่อการนำไปใช้จริง.

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิก สำหรับผู้เริ่มต้น

1. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (แบบทดสอบการเล่นกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิก ก่อนและหลังได้รับบทเรียน)

1.1 วัตถุประสงค์การเรียนรู้ เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจและทักษะการปฏิบัติการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิก ของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการใช้นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะ

1.2 ลักษณะกิจกรรมการฝึก เป็นแบบทดสอบภาคปฏิบัติ โดยให้กลุ่มตัวอย่างบรรเลงบทเพลง Itsy Bitsy Spider Song ในรูปแบบฟิงเกอร์สไตล์โดยใช้เทคนิคบูมซิก

1.3 โครงสร้างและเกณฑ์การให้คะแนนทักษะปฏิบัติ ผู้วิจัยจะพัฒนาแบบประเมินทักษะปฏิบัติ (Performance Rubric) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจนในด้านต่าง ๆ เช่น

1.4 ความถูกต้องของโน้ตและจังหวะ การบรรเลงโน้ตและจังหวะได้ตรงตามที่กำหนด

1.5 เทคนิคบูมซิค การใช้เทคนิค Palm Muting, การดีดแนวเบส, และการประสานงานมือขวา-มือซ้ายได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

1.6 สำเนียง (Tone Quality) คุณภาพเสียงที่ได้จากการบรรเลง

1.7 ความคล่องแคล่วและความต่อเนื่อง ความสามารถในการบรรเลงได้อย่างราบรื่นและสม่ำเสมอ

1.8 การตีความเพลง การแสดงอารมณ์เพลงและความเข้าใจในดนตรี (อาจเพิ่มหากเหมาะสม)

1.9 การสร้างและหาคุณภาพ สร้างแบบประเมินทักษะปฏิบัติให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาของชุดแบบฝึกทักษะ นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของเกณฑ์การให้คะแนนโดยหาค่า IOC (หากเป็นไปได้) ควรมีการหาค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน (Inter-Rater Reliability) ในกรณีที่มีผู้ประเมินทักษะมากกว่าหนึ่งคน เพื่อให้มั่นใจว่าการให้คะแนนมีความสอดคล้องกัน

แบบประเมินความพึงพอใจต่อบทเรียนกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เรื่องเทคนิคบูมซิค

1. วัตถุประสงค์ เพื่อประเมินระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิค สำหรับผู้เริ่มต้น หลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการเรียนรู้

2. ลักษณะ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (5 = พึงพอใจมากที่สุด, 4 = พึงพอใจมาก, 3 = พึงพอใจปานกลาง, 2 = พึงพอใจน้อย, 1 = พึงพอใจน้อยที่สุด)

3. โครงสร้าง ครอบคลุมด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเรียนรู้ เช่น

3.1 ด้านเนื้อหาและบทเรียน ความน่าสนใจ, ความเข้าใจง่าย, ความถูกต้องของข้อมูล

3.2 ด้านรูปแบบและสื่อประกอบ คุณภาพและความสวยงามของเอกสาร, ความสะดวกในการใช้งาน

3.3 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ การพัฒนาทักษะ, การเพิ่มความมั่นใจ, การจุดประกายความสนใจ

3.4 ด้านความเหมาะสมโดยรวมของนวัตกรรม

4. การสร้างและหาคุณภาพ สร้างข้อคำถามตามวัตถุประสงค์ของการประเมินความพึงพอใจนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่า IOC

การเก็บรวบรวมข้อมูล

กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนและเป็นระบบตามแผนการวิจัยที่ได้วางไว้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนและเชื่อถือได้ โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมการก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 การขออนุญาตดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และจากหัวหน้าสาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เพื่อขออนุญาตในการดำเนินการวิจัยและขอความร่วมมือในการใช้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษา

1.2 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์และรายละเอียดของงานวิจัยแก่นักศึกษาวิชาเอกกีตาร์ สาขาวิชาดนตรีศึกษา พร้อมทั้งดำเนินการคัดเลือกนักศึกษาตามเกณฑ์ที่กำหนดในหัวข้อประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน

1.3 การชี้แจงและสร้างความเข้าใจ ผู้วิจัยพบปะพูดคุยกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการคัดเลือก อธิบายโครงสร้างของนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะฟิงเกอร์สไต์ลเทคนิคบูมซิค สำหรับผู้เริ่มต้น รวมถึงแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะใช้ตลอดระยะเวลา 5 สัปดาห์ พร้อมทั้งขอความยินยอมในการเข้าร่วมการวิจัย

1.4 การทดสอบก่อนเรียน (pre-test) ก่อนเริ่มดำเนินการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรม ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบการเล่นกีตาร์ฟิงเกอร์สไต์ลเทคนิคบูมซิค (บทเพลง Itsy Bitsy Spider Song) เพื่อประเมินทักษะพื้นฐานและเก็บข้อมูลคะแนนก่อนเรียน ซึ่งจะเป็นฐานข้อมูลสำหรับเปรียบเทียบกับคะแนนหลังเรียน

2. ขั้นตอนการดำเนินการสอนและเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างการใช้นวัตกรรม

ผู้วิจัยดำเนินการสอนและอำนวยความสะดวกให้กลุ่มตัวอย่างเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะฟิงเกอร์สไต์ลเทคนิคบูมซิค เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที โดยมีรายละเอียดในแต่ละสัปดาห์ดังนี้

สัปดาห์ที่ 1 แนะนำและฝึกแบบฝึกหัดที่ 1 (ติดสลับแนวทำนองเบสและ Palm Muting)

ผู้วิจัยนำเสนอและอธิบายโครงสร้างของแบบฝึกหัดที่ 1 จากชุดแบบฝึกทักษะฟิงเกอร์สไต์ลเทคนิคบูมซิค สาธิตวิธีการบรรเลงแบบฝึกหัดย่อยเทคนิคนี้ไว้ปึงมือขวาทั้ง 4 ข้อ โดยแบ่งสาธิตรอบละ 2 ข้อ ใช้เวลา 10 นาทีแรก หลังจากสาธิต 2 ข้อแรก ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างฝึกซ้อมและให้คำแนะนำรายบุคคลเป็นเวลา 10 นาที (กำหนดตามระดับความยากง่ายของแบบฝึกหัด) สาธิตวิธีการบรรเลงแบบฝึกหัด 2 ข้อสุดท้าย ใช้เวลา 15 นาที ให้กลุ่มตัวอย่างฝึกซ้อมในเวลาที่เหลือ 10-15 นาที โดยผู้วิจัยสังเกตพัฒนาการและบันทึกข้อมูลปัญหาหรือข้อสงสัยที่พบ

สัปดาห์ที่ 2 ฝึกแบบฝึกหัดที่ 2 (การเปลี่ยนคอร์ดและการติดตามเบสตาม Root Note)

ผู้วิจัยนำเสนอและอธิบายแบบฝึกหัดที่ 2 ซึ่งเน้นการเปลี่ยนคอร์ดและติดตามเบสให้สอดคล้องกับ Root Note สาธิตวิธีการบรรเลงแบบฝึกหัดย่อยเทคนิคบูมซิกซ์ครั้งแรกใช้เวลา 10 นาที ให้กลุ่มตัวอย่างฝึกซ้อมและให้คำแนะนำ 15 นาที สาธิตวิธีการบรรเลงแบบฝึกหัด 2 ข้อสุดท้ายใช้เวลา 15 นาที ให้กลุ่มตัวอย่างฝึกซ้อมในเวลาที่เหลือ 10-15 นาที โดยผู้วิจัยสังเกตพัฒนาการและบันทึกข้อมูลเพิ่มเติม

สัปดาห์ที่ 3 ฝึกแบบฝึกหัดที่ 3 (การเพิ่มทำนองและติดตามเบสที่ซับซ้อนขึ้น)

ผู้วิจัยนำเสนอและอธิบายแบบฝึกหัดที่ 3 ซึ่งเป็นการเพิ่มความซับซ้อนด้วยการใส่แนวทำนอง สาธิตวิธีการบรรเลงแบบฝึกหัดย่อยเทคนิคบูมซิกซ์ทั้ง 4 ข้อ โดยแบ่งสาธิตรอบละ 2 ข้อ ใช้เวลา 10 นาทีแรก ให้กลุ่มตัวอย่างฝึกซ้อม 10 นาที สอบถามข้อสงสัยและสาธิตวิธีการบรรเลงแบบฝึกหัด 2 ข้อสุดท้าย 15 นาที ให้กลุ่มตัวอย่างฝึกซ้อมในเวลาที่เหลือ 10-15 นาที โดยผู้วิจัยสังเกตพัฒนาการและบันทึกข้อมูลอย่างละเอียด

สัปดาห์ที่ 4 ประยุกต์ใช้กับบทเพลง Itsy Bitsy Spider Song

ผู้วิจัยนำชุดแบบฝึกทักษะฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกซ์ในส่วนของบทเพลงแมงมุมลาย (Itsy Bitsy Spider Song) มาใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง อธิบายและสาธิตวิธีการบรรเลงบทเพลงทั้งหมด โดยเน้นการประยุกต์ใช้เทคนิคที่ได้เรียนรู้มา ใช้เวลา 15 นาที ให้กลุ่มตัวอย่างฝึกซ้อมบทเพลงเป็นเวลา 25 นาที (ซึ่งเป็นเวลาที่เหมาะสมกับระดับความยากของบทเพลง) ในช่วงเวลาที่เหลือ 10-15 นาที ผู้วิจัยจะสอบถามข้อสงสัยและให้คำแนะนำ รวมถึงปรับแก้วิธีการบรรเลงให้กลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคล เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนเข้าใจและสามารถบรรเลงบทเพลงได้อย่างถูกต้อง ผู้วิจัยยังคงสังเกตพัฒนาการและบันทึกข้อมูลอย่างต่อเนื่อง

สัปดาห์ที่ 5 การทดสอบหลังเรียน (Posttest) และเก็บข้อมูลความพึงพอใจ

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ซึ่งคือการบรรเลงบทเพลง Itsy Bitsy Spider Song อีกครั้ง เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากได้รับบทเรียน บันทึกข้อมูลคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน หลังจากเสร็จสิ้นการทดสอบ ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อบทเรียนกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เรื่องเทคนิคบูมซิกซ์ เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติและระดับความพึงพอใจของผู้เรียน ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำไปวิเคราะห์ในขั้นตอนต่อไป

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้มั่นใจในความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณสมบัติเหมาะสม ดังนี้

คุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ

1. มีประสบการณ์ด้านกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์ โดยเฉพาะเทคนิคบูมซิก อย่างลึกซึ้ง และมีทักษะการปฏิบัติในระดับสูง
2. เคยเป็นวิทยากรหรือให้บริการทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการสอนกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์ หรือดนตรีศึกษา
3. มีผลงานระดับชาติหรือนานาชาติที่เกี่ยวข้องกับการบรรเลง การสอน หรือการวิจัยทางด้านดนตรีหรือกีตาร์

จำนวนผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยวิธีเจาะจงตามคุณสมบัติที่ระบุข้างต้น

วิธีการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้น ได้แก่ นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านทำการประเมินและให้ข้อเสนอแนะ โดยใช้ แบบประเมินหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

รายละเอียดวิธีการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยจัดทำแบบฟอร์มการประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ โดยในแต่ละข้อคำถามของเครื่องมือ (เช่น แบบประเมินประสิทธิภาพชุดแบบฝึกหัด, แบบประเมินทักษะปฏิบัติ, แบบสอบถามความพึงพอใจ) ผู้เชี่ยวชาญจะให้คะแนนดังนี้

+1 หมายถึง ข้อคำถาม/เนื้อหานั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์/แนวคิดของเครื่องมือ

0 หมายถึง ข้อคำถาม/เนื้อหานั้นไม่แน่ใจว่าสอดคล้องหรือไม่

-1 หมายถึง ข้อคำถาม/เนื้อหานั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์/แนวคิดของเครื่องมือ

2. ผู้วิจัยรวบรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน และนำมาคำนวณหาค่า IOC ของแต่ละข้อคำถาม/เนื้อหา โดยใช้สูตร: $IOC = \Sigma R / N$

ΣR คือ ผลรวมของคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญให้ (+1, 0, -1)

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

เกณฑ์การยอมรับเครื่องมือ (IOC พร้อมอ้างอิง)

ข้อคำถามหรือเนื้อหาส่วนใดที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและมีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้ (อ้างอิง: Rogan & MacDonald, 1976 หรืออื่น ๆ ที่เหมาะสม)

ข้อคำถามหรือเนื้อหาส่วนใดที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 จะถูกพิจารณาปรับปรุงแก้ไขหรือตัดทิ้ง

ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์เทคนิคบุมซิกสำหรับผู้เริ่มต้นจากผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบหาความเหมาะสมของชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์เทคนิคบุมซิกสำหรับผู้เริ่มต้นจากผู้เชี่ยวชาญ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อกับเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC) จำนวน 3 ครั้ง จนได้ค่าเฉลี่ย IOC ทุกข้อสูงกว่า 0.5 ซึ่งแสดงถึงความเหมาะสมของเนื้อหาในระดับใช้ได้

ผลลัพธ์ที่ต้องการวัด (outcomes) จากเครื่องมือที่ได้รับการตรวจสอบคุณภาพ

1. ประสิทธิภาพของนวัตกรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์เทคนิคบุมซิก สำหรับผู้เริ่มต้น
2. คะแนนจากแบบทดสอบการเล่นกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์เทคนิคบุมซิก ก่อนและหลังได้รับบทเรียน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะปฏิบัติของผู้เรียน
3. ความพึงพอใจต่อบทเรียนกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์เรื่องเทคนิคบุมซิก เพื่อประเมินทัศนคติและระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อนวัตกรรม

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบหาความเหมาะสมของชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์เทคนิคบุมซิกสำหรับผู้เริ่มต้นจากผู้เชี่ยวชาญ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อกับเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC) จำนวน 3 ครั้ง จนได้ค่าเฉลี่ย IOC ทุกข้อสูงกว่า 0.5 (ภาคผนวก ค.) ซึ่งแสดงถึงความเหมาะสมของเนื้อหาในระดับใช้ได้

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้วิเคราะห์ (Data Analysis and Statistics)

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความสมบูรณ์และความครบถ้วนของข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะนำข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ผลทางสถิติด้วย โปรแกรม SPSS เวอร์ชัน 19 (Statistical Package for the Social Sciences) เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < 0.05$ และทำการทดสอบทางสถิติดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของอาสาสมัครและการทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียน (วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน)

ข้อมูลทั่วไปของอาสาสมัคร ได้แก่ อายุ เพศ ชั้นปี และคะแนนความพึงพอใจต่อบทเรียน เรื่องเทคนิคบูมซิก ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลในรูปแบบ ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) เพื่อแสดงลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างและภาพรวมของระดับความพึงพอใจ

การทดสอบการกระจายตัวของข้อมูล ก่อนการวิเคราะห์เชิงอนุมาน ผู้วิจัยจะทำการทดสอบการกระจายตัวของข้อมูลคะแนนผลการเรียน (แบบทดสอบการ เล่นกีตาร์ ฟิงเกอร์สไตล์ เทคนิคบูมซิก) ทั้งก่อนและหลังได้รับบทเรียนด้วย สถิติ Shapiro-Wilk test

หากการกระจายตัวของข้อมูลเป็นปกติ (Normal Distribution) จะนำเสนอข้อมูลด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean, $\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation, S.D.) เพื่อแสดงแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางและการกระจายของข้อมูล

หากการกระจายตัวของข้อมูลไม่ปกติ (Non-normal Distribution): จะรายงานด้วย ค่ามัธยฐาน (Median) และ ค่าพิสัยควอไทล์ (Interquartile Range; IQR) ซึ่งเป็นสถิติที่เหมาะสมสำหรับข้อมูลที่มีการแจกแจงไม่ปกติ

การประเมินประสิทธิภาพนวัตกรรมจากผู้เชี่ยวชาญ: วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมิน ประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกหัดที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อนำเสนอระดับความเหมาะสมของนวัตกรรม และแปลผลตามเกณฑ์การแปลผล 5 ระดับ

2. การวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียน

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน โดยใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อนำเสนอระดับความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ แปลผลค่าเฉลี่ยตาม เกณฑ์การแปลผล 5 ระดับ เพื่อแสดงภาพรวมของระดับความพึงพอใจ (ตามที่ระบุในหัวข้อ 2)

3. จริยธรรมในการวิจัย

โดยผู้วิจัยมีการบันทึกและกระบวนการขอความยินยอมจะมีการให้ข้อมูลเกี่ยวกับ โครงการ ประโยชน์ และความเสี่ยงของอาสาสมัครในเอกสาร (IF03) และจะให้อาสาสมัครเลือกว่าจะ ยินยอมเข้าร่วมโครงการหรือไม่ โดยการลงนามเข้าร่วมโครงการวิจัย ในเอกสาร (IF04) เช่น โดยผู้วิจัย จะเก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ซึ่งกระบวนการขอความยินยอมจะมีการให้ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการ ประโยชน์ และความเสี่ยงของอาสาสมัครในเบื้องต้น และจะให้อาสาสมัครเลือกว่าจะยินยอมเข้าร่วม โครงการหรือไม่ ซึ่งเป็นการให้ความยินยอมโดยการลงนามแบบเป็นลายลักษณ์อักษร

ผู้วิจัยจะแจ้งให้อาสาสมัครทราบถึงข้อมูลของโครงการวิจัย ประโยชน์ที่จะได้รับความ เสียซึ่งจะได้รับ มาตรการป้องกัน ฯลฯ ในรูปแบบเอกสาร และคำอธิบายจากผู้วิจัย และให้อาสาสมัคร มีเวลาในการตัดสินใจเข้าร่วม หรือไม่เข้าร่วมการวิจัยอย่างเป็นอิสระปราศจากอิทธิพลใด ๆ ในการ

บังคับ ชูเชิญหรือชักจูงใด ๆ เป็นเวลา 60 นาที หรือ 1 วัน หรือหากอาสาสมัครมีข้อสงสัยใด ๆ สามารถสอบถามผู้วิจัยได้โดยตรง หรือปรึกษาคอบครัว ก่อนตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ

ผู้วิจัยให้ข้อมูลเบื้องต้นในการเตรียมความพร้อมก่อนการฝึกทักษะ อธิบายขั้นตอนและวิธีการฝึกที่ถูกต้อง และการผ่อนคลายกล้ามเนื้อทั้งก่อนและหลังการฝึกซ้อมและแจ้งให้อาสาสมัครสามารถถอนตัวจากการวิจัยได้ตลอดเวลาหากเกิดความเครียดจากการเรียน

เนื่องจากความเสี่ยงในโครงการวิจัยนี้ เป็นความเสี่ยงที่ไม่มากเกินไปกว่าความเสี่ยงในชีวิตประจำวัน หากอาสาสมัครเกิดความรู้สึกอึดอัดไม่สบายใจในการเข้าร่วมโครงการ อาสาสมัครสามารถถอนตัวจากโครงการวิจัยได้ตลอดเวลา โดยไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่ออาสาสมัคร

มีเกณฑ์การคัดออกอย่างชัดเจนโดยไม่คัดผู้ที่มีประสบการณ์การเล่นกีตาร์แบบฟิงเกอร์สไตร์มาก่อน เนื่องจากอาจเป็นการเรียนรู้ซ้ำในเรื่องเดิม หรือผู้ที่เข้าเรียนไม่ครบตามจำนวนระยะเวลาการเรียนการสอนจำนวน 4 สัปดาห์ เนื่องจากเกิดอาการบาดเจ็บหรือความเครียด

ผู้วิจัยมีเกณฑ์คัดเข้า - เกณฑ์คัดออกชัดเจน (Inclusion & Exclusion criteria) และมีการกระจายความเสี่ยงและผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน โดยวิธีคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมโครงการวิจัยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์สถานการณ์และกลุ่มเป้าหมาย, ไม่เลือกกลุ่มตัวอย่างที่หาง่าย สบาย หรือผู้ด้อยการศึกษา หรือผู้อ่อนด้อย เปราะบาง

ในการยินยอมและทดลองใช้เครื่องมือจะไม่มีผู้อื่นสามารถเห็นกระบวนการปฏิบัติงานผู้ที่เข้าร่วมโครงการวิจัยสามารถจะเรียนรู้เทคนิคการเล่นกีตาร์บูมซิคในสถานที่ที่เป็นส่วนตัวและสบายใจต่อตนเองโดยในแบบบันทึกข้อมูล จะไม่มี identifier ที่จะระบุถึงตัวอาสาสมัคร จะไม่มีการเปิดเผยชื่ออาสาสมัคร/ หน่วยงาน / บริษัท และข้อมูลที่จะระบุไปถึงตัวตนของผู้ตอบคำถามได้ โดยในแบบบันทึกข้อมูลจะไม่มีการ identifier โดยใช้วิธีการเข้ารหัส (Code) แทนการระบุถึงตัวอาสาสมัครได้หากมีรูปถ่ายหรือ VDO ของอาสาสมัครนั้นจะมีการทำเครื่องหมาย หรือแถบบดบังใบหน้าเพื่อให้ไม่สามารถระบุตัวตนของอาสาสมัครได้

ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูลไว้ในไฟล์คอมพิวเตอร์ ณ ห้องทำงานผู้วิจัย ร้านแฮปปี้โฮมมิวสิค โดยจัดเก็บในตู้ที่มีกุญแจล็อกและคอมพิวเตอร์ที่มีการเข้ารหัสโดยจะมีเพียงหัวหน้าโครงการวิจัยเท่านั้นที่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ ข้อมูลจะถูกเก็บเป็นระยะเวลาทั้งหมด 3 ปี หลังจากเก็บข้อมูลเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยจะดำเนินการทำลาย 1) เอกสาร (Hard copy) ด้วยวิธีการย่อยทำลายด้วยเครื่องทำลายเอกสาร 2) ข้อมูลในคอมพิวเตอร์ (Digital file) จะทำการลบข้อมูลแบบถาวร (Empty Recycle)

ผู้วิจัยจะไม่มีการเปิดเผยข้อมูลที่สามารถระบุตัวตนของอาสาสมัคร (หน่วยงาน/ บุคคล/ บริษัทในการตอบแบบสัมภาษณ์ได้) ในการที่จะตีพิมพ์เผยแพร่งานวิจัย ข้อมูลเฉพาะที่อาจนำไปสู่การเปิดเผยตัวตน จะได้รับการปกปิดและไม่เปิดเผยแก่สาธารณชน ในกรณีที่ผลการวิจัยจะถูกนำเสนอ

เผยแพร่ ตีพิมพ์ ในรูปแบบต่าง ๆ ชื่อและที่อยู่ของท่านจะต้องได้รับการปกปิดอยู่เสมอ โดยจะใช้เฉพาะรหัสประจำโครงการวิจัยของท่าน และหากมีจะการเปิดเผยตัวตน ข้อมูลต่าง ๆ ผู้วิจัยจะแจ้งให้อาสาสมัครทราบ โดยหากอาสาสมัครไม่ยินยอมให้มีการเปิดเผยตัวตน ข้อมูลต่าง ๆ สามารถปฏิเสธกับผู้วิจัยได้ และหากยังมีการเปิดเผยตัวตน ข้อมูลต่าง ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตนั้น อาสาสมัครสามารถร้องเรียนมายัง คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพนวัตกรรม รวมทั้งศึกษาความพึงพอใจของอาสาสมัคร โดยผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการศึกษาออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 การพัฒนานวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์สำหรับผู้เริ่มต้น

ตอนที่ 2 การทดสอบประสิทธิภาพนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น

ตอนที่ 3 การประเมินความพึงพอใจของการใช้นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น

การพัฒนานวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์สำหรับผู้เริ่มต้น

ชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้นโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบองค์รวม ประกอบด้วยการวัดผลดังนี้ ก่อนใช้ชุดแบบฝึกทักษะ ระหว่างการใช้แบบฝึกทักษะ หลังใช้แบบฝึกทักษะ ผลการประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบองค์รวม ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ทั้งนี้ชุดแบบฝึกหัดจะประกอบไปด้วย 2 ส่วน ได้แก่ชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิก และการฝึกเล่นบทเพลง Itsy Bitsy Spider

แนวทางการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ของเทคนิคบูมซิกในยุคเริ่มต้นจากนักกีตาร์ผิวสีผู้มีชื่อเสียงคือ เมอร์ล ทราวิส ซึ่งเป็นผู้ริเริ่มที่ใช้วิธีการบรรเลงในลักษณะนี้โดยให้ชื่อว่า Travis's picking แต่หลังจากนั้นผู้ที่นำมาต่อยอดด้วยการเล่นเทคนิคนี้ต่อไปในลักษณะที่ใกล้เคียงกันคือเชสเตอร์ แอดกินส์โดยเขาได้ตั้งชื่อเทคนิคใหม่นี้ว่าเทคนิคบูมซิก ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการบรรเลงเทคนิคบูมซิกจากผู้เชี่ยวชาญซึ่งได้แนะนำรูปแบบของกระสวนจังหวะดั้งเดิมของเทคนิคบูมซิกที่มีการติดสลับ การเน้นจังหวะนี้ไป โดยผู้วิจัยได้นำวัตถุดิบดังกล่าวมาสร้างเป็นชุดแบบฝึกหัดการเล่นในสไตล์บูมซิก เนื้อหาที่นำมาสร้างเป็นแบบฝึกหัดได้มาจากการสนทนากับนักกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ของผู้วิจัย รวมถึงที่ได้ศึกษาจากตำราเรียนกีตาร์ของโรงเรียนดนตรียามาฮา (สยามกลการ) และสร้างเนื้อหาและรายละเอียดการสอนแบบฝึกหัดรายสัปดาห์ที่ 1 จนถึงสัปดาห์ที่ 4 จากง่ายไปหายากตามขั้นตอนที่เหมาะสม

ในสัปดาห์ที่ 5 ผู้วิจัยเลือกเพลง Itsy Bitsy Spider เพื่อใช้ทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของอาสาสมัคร เนื่องจากเป็นเพลงที่เป็นที่รู้จัก และมีเนื้อหาที่ไม่ยาวจนเกินไปสามารถที่จะเรียนรู้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงใช้เพลง Itsy Bitsy Spider มาสร้างสรรค์จากแนวคิดเดิมของการเล่นและมาทำเป็นแบบทดสอบหลังเรียนกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิคสำหรับผู้เริ่มต้น

จากการสังเคราะห์องค์ความรู้ดังกล่าว ผู้วิจัยนำมาจัดทำเป็นเนื้อหาและรายละเอียดการสอนปฏิบัติทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิคสำหรับผู้เริ่มต้นจำนวน 5 สัปดาห์ โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 1 ต่อไปนี้

ตาราง 1 เนื้อหาและรายละเอียดการสอนปฏิบัติทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิคสำหรับผู้เริ่มต้น

สัปดาห์	เนื้อหา
สัปดาห์ที่ 1 พื้นฐานการใช้เทคนิคบูมซิคและ Palm Mute	1. ฝึกใช้นิ้วโป้งมือขวาดีดสายเบส 2. ฝึกดีดสลับสายเบส 2 เสียงต่อห้องเพลง 3. ฝึกดีดสลับสายเบส 3 เสียงต่อห้องเพลง 4. เรียนรู้และฝึกใช้เทคนิค Palm Mute ควบคู่กับการดีดสายเบส 5. ควบคุมเสียงและจังหวะของสายเบสตามแนวทางเทคนิคบูมซิค
สัปดาห์ที่ 2 เพิ่มทำนองและการใช้นิ้วมือขวา	1. ฝึกใช้นิ้วโป้งดีดสายเบสโดยปรับค่าโน้ตเป็นขเบ็ต 1 ชั้น 2. เพิ่มการใช้นิ้วนางมือขวาดีดโน้ต E (มี) บนสายที่ 1 3. เพิ่มการใช้นิ้วกลางมือขวาดีดโน้ต C (โด) บนสายที่ 2 4. เพิ่มการใช้นิ้วชี้มือขวาดีดโน้ต B (ที) บนสายที่ 2 5. ฝึกการดีดสลับโน้ต E - C (สาย 1 และ 2) และ D - B (สาย 2)
สัปดาห์ที่ 3 พัฒนาความซับซ้อนของการดีด สลับ	1. ดีดสายเบสพร้อมกับการดีดโน้ตทำนองบนสาย 1 และ 2 2. ดีดสลับสาย 1 และ 2 ในรูปแบบที่ซับซ้อนขึ้น 3. เพิ่มการใช้โน้ตตัวขาวในบางจังหวะของเพลง 4. ดีดสลับสาย 1 และ 2 ในทำนองที่แตกต่าง 5. ใช้สัญลักษณ์ Tie Note และ Repeat ในการเล่น

สัปดาห์	เนื้อหา
สัปดาห์ที่ 4 บทเพลง "Itsy Bitsy Spider" ด้วย เทคนิคบูมซิค	1. ฟีกเล่นบทเพลง "Itsy Bitsy Spider" โดยนำเทคนิคทั้งหมดรวมทั้งการติดแบบบูมซิคมาใช้ในบทเพลงจริง 2. ฟีกเล่นจังหวะและไดนามิกของเพลงให้เหมาะสม 3. ฟีกเล่นบทเพลง "Itsy Bitsy Spider" ได้คล่องแคล่วและถูกต้อง
สัปดาห์ที่ 5	ทดสอบ Posttest และสรุปผลการทดลอง

การเรียนการสอนสำหรับพัฒนาทักษะการเล่นเทคนิคบูมซิค ครั้งที่ 1 ผู้วิจัยนำแบบฝึกที่ 1 จากชุดแบบฝึกทักษะฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิคมาทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยอธิบายและสาธิตวิธีการบรรเลงแบบฝึกหัดย่อยเทคนิคนี้ไปંગมือขวาทั้ง 4 ข้อ แบ่งสาธิตรอบละ 2 ข้อ 10 นาที หลังจากสาธิต 2 ข้อแรกแล้ว ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างฝึกซ้อม โดยกำหนดเวลาไว้ 10 นาที (กำหนดตามระดับความยากง่ายของแบบฝึกหัด) หลังจากนั้น ผู้วิจัยสอบถามข้อสงสัยและสาธิตวิธีการบรรเลงแบบฝึกหัด 2 ข้อสุดท้าย 15 นาที แล้วให้กลุ่มตัวอย่างฝึกซ้อมในเวลาที่เหลือ 10-15 นาที โดยผู้วิจัยสังเกตพัฒนาการ และบันทึกข้อมูลแบบฝึกหัดการฝึกซ้อมสัปดาห์ที่ 1 แสดงดังภาพ 6

$\text{♩} = 60$

Ex.1

Ex.2

Ex.3

Ex.4

$\text{♩} = 70$

Ex.5

$\text{♩} = 85$

Ex.6

ภาพ 6 การเรียนการสอนสำหรับพัฒนาทักษะการเล่นเทคนิคบูมซิค ครั้งที่ 1

ที่มา: ผู้วิจัย

การเรียนการสอนชุดแบบฝึกหัดเทคนิคบูมซิคครั้งที่ 2 ผู้วิจัยนำชุดแบบฝึกทักษะฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิคแบบฝึกที่ 2 มาทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยอธิบายและสาธิตวิธีการบรรเลงแบบฝึกหัดย่อยเทคนิคบูมซิคทั้ง 3 ข้อ สาธิตรอบแรก 1 ข้อ 10 นาที หลังจากสาธิตข้อแรกแล้ว ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างฝึกซ้อม โดยกำหนดเวลาไว้ 15 นาที (กำหนดตามระดับความยากง่ายของแบบฝึกหัด) หลังจากนั้น ผู้วิจัยสอบถามข้อสงสัยและสาธิตวิธีการบรรเลงแบบฝึกหัด 2 ข้อสุดท้าย 15 นาที แล้วให้กลุ่มตัวอย่างฝึกซ้อมในเวลาที่เหลือ 10-15 นาที โดยผู้วิจัยสังเกตพัฒนาการและบันทึกข้อมูล

$\text{♩} = 60$

Ex.1.1 *เล่น 2 ครั้ง ครั้งแรกไม่ต้องใช้เทคนิค Palm mute

C

Ex.1.2 *เล่น 2 ครั้ง ครั้งแรกไม่ต้องใช้เทคนิค Palm mute

$\text{♩} = 40$

Ex.2.1 *เล่น 2 ครั้ง ครั้งแรกไม่ต้องใช้เทคนิค Palm mute

Ex.2.2 *เล่น 2 ครั้ง ครั้งแรกไม่ต้องใช้เทคนิค Palm mute

Ex.3 *เล่น 2 ครั้ง ครั้งแรกไม่ต้องใช้เทคนิค Palm mute

ภาพ 7 เรียนการสอนชุดแบบฝึกหัดเทคนิคบูมซิคครั้งที่ 2

ที่มา: ผู้วิจัย

สำหรับการเรียนการสอนชุดแบบฝึกหัดเทคนิคบูมซิคครั้งที่ 3 ผู้วิจัย นำชุดแบบฝึกทักษะ ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิคแบบฝึกที่ 3 มาทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยอธิบายและสาธิตวิธีการ บรรเลงแบบฝึกหัดย่อยเทคนิคบูมซิคทั้ง 4 ข้อ แบ่งสาธิตรอบละ 2 ข้อ 10 นาที หลังจากสาธิต 2 ข้อ แรกแล้ว ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างฝึกซ้อม โดยกำหนดเวลาไว้ 10 นาที (กำหนดตามระดับความยากง่าย ของแบบฝึกหัด) หลังจากนั้น ผู้วิจัยสอบถามข้อสงสัยและสาธิตวิธีการบรรเลงแบบฝึกหัด 2 ข้อสุดท้าย 15 นาที แล้วให้กลุ่มตัวอย่างฝึกซ้อมในเวลาที่เหลือ 10-15 นาที โดยผู้วิจัยสังเกตพัฒนาการ และ บันทึกข้อมูล

$\text{♩} = 60$

Ex.1 *เล่น 2 ครั้ง ครั้งแรกไม่ต้องใช้เทคนิค Palm mute

Ex.2 *เล่น 2 ครั้ง ครั้งแรกไม่ต้องใช้เทคนิค Palm mute

Ex.3.1 *เล่น 2 ครั้ง ครั้งแรกไม่ต้องใช้เทคนิค Palm mute

Ex.3.2 *เล่น 2 ครั้ง ครั้งแรกไม่ต้องใช้เทคนิค Palm mute

Ex.4 *เล่น 2 ครั้ง ครั้งแรกไม่ต้องใช้เทคนิค Palm mute

Ex.5 *เล่น 2 ครั้ง ครั้งแรกไม่ต้องใช้เทคนิค Palm mute

ภาพ 8 การเรียนการสอนชุดแบบฝึกหัดเทคนิคบูมซิคครั้งที่ 3

ที่มา: ผู้วิจัย

สัปดาห์ที่ 4 เป็นการเรียนการสอนปฏิบัติฟังเกอร์สไตน์เทคนิคบูมซิค โดยผู้วิจัยนำชุดแบบฝึกทักษะฟังเกอร์สไตน์เทคนิคบูมซิคเพลง Itsy Bitsy Spider Song มาทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยอธิบายและสาธิตวิธีการบรรเลงแบบฝึกหัดย่อยเทคนิคบูมซิค 15 นาที หลังจากสาธิตแล้ว ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างฝึกซ้อม โดยกำหนดเวลาไว้ 25 นาที (กำหนดตามระดับความยากง่ายของแบบฝึกหัด) หลังจากนั้น ผู้วิจัยสอบถามข้อสงสัยและปรับแก้วิธีการบรรเลงให้กลุ่มตัวอย่าง 10-15 นาที โดยผู้วิจัยสังเกตพัฒนาการ และบันทึกข้อมูล

♩ = 55

C G7 C

1 2 3 4

P.M. ---

TAB 1 1 1 3 0 0 0 3 1 3 0 1 2 2 3

3 2 2 3 2 2 0 2 0 3 2 3

C G7 C

5 6 7 8

P.M. ---

TAB 0 0 0 1 3 3 1 0 1 3 0 2 3 2

3 3 3 3 3 2 0 3 3 2

C G7 C

9 10 11 12

P.M. ---

TAB 1 1 1 3 0 0 3 1 3 0 1 2 2 3

3 2 2 3 3 2 0 2 0 3 2 3

C G7 C

13 14 15 16

P.M. ---

TAB 0 0 0 1 3 3 3 1 0 1 3 0 3

3 2 2 3 2 2 0 2 0 3

ภาพ 9 การเรียนการสอนชุดแบบฝึกหัดเทคนิคบูมซิคครั้งที่ 4

ที่มา: ผู้วิจัย

อาสาสมัครที่เข้าร่วมทดสอบประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิคสำหรับผู้เริ่มต้นมีจำนวน 10 คน อย่างไรก็ตามระหว่างดำเนินการศึกษามีอาสาสมัครเพียง 10 คนที่เข้าร่วมการทดสอบประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกหัดได้ครบระยะเวลาที่กำหนด โดยอาสาสมัคร 2 คนได้ปฏิเสธการเข้าร่วมโครงการ อาสาสมัครจำนวน 10 คน มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 21.30 โดยแบ่งออกเป็นเพศชาย 10 คน เพศหญิง 0 คน ซึ่งอาสาสมัครทั้งหมดกำลังระดับการศึกษาอยู่ที่ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 แสดงดังตารางที่ 2

ตาราง 2 คุณลักษณะข้อเบื้องต้นของอาสาสมัคร (n=10)

ตัวแปร	จำนวนอาสาสมัคร (N=10)
เพศ: จำนวน(ร้อยละ)	
-ชาย	10 (100)
-หญิง	0 (0)
อายุ: ปี	69 (65.00, 74.75)
Median (Q1, Q3)	
ระดับการศึกษา	
-ชั้นปีที่ 2	1
-ชั้นปีที่ 3	5
-ชั้นปีที่ 4	4

การทดสอบประสิทธิภาพนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิคสำหรับผู้เริ่มต้น

ผู้วิจัยติดตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากอาสาสมัครจำนวน 10 คนที่ฝึกปฏิบัติทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิค โดยอาสาสมัครจะได้เรียนรู้จากชุดการสอนที่ได้พัฒนาขึ้น มีระยะเวลาการทดลองครั้งละ 50 นาที จำนวน 4 ครั้ง รวมทั้งสิ้น 200 นาที พบว่าอาสาสมัครทุกคนได้คะแนนเฉลี่ย (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) เท่ากับ 32.6 (2.72) ซึ่งสูงกว่าร้อยละ 75 เมื่อพิจารณาคะแนนแบบทดสอบของแต่ละสัปดาห์ พบว่าอาสาสมัครทุกคนมีคะแนนแต่ละสัปดาห์มากกว่าหรือเท่ากับ 7 คะแนน จากค่าคะแนนระหว่างการเรียนรู้ทั้ง 4 สัปดาห์พบว่า อาสาสมัครได้คะแนนร้อยละ 75 ถึงร้อยละ 92.50 ดังตาราง 3

ตาราง 3 คะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียนนวัตกรรมการชูดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้นสัปดาห์ที่ 1-4

อาสาสมัคร คนที่	คะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียนแต่ละสัปดาห์ (10 คะแนน)				รวมทุกสัปดาห์ (40 คะแนน)	ร้อยละ
	สัปดาห์ที่ 1	สัปดาห์ที่ 2	สัปดาห์ที่ 3	สัปดาห์ที่ 4		
1	8	7	9	8	32	80.00
2	9	7	7	8	31	77.50
3	10	10	9	8	37	92.50
4	8	7	8	8	31	77.50
5	8	7	7	8	30	75.00
6	8	8	7	7	30	75.00
7	10	10	8	9	37	92.50
8	9	7	8	8	32	80.00
9	10	7	7	7	31	77.50
10	10	8	8	9	35	87.50
ค่าเฉลี่ย	9.00	7.80	7.80	8.00	32.6	81.5
ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	0.94	1.23	0.79	0.67	2.72	6.79

การทดสอบประสิทธิภาพของนวัตกรรมการชูดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้นทำโดยกำหนดให้มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบทดสอบที่ใช้ทดสอบเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน โดยมีผลการศึกษาดังตารางที่ 3 ทั้งนี้พบว่าอาสาสมัครทุกคนมีคะแนนหลังได้รับการฝึกซ้อมเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลองใช้นวัตกรรม โดยก่อนฝึกซ้อมมีค่าคะแนนเฉลี่ย (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) เท่ากับ 3.10 (0.88) คิดเป็นร้อยละ 31.00 และหลังฝึกซ้อมมีค่าคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นกว่าก่อนฝึกเป็น 7.80 (1.03) คิดเป็นร้อยละ 78.00

ในการนี้ จากการประเมินคะแนนก่อนเรียนยังพบว่า อาสาสมัครมีคะแนนประเมินน้อยที่สุดในหัวข้อเทคนิคนิ้วโป้งมือขวาสลับเบสและนิ้วชี้ นิ้วกลางนิ้วนิ้วนางและในหัวข้อเพลง Itsy Bitsy Spider ด้วยเทคนิคบูมซิกซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ย (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) เท่ากับ 0.10 (0.33) และ 0.00 (0.00) ตามลำดับ แต่หลังจากได้ฝึกซ้อมพบว่ามีความในหัวข้อดังกล่าวเพิ่มมากขึ้นคิดเป็นคะแนนเฉลี่ย (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) เท่ากับ 1.20 (0.44) และ 1.10 (0.33) ตามลำดับ ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน										คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน							
อาสาสมัคร คนที่	นิ้วโป้งมือ	เทคนิค	เทคนิค	เทคนิค	เพลง Itsy Bitsy	รวม	ร้อยละ	นิ้วโป้งมือ	เทคนิค	เทคนิค	เทคนิค	เพลง Itsy Bitsy	รวม	ร้อยละ			
	ขาดีคิต	mute	Palm	นิ้วโป้งมือ	Spider			ขาดีคิต	mute	Palm	นิ้วโป้งมือ	Spider					
คนที	เบส	(2)		เบสและ	ดัย			สลับสาย	(2)		เบสและ	ดัย					
	(2)			นิ้วชี้,	เทคนิคคิบูม			เบส			นิ้วชี้,	เทคนิคคิบูม					
				นิ้วกลาง	ซิด			(2)			นิ้วกลาง	ซิด					
				เบสตัว	(2)						เบสตัว	(2)					
				เซบิต 1							เซบิต 1						
				ซัน							ซัน						
				ทำนอง							ทำนอง						
				(2)							(2)						
	1	1	1	1	0	0	3	30	2	2	2	1	1	8	80		
	2	1	1	1	0	0	3	30	2	2	2	1	1	8	80		
3	1	1	1	0	0	3	30	2	2	2	2	2	10	100			
4	1	1	0	0	0	2	20	2	2	1	1	1	7	70			
5	1	1	1	0	0	3	30	2	2	1	1	1	7	70			
6	2	1	1	0	0	4	40	2	2	1	1	1	7	70			
7	1	2	0	0	0	3	30	2	2	2	2	1	9	90			
8	1	1	0	0	0	2	20	2	2	2	1	1	8	80			
9	1	1	1	0	0	3	30	2	2	1	1	1	7	70			
10	1	2	1	1	0	5	50	2	2	1	1	1	7	70			
ค่าเฉลี่ย	1.10	1.20	0.70	0.10	0.00	3.10	31.00	2.00	2.00	1.50	1.20	1.10	7.80	78.00			
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.33	0.44	0.50	0.33	0.00	0.93	9.28	0.00	0.00	0.53	0.44	0.33	1.09	10.93			

สำหรับคะแนนความรู้ที่ได้จากการใช้นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้นในกลุ่มอาสาสมัคร พบว่า มีความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.003$) โดยมีค่ามัธยฐาน (ช่วงระหว่างควอไทล์ที่ 1 และ 3) ก่อนเข้าร่วมโครงการเท่ากับ 3.00 (3.00,3.00) และหลังเข้าร่วมโครงการวิจัยมีค่ามัธยฐาน (ช่วงระหว่างควอไทล์ที่ 1 และ 3) เท่ากับ 7.50 (7.00,8.00) ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 การเปรียบเทียบคะแนนความรู้เรื่องชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้นของกลุ่มอาสาสมัครก่อนและหลังการทดลองใช้นวัตกรรมการเรียนการสอน (n=10)

คะแนนความรู้	มัธยฐาน (ช่วงระหว่างควอไทล์ที่ 1 และ 3)		สถิติ	p-value [†]
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
	3.00 (3.00,3.00)	7.50 (7.00,8.00)	0.00	0.003

[†]ใช้สถิติ Wilcoxon signed-rank test ในการทดสอบค่านัยสำคัญทางสถิติ โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p<0.05$

การประเมินความพึงพอใจของการใช้นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น

คะแนนเฉลี่ย (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) ของข้อมูลแบบประเมินความพึงพอใจของอาสาสมัครในทุกหัวข้อเท่ากับ 4.69 (0.10) คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด โดยหัวข้อที่มีคะแนนที่มากที่สุดได้แก่ ด้านการอธิบายและคำแนะนำจากผู้สอน ด้านความเหมาะสมในการเรียงลำดับความยากง่ายของแบบฝึกหัด ด้านความชัดเจนและความเข้าใจของคำแนะนำและวิธีการเล่นกีตาร์ ด้านคุณภาพของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ และด้านวิธีการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิก ซึ่งมีคะแนนเท่ากับ 4.90 (0.32), 4.80 (0.42), 4.80 (0.42), 4.80 (0.42) และ 4.80 (0.42) ตามลำดับ และสำหรับหัวข้อที่ได้คะแนนน้อยที่สุดได้แก่ ด้านการเรียนรู้มีความสนุกสนานและน่าสนใจ และด้านระดับความยากและความท้าทายของแบบฝึกหัด ซึ่งมีคะแนนเท่ากับ 4.50 (0.53) และ 4.40 (0.52) คะแนนตามลำดับ ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 การประเมินความพึงพอใจของการใช้นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์
ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น

ลำดับ	หัวข้อ	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความพึง พอใจ
	ความเหมาะสมในการเรียงลำดับความยากง่าย ของแบบฝึกหัด	4.80	0.42	มากที่สุด
2	ความชัดเจนและความเข้าใจของคำแนะนำ และวิธีการเล่นกีตาร์	4.80	0.42	มากที่สุด
3	คุณภาพของทักษะการเล่นที่เกิดหลังจากใช้ แบบฝึกหัด	4.70	0.48	มากที่สุด
4	การเรียนรู้และการปรับปรุงทักษะกีตาร์	4.60	0.70	มากที่สุด
5	การเรียนรู้มีความสนุกสนานและน่าสนใจ	4.50	0.53	มากที่สุด
6	ระดับความยากและความท้าทายของ แบบฝึกหัด	4.40	0.52	มาก
7	คุณภาพของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกีตาร์ฟิงเกอร์ สไตล์	4.80	0.42	มากที่สุด
8	การอธิบายและคำแนะนำจากผู้สอน	4.90	0.32	มากที่สุด
9	วิธีการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิก	4.80	0.42	มากที่สุด
10	ผู้เรียนสามารถนำเทคนิคบูมซิกไปใช้งานได้จริง	4.60	0.52	มากที่สุด
รวมทุกด้าน		4.69	0.10	มากที่สุด

บทที่ 5

บทสรุป

บทนี้นำเสนอผลสรุปของการวิจัยเรื่อง “นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น” โดยสรุปผลการดำเนินงานตั้งแต่กระบวนการพัฒนานวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน รวมถึงผลการประเมินความพึงพอใจต่อการใช้นวัตกรรม ทั้งนี้ยังได้อภิปรายผลที่ได้รับโดยเชื่อมโยงกับหลักการทางทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเสนอแนะแนวทางในการนำผลวิจัยไปใช้และแนวทางในการศึกษาวิจัยในอนาคต เพื่อให้ผลงานวิจัยนี้เป็นประโยชน์อย่างยั่งยืนต่อวงการดนตรีศึกษา โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ในกลุ่มผู้เริ่มต้นอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

สรุปผลการวิจัย

ผลการสร้างนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น

นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น ประกอบด้วยแบบฝึกย่อยจำนวน 4 สัปดาห์ที่เรียงลำดับตามความยากง่ายเพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะดังนี้

แบบฝึกหัดที่ 1 แบบฝึกทักษะการฝึกใช้นิ้วโป้งมือขวาควบคุมเสียงสายเบส (Palm Muting) โดยการวางสันมือใกล้กับสะพานรองสายของกีตาร์เพื่อควบคุมเสียงให้สั้นและห้วน หากใช้นิ้วโป้งดีดสายกีตาร์สายที่ 4 จะต้องดีดปิดสาย 4 และ สาย 3 พร้อม ๆ กัน ขณะที่เพิ่มการเน้นจังหวะขัดให้ได้เสียงเบสซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของเทคนิคบูมซิก

แบบฝึกหัดที่ 2 แบบฝึกทักษะการฝึกนิ้วชี้ นิ้วกลาง และนิ้วนางของมือขวาเพื่อเล่นแนวทำนองประกอบกับนิ้วโป้งเสียงเบส ช่วยให้ผู้เรียนฝึกการเปลี่ยนคอร์ดระหว่าง C กับ G7 ควบคู่ไปกับการดีดสลับเบสด้วยเทคนิคจุดสายที่สอดคล้องกับตำแหน่งโน้ตสำคัญบนสายกีตาร์อย่างถูกต้อง

แบบฝึกหัดที่ 3 แบบฝึกทักษะการดีดสลับนิ้วมือขวาที่ซับซ้อนขึ้น หลังจากผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการดีดแนวเบสและเปลี่ยนคอร์ดจากแบบฝึกหัดที่ผ่านมา โดยแบบฝึกหัดที่ 3 จะปรากฏทำนองเพลงในสายที่ 1-3 ของกีตาร์ ผู้จะมีการปรับรูปแบบการดีดแนวเบสให้มีความซับซ้อนมากขึ้นตามตำแหน่งของโน้ตทำนองบนเฟรตกีตาร์

แบบฝึกหัดที่ 4 การเล่นเพลง “Itsy Bitsy Spider” เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเล่นกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์เทคนิคบูมซิกอย่างเต็มรูปแบบและสามารถประยุกต์ใช้ทักษะจากการเรียนแบบฝึกหัดที่ 1-3 ในการบรรเลงบทเพลงที่คุ้นเคยและมีโครงสร้างไม่ซับซ้อนซึ่งถูกออกแบบให้สอดคล้องกับวิธีการเล่นของเทคนิคบูมซิก

การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น

ผู้วิจัยกำหนดให้มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบทดสอบที่ใช้ทดสอบเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน อาสาสมัครจำนวน 10 คน เป็นนักศึกษาที่มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 21.30 โดยแบ่งออกเป็นเพศชาย 10 คน เพศหญิง 0 คน ซึ่งอาสาสมัครทั้งหมดกำลังระดับการศึกษาอยู่ที่ชั้นปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 สำหรับคะแนนทักษะที่ได้จากการใช้นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น ในกลุ่มอาสาสมัคร พบว่ามีทักษะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P=0.003$) โดยมีค่ามัธยฐาน (ช่วงระหว่างควอไทล์ที่ 1 และ 3) ก่อนเข้าร่วมโครงการเท่ากับ 3.00 (3.00,3.00) และหลังเข้าร่วมโครงการวิจัยมีค่ามัธยฐาน (ช่วงระหว่างควอไทล์ที่ 1 และ 3) เท่ากับ 7.50 (7.00,8.00) ประเด็นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลอาสาสมัครรายบุคคล พบว่าอาสาสมัครทุกคนมีคะแนนหลังเรียนนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น เพิ่มขึ้นกว่าก่อนการเรียนนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น จากการประเมินคะแนนก่อนเรียนยังพบว่า อาสาสมัครมีคะแนนประเมินน้อยที่สุดในหัวข้อเทคนิคนิ้วโป้งมือขวาสลับเบสและนิ้วชี้ นิ้วกลางโน้ตทำนองและในหัวข้อเพลง “Itsy Bitsy Spider” ด้วยเทคนิคบูมซิก แต่หลังจากเรียนนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น พบว่ามีคะแนนในหัวข้อดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น

การประเมินความพึงพอใจของนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น

อาสาสมัครมีความพึงพอใจต่อนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น ในทุกหัวข้อในระดับมากที่สุด ($\bar{X}= 4.69$, S.D. = 0.10) โดยหัวข้อที่มีคะแนนที่มากที่สุดได้แก่ ด้านการอธิบายและคำแนะนำจากผู้สอน ด้านความเหมาะสมในการเรียงลำดับความยากง่ายของแบบฝึกหัด ด้านความชัดเจนและความเข้าใจของคำแนะนำและวิธีการเล่นกีตาร์ ด้านคุณภาพของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์ และด้านวิธีการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์เทคนิคบูมซิก ซึ่งมีคะแนน $\bar{X}= 4.90$, S.D. = 0.32, $\bar{X}= 4.80$, S.D. = 0.42 ตามลำดับ และสำหรับหัวข้อที่ได้คะแนนน้อยที่สุดได้แก่ ด้านการเรียนรู้มีความสนุกสนานและน่าสนใจ และด้านระดับ

ความยากและความท้าทายของแบบฝึกหัด ซึ่งมีคะแนน $\bar{X}$ = 4.50, S.D. = 0.53, $\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 0.52 คะแนนตามลำดับ

อภิปรายผล

นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น ได้ถูกพัฒนาขึ้นให้มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมทักษะการเล่นกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์เทคนิคบูมซิก และพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อนวัตกรรมดังกล่าว นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น นี้ใช้หลักการของเชสเตอร์ แอดกินส์ที่ริเริ่มเทคนิคการดีดสลับเสียงเบสด้วยนิ้วโป้งซึ่งผู้วิจัยได้นำมาพัฒนาร่วมกับตำราเรียนกีตาร์ของโรงเรียนดนตรียามาฮ่า (สยามกลการ) จนสามารถสร้างแบบฝึกหัดรายสัปดาห์จากง่ายไปหายากจนถึงเพลง “Itsy Bitsy Spider” เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานมาก่อน โดยหลักการดังกล่าวสอดคล้องกับงานเขียนของ (Lugosch, 2015) ที่กล่าวว่า ทำนองเพลงพื้นเมืองหรือเพลงสำหรับเด็กเหมาะกับการนำมาเรียบเรียงเป็นกีตาร์เพราะเป็นทำนองง่าย ๆ จึงมีพื้นที่สำหรับสร้างสรรค์สิ่งใหม่ได้

การทดสอบประสิทธิภาพของนวัตกรรมดำเนินการในอาสาสมัครที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเล่นกีตาร์แบบฟิงเกอร์สไตร์ เพื่อให้มั่นใจว่า ผลลัพธ์ที่ได้เกิดจากการใช้นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น โดยตรง อย่างไรก็ตามนวัตกรรมนี้มีข้อจำกัดคือ ผู้ที่ศึกษาบทเรียนต้องมีพื้นฐานการเล่นกีตาร์โปร่งในระดับอย่างน้อยสามารถเปลี่ยนคอร์ดในกุญแจเสียง C เมเจอร์ได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงทักษะพื้นฐานด้านกีตาร์ที่จำเป็นในการต่อยอดการเรียนรู้เทคนิคบูมซิก ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนาทักษะนี้ ก่อนเริ่มเรียนด้วยนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันและผ่านการทดสอบค่า IOC โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน จนมีค่าคะแนนมากกว่า 0.50 (Turner, & Carlson, 2003) ทำให้มั่นใจว่าแบบทดสอบนี้มีมาตรฐานในการประเมินประสิทธิภาพในการประเมินทักษะของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

การประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น พบว่าอาสาสมัครมีค่าคะแนนทักษะการเล่นกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์เพิ่มขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอาจเกิดจากนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น ส่งเสริมผู้เรียนให้มีการซ้อมอย่างเป็นระบบและมีการพัฒนาทักษะจากง่ายไปหายากตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ketjaroen, & Pikulsri (2024) ที่ค่อย ๆ เพิ่มทักษะจากง่ายไปยากเช่นกันแล้วได้ผลดี นอกจากนี้อาสาสมัครทุกรายที่ผ่านการเรียนมีค่าคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นอาจเนื่องจากบทเรียนมีการประเมินทักษะของผู้เรียนเป็นระยะ สอดคล้องกับบทเรียนที่ Dechsri et al. (2024) พัฒนาขึ้น ทำให้ทราบว่าผู้เรียนมีความพร้อม

ในการเรียนบทเรียนที่ยากขึ้นได้แล้วหรือไม่ ทั้งนี้พบว่า ก่อนเรียนอาสาสมัครมีความกระตือรือร้นน้อยที่สุดในหัวข้อเทคนิคนิ้วโป้งมือขวาสลับเบสและนิ้วชี้ นิ้วกลางโน้ตทำนองและในหัวข้อเพลง “Itsy Bitsy Spider” ซึ่งเป็นเทคนิคที่มีความซับซ้อนมากกว่าเทคนิคอื่นในวัฏกรรม แม้ผู้เรียนมีทักษะการเล่นกีตาร์พื้นฐานมาบ้างแล้ว แต่เป็นลักษณะการใช้มือข้างขวาในการตีคอร์ด เมื่อต้องฝึกฝนการใช้มือข้างขวาเคลื่อนไหวแบบแยกส่วน จึงทำได้อย่างยากลำบาก อย่างไรก็ตามเมื่อสิ้นสุดการฝึก วัฏกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคคอร์ดสำหรับผู้เริ่มต้น พบว่าผู้เรียนทุกคนสามารถพัฒนาทักษะดังกล่าวขึ้นได้ จึงสนับสนุนเพิ่มเติมว่าวัฏกรรมชุดแบบฝึกทักษะที่กำหนดให้ฝึกการเคลื่อนไหวดังกล่าวซ้ำ ๆ ตามโน้ตเพลง สามารถทำให้ผู้เรียนมีทักษะการเคลื่อนไหวของนิ้วมือได้ดีขึ้น

อาสาสมัครมีความพึงพอใจต่อวัฏกรรมชุดแบบฝึกทักษะฯ โดยรวมในระดับมากที่สุด อย่างไรก็ตามพบว่าหัวข้อที่อาสาสมัครมีความพึงพอใจน้อยที่สุดได้แก่ ด้านการเรียนรู้ มีความสนุกสนานและน่าสนใจ และด้านระดับความยากและความท้าทายของแบบฝึกหัด อาจเนื่องจากอาสาสมัครมีความรู้สึกว่าการฝึกทักษะที่มีความยากกว่าการเล่นกีตาร์ตีคอร์ดทั่วไป รวมทั้งเพลงที่ใช้ในการฝึก อาจเป็นเพลงที่ไม่ดึงดูดผู้เรียนเท่าที่ควรทำให้ผู้เรียนพึงพอใจต่อความสนุกสนานและน่าสนใจของวัฏกรรมชุดแบบฝึกทักษะฯ ต่ำกว่าข้ออื่น ๆ ทั้งนี้ควรมีการพัฒนาบทเรียนให้มีความดึงดูดน่าสนใจต่อผู้เรียนเช่นเปลี่ยนบทเพลงที่ใช้ประกอบการเรียนเป็นเพลงตามสมัยนิยม เป็นที่รู้จัก เมื่อผู้เรียนมีแรงดึงดูดต่อบทเรียนมากขึ้น อาจทำให้ความรู้สึกว่าบทเรียนมีความยากลดลง (Chakarothis & Soontorntanaphol, 2017)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. วัฏกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคคอร์ดสำหรับผู้เริ่มต้น ที่พัฒนาขึ้นควรได้รับการต่อยอดและประยุกต์ใช้เพื่อเสริมทักษะในกลุ่มผู้ที่สนใจที่หลากหลายโดยปรับใช้ในพื้นที่ต่าง ๆ เช่น ชุมชน หรือโรงเรียน โดยเฉพาะในกลุ่มผู้เริ่มต้นฝึกกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ซึ่งอาจช่วยขยายโอกาสในการเข้าถึงชุดแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนจากวัฏกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคคอร์ดสำหรับผู้เริ่มต้นให้คอร์สออนไลน์แบบไม่จำกัดช่วงเวลา (asynchronous teaching) ผ่านการเรียนทักษะปฏิบัติด้วยวิดีโอและโต้ตอบกับผู้สอนทางไกล เพื่อเป็นต้นแบบของการเรียนรู้ด้วยตนเอง (self-learning) ซึ่งกล่าวได้ว่าสื่อการสอนในโลกอนาคต เป็นชุดการเรียนการสอนแบบ VDO ออนไลน์

2. ควรสร้างสรรค์นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคอื่น ๆ เช่น เทคนิคแทปปี้ง (tapping) เทคนิคสร้างเสียงกลอง สแนร์และกลองใหญ่ (snare and kick) ด้วยการเคาะลงบนลำตัวกีตาร์เพื่อเติมเต็มทักษะที่จำเป็น (gap of knowledge) สำหรับผู้เริ่มต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ณัฐกร ชาคโรทัย, และสุนทรธณผล, น. (2560). การพัฒนาชุดการสอนกีตาร์เบื้องต้น สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ แผนกสามัญหญิง อำเภอสามพราน จังหวัด
นครปฐม. *วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 21(2), 32-40.
- ณัฐกานต์ กัณโสมณ, และสวนันท์ แดงประเสริฐ. (2565). การพัฒนาชุดฝึกทักษะออนไลน์โดยใช้การ
เรียนรู้แบบนำตนเองเพื่อส่งเสริมทักษะการสร้างเว็บแอปพลิเคชัน. *วารสารศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ*, 4(2), 1-15.
- ทิตนา เขมมณี. (2547). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*
(พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธเนศ วงศ์สิงห์. (2562). บทประพันธ์เพลง “ช่วงเวลาแห่งความสุข” สำหรับกีตาร์อคูสติค.
วารสารดนตรีและการแสดง, 15(1), 66-76.
- นลิน พ่วงความสุข, และคณินา อุทัยสุข. (2014). การวิเคราะห์ลักษณะความเป็นอิสระของแต่ละ
นิ้วมือในบทเพลงเดี่ยวกีตาร์คลาสสิกที่ใช้ในการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา. *Journal of
Education*, 9(2), 659-673. retrieved from [https://so01.tci-
thaijo.org/index.php/OJED/article/view/37273](https://so01.tci-thaijo.org/index.php/OJED/article/view/37273)
- นัญญิกา สุนทรธณผล, และอธิวัฒน์ พรหมจันทร์. (2561). การพัฒนาชุดการเรียนการเล่นกีตาร์ชั้น
พื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทพวิทยา. *วารสารชุมชนวิจัย*,
12(3), 200-210.
- นิศาชล ฉัตรทอง. (2566). ผลของการใช้ชุดแบบฝึกทักษะกระบวนการสืบเสาะต่อความสามารถใน
การคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. *วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา*, 17(1), 112-125.
- มานพ อิมสุขศรี. (2554). การพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนรู้กีตาร์พื้นฐานสำหรับชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 โรงเรียนวชิรปราการวิทยาคม จังหวัดกำแพงเพชร. *วารสารสารสนเทศ*, 12(2), 48-57.
- วัชรวิชัย นรการ, & กฤษกร อ่อนละมุล. (2019). การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้น
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด. *Journal of Graduate
School*, 16(75), 64-723.
- เศรษฐศักดิ์ ไสวงาม และเฉลิมศักดิ์ พิภูลศรี. (2563). แนวคิดและการประพันธ์ดนตรีสำหรับ
กีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ของพิทักษ์ ธีระไทย. *วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*,
12(2) 1-21.

- อรนุช มั่งมีสุขศิริ. (2562). *การวิจัยและพัฒนาวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะและทักษะของนักประดิษฐ์*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- Atkins, C., & Cochran, R. (2003). *Me and my guitars*. N.P.: Hal Leonard Corporation.
- Cabanac, M., Perlovsky, L., Bonniot-Cabanac, M. C., & Cabanac, A. (2013). Music and academic performance. *Behavioural Processes*, 96, 1–4.
- Chakarothai, N., & Soontorntanaphol, N. (2017). Development of Basic Guitar Instructional Package for Mathayom 1 Joseph Upatham School, Girl Department, Sampran, Nakhonpathom. *Fine Arts Journal: Srinakharinwirot University*, 21(2), 32-40. [in Thai]
- Coen, J. (2018). Tommy Emmanuel: The fingerstyle virtuoso on his early years and inspirations. *Acoustic Guitar*. Retrieved November 2, 2024, from <https://acousticguitar.com/tommy-emmanuel-interview/>
- Dechsri, T., Phothikawin, D., & Promsukkul, P.(2024). Developing A Basic Guitar Skills Training Set For Junior High School Students, PBISS International School, Surat Thani. *Journal of Humanities and Social Sciences Suratthani Rajabhat University*, 16(1), 259-268. [in Thai]
- Duncan, C. (1995). *The art of classical guitar playing*. Alfred Music.
- Feldman, E., Contzius, A., & Seaton, R. (2011). *Instrumental music education: Teaching with the musical and practical in harmony*. New York: Routledge.
- Hemmo, P. (2004). *Beginning classroom guitar: A musician's approach*. New York: Thomson/Schirmer.
- Himonides, E., & Ockelford, A. (2016). Music technology and special educational needs: A novel interpretation. In A. King & E. Himonides (Eds.), *Music, technology, and education: Critical perspectives* (pp. 173–187). New York: Routledge.
- Ketjaroen, P., & Pikulsri, C. . (2024). The Development of Fingerstyle Guitar's Exercise for the Students in Major of Popular String Instruments, Bachelor of Education, Roi Et Rajabhat University. *Journal of Roi Et Rajabhat University*, 18(1), 14–23. retrieved from <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/reru/article/view/266599>.

- Merry, R. (2010). *A paradigm for effective pre-college classical guitar methodology: A case study of two models of effective instruction* (Doctoral dissertation, University of Northern Colorado). <https://digscholarship.unco.edu/dissertations/212/>
- Perlovsky, L. (2017). *Music, passion, and cognitive function*. New York: Elsevier Academic Press.
- Plummeridge, C. (1991). *Music education in theory and practice*. New York: Falmer Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลง
กีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิคสำหรับผู้เริ่มต้น มีผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ดังนี้

1. อาจารย์ ดร.เคลน บุญยอนันต์ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา
เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
2. อาจารย์พิทักษ์ วีระไทย ผู้เชี่ยวชาญทางด้านกีตาร์แนวฟิงเกอร์สไตล์
3. อาจารย์บุญชอบ ถนอมวงศ์ธนา ผู้เชี่ยวชาญทางด้านกีตาร์แนวฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิค

ภาคผนวก ข แบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะ
การบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์เทคนิคบูมซิคสำหรับผู้เริ่มต้น

คำชี้แจง

1. แบบแสดงความคิดเห็นนี้สร้างขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลการทำ
วิทยานิพนธ์เกี่ยวกับนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์เทคนิคบูมซิคสำหรับผู้
เริ่มต้น

2. โปรดพิจารณาแบบแสดงความคิดเห็นเรื่องนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์
ฟิงเกอร์สไตร์เทคนิคบูมซิคสำหรับผู้เริ่มต้นโดยใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความคิดเห็นของท่าน
พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป โดยความหมายของระดับ
คะแนนมีดังนี้

ให้ +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อขอความคิดเห็นสอดคล้องกับประเด็นความคิดเห็น

ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อขอความคิดเห็นสอดคล้องกับประเด็นความคิดเห็น

ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อขอความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับประเด็นความคิดเห็น

**แบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลง
กีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิคสำหรับผู้เริ่มต้น**

.....
ประเด็นที่ใช้ในแบบแสดงความคิดเห็น 1.นวัตกรรมชุดแบบฝึก 2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

รายการขอความคิดเห็น	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
	1	0	-1	
1.นวัตกรรมชุดแบบฝึก				
1.1 ความสอดคล้องเหมาะสมของชุดแบบฝึกกับสภาพปัจจุบันและปัญหา				
1.2 ความเหมาะสมของเนื้อหาแบบฝึกหัดต่อสัปดาห์				
1.3 การเรียงลำดับความยากง่ายของเทคนิคมือซ้าย				
1.4 การเรียงลำดับความยากง่ายเพื่อพัฒนาเทคนิคบูมซิค				
1.5 ขนาดตัวโน้ตและแท็บมีความเหมาะสม				
1.6 ความเหมาะสมและสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะผู้เรียนขั้นพื้นฐาน				
1.7 ชุดแบบฝึกสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียน				
2.แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสัปดาห์ที่ 1-4				
2.1 ความเหมาะสมของรูปแบบแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				
2.2 ความเหมาะสมในการใช้ภาษา				
2.3 ความสอดคล้องของแบบฝึกหัดตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้				
2.4 ความเหมาะสมของเกณฑ์การให้คะแนน				

ลงชื่อ..... ผู้ทรงคุณวุฒิ
()

**ภาคผนวก ค แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนนวัตกรรมชุดแบบ
ฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิคสำหรับผู้เริ่มต้น**

1. สามารถใช้นิ้วโป้งมือขวาดีดสลับสายเบส
2. สามารถใช้เทคนิค Palm mute
3. สามารถใช้เทคนิค Palm mute รวมทั้งการดีดสลับสายเบสในอัตราส่วนโน้ตตัวดำ
4. สามารถใช้เทคนิคการใช้นิ้วโป้งมือขวาดีดสลับสายเบสและนิ้วชี้, นิ้วกลางดีดสลับโน้ต

ทำนอง

5. สามารถเล่นบทเพลงแมงมุมมลาย (Itsy Bitty Spider Song) ในรูปแบบฟิงเกอร์สไตล์โดยใช้เทคนิคบูมซิคได้

ที่	นักเรียน	Pre-test	Post-test
		(10 คะแนน)	(10 คะแนน)
1	นักเรียนคนที่ 1		
2	นักเรียนคนที่ 2		
3	นักเรียนคนที่ 3		
4	นักเรียนคนที่ 4		
5	นักเรียนคนที่ 5		
6	นักเรียนคนที่ 6		
7	นักเรียนคนที่ 7		
8	นักเรียนคนที่ 8		
9	นักเรียนคนที่ 9		
10	นักเรียนคนที่ 10		

ภาคผนวก ง แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายสัปดาห์

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สัปดาห์ที่ 1

ที่	ชื่อ-สกุล	วัตถุประสงค์การเรียนรู้						คะแนนรวม (10)
		1	2	3	4	5	6	
1	นักเรียนคนที่ 1							
2	นักเรียนคนที่ 2							
3	นักเรียนคนที่ 3							
4	นักเรียนคนที่ 4							
5	นักเรียนคนที่ 5							
6	นักเรียนคนที่ 6							
7	นักเรียนคนที่ 7							
8	นักเรียนคนที่ 8							
9	นักเรียนคนที่ 9							
10	นักเรียนคนที่ 10							

1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้นิ้วโป้งมือขวาดีดสายกีตาร์เสียงต่ำโน้ตตัวดำ 1 เสียงต่อแต่ละห้องเพลง ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้นิ้วโป้งมือขวาดีดสลับสายกีตาร์เสียงต่ำโน้ตตัวดำ 2 เสียงต่อแต่ละห้องเพลงได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง
3. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้นิ้วโป้งมือขวาดีดสลับสายกีตาร์เสียงต่ำโน้ตตัวดำ 3 เสียงต่อแต่ละห้องเพลงได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง
4. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคนิค Palm mute ในสายเสียงต่ำ(สายเบส) โดยใช้นิ้วโป้งดีดสลับโน้ตตัวดำ 3 เสียงในคอร์ด C ของแต่ละห้องเพลงได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง
5. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคนิค Palm mute ในสายเสียงต่ำ(สายเบส) โดยใช้นิ้วโป้งดีดสลับโน้ตตัวดำ 3 เสียงในคอร์ด G7 ของแต่ละห้องเพลงได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง
6. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคนิค Palm mute ในสายเสียงต่ำ(สายเบส) โดยใช้นิ้วโป้งดีดสลับโน้ตตัวดำ 3 เสียง ในคอร์ด C และ G7 ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สัปดาห์ที่ 2

ที่	นักเรียน	วัตถุประสงค์การเรียนรู้					คะแนนรวม (10)
		1	2	3	4	5	
1	นักเรียนคนที่ 1						
2	นักเรียนคนที่ 2						
3	นักเรียนคนที่ 3						
4	นักเรียนคนที่ 4						
5	นักเรียนคนที่ 5						
6	นักเรียนคนที่ 6						
7	นักเรียนคนที่ 7						
8	นักเรียนคนที่ 8						
9	นักเรียนคนที่ 9						
10	นักเรียนคนที่ 10						

1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคนิคการใช้นิ้วโป้งมือขวาดีดสลับสายกีตาร์เสียงต่ำตามค่าน้ตตัวดำ และเพิ่มการใช้นิ้วนางมือขวาดีดโน้ต มี(E) ทำนองสายที่ 1 ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคนิคการใช้นิ้วโป้งมือขวาดีดสลับสายกีตาร์เสียงต่ำตามค่าน้ตตัวดำ และเพิ่มการใช้นิ้วกลางมือขวาดีดโน้ต โด(C) ทำนองสายที่ 2 ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง
3. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคนิคการใช้นิ้วโป้งมือขวาดีดสลับสายกีตาร์เสียงต่ำตามค่าน้ตตัวดำ และเพิ่มการใช้นิ้วชี้มือขวาดีดโน้ต ที(B) ทำนองสายที่ 2 ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง
4. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคนิคการใช้นิ้วโป้งมือขวาดีดสลับสายกีตาร์เสียงต่ำตามค่าน้ตตัวดำ และเพิ่มการใช้นิ้วกลางมือขวาดีดโน้ต เร(D) ทำนองสายที่ 2 ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง
5. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคนิคการใช้นิ้วโป้งมือขวาดีดสลับสายกีตาร์เสียงต่ำตามค่าน้ตตัวดำ และเพิ่มการดีดสลับโน้ต E C สาย1,2 และโน้ต D B สาย2 ทำนองสายที่ 2 ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สัปดาห์ที่ 3

ที่	นักเรียน	วัตถุประสงค์การเรียนรู้						คะแนน
		1	2	3	4	5	6	รวม (10)
1	นักเรียนคนที่ 1							
2	นักเรียนคนที่ 2							
3	นักเรียนคนที่ 3							
4	นักเรียนคนที่ 4							
5	นักเรียนคนที่ 5							
6	นักเรียนคนที่ 6							
7	นักเรียนคนที่ 7							
8	นักเรียนคนที่ 8							
9	นักเรียนคนที่ 9							
10	นักเรียนคนที่ 10							

1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคนิคการใช้นิ้วโป้งมือขวาดีดสลับสายกีตาร์เสียงต่ำตามค่าโน้ตตัวดำ และปรับค่าโน้ตทำนองสายที่ 1 และ 2 เป็นโน้ตตัวดำ ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคนิคการใช้นิ้วโป้งมือขวาดีดสลับสายกีตาร์เสียงต่ำและดีดสลับโน้ตทำนองสายที่ 1 และ 2 ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง
3. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคนิคการใช้นิ้วโป้งมือขวาดีดสลับสายกีตาร์เสียงต่ำและนิ้วชี้, นิ้วกลางดีดสลับโน้ตทำนองสาย 1,2 และเพิ่มโน้ตตัวขาวในโน้ตทำนองสายที่ 1 บางห้องเพลงได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง
4. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคนิคการใช้นิ้วโป้งมือขวาดีดสลับสายกีตาร์เสียงต่ำและนิ้วชี้, นิ้วกลางดีดสลับโน้ตทำนองสาย 1,2 ในทำนองที่แตกต่างจาก EX.3.1 ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง
5. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคนิคการใช้นิ้วโป้งมือขวาดีดสลับสายกีตาร์เสียงต่ำและนิ้วชี้, นิ้วกลางดีดสลับโน้ตทำนองสาย 1,2 ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง
6. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคนิคการใช้นิ้วโป้งมือขวาดีดสลับสายกีตาร์เสียงต่ำและนิ้วชี้, นิ้วกลางดีดสลับโน้ตทำนองสาย 1,2 ในทำนองที่แตกต่างจาก EX.3.1, EX.3.2 และ EX.4 ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สัปดาห์ที่ 4

ที่	นักเรียน	วัตถุประสงค์การเรียนรู้		คะแนนรวม (10)
		1	2	
1	นักเรียนคนที่ 1			
2	นักเรียนคนที่ 2			
3	นักเรียนคนที่ 3			
4	นักเรียนคนที่ 4			
5	นักเรียนคนที่ 5			
6	นักเรียนคนที่ 6			
7	นักเรียนคนที่ 7			
8	นักเรียนคนที่ 8			
9	นักเรียนคนที่ 9			
10	นักเรียนคนที่ 10			

1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเล่นบทเพลงแมงมุมลาย (Itsy Bitty Spider Song) ในรูปแบบ ฟิงเกอร์สไตล์โดยใช้เทคนิค บุมซิค ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องในห้องที่ 1, 2, 7 และ 8
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเล่นบทเพลงแมงมุมลาย (Itsy Bitty Spider Song) ในรูปแบบ ฟิงเกอร์สไตล์โดยใช้เทคนิค บุมซิค ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องในห้องที่ 3, 4, 5 และ 6

ภาคผนวก จ ชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิคสำหรับผู้เริ่มต้น

แบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบุมซิคสำหรับผู้เริ่มต้น สัปดาห์ที่ 1

Basic Fingerstyle

Part 1 Thumb Technique (P)

Standard tuning

♩ = 60

The image displays a musical score for a piece titled "The Elephant" by P. S. Kulkarni. The score is written for a single melodic line in 4/4 time, with a tempo of 70 beats per minute. The music is presented in a single system, with measures numbered 1 through 34. The notation includes a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a tempo marking of 70. The score is divided into four measures, each containing a melodic line and a corresponding tablature line. The tablature is written in a simplified form, using numbers 1-4 to represent frets. A large, stylized illustration of an elephant is positioned in the background, and a circular logo with Thai text is overlaid on the score.

Ex. 1

sgt.

1 2 3 4

5 6 7 8 9

10 Ex.2 11 12 13 14

15 Ex.3 16 17 18 19

20 Ex.4 21 22 23 24

P.M.

25 Ex.5 26 27 28 29

P.M.

30 Ex.6 31 32 33 34

P.M.

70

85

แบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมชิกสำหรับผู้เริ่มต้น สัปดาห์ที่ 2

Basic Fingerstyle Part 2 Boomchick Technique

Standard tuning

♩ = 60

Ex.1.1 *เล่น 2 ครั้ง ครั้งแรกไม่ต้องใช้เทคนิค Palm mute

C

sguit.

TAB: 0 2 3 2 0 2 3 2

Ex.1.2 *เล่น 2 ครั้ง ครั้งแรกไม่ต้องใช้เทคนิค Palm mute

TAB: 1 1 2 2 1 1 2 2

♩ = 40

Ex.2.1 *เล่น 2 ครั้ง ครั้งแรกไม่ต้องใช้เทคนิค Palm mute

TAB: 0 0 2 0 0 0 2 0

Ex.2.2 *เล่น 2 ครั้ง ครั้งแรกไม่ต้องใช้เทคนิค Palm mute

TAB: 3 0 2 0 3 0 2 0

Ex.3 *เล่น 2 ครั้ง ครั้งแรกไม่ต้องใช้เทคนิค Palm mute

TAB: 0 1 2 0 0 1 2 0

แบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบุมซิคสำหรับผู้เริ่มต้น สัปดาห์ที่ 3

Basic Fingerstyle

Part 3 Boomchick Technique

Standard tuning

♩ = 60

Ex.1 *เล่น 2 ครั้ง ครั้งแรกไม่ต้องใช้เทคนิค Palm mute

guitar

P.M.

1 1 1 1 0 0 0 0 3 3 3 3 1 1 1 1
3 2 2 2 3 2 2 2 0 2 0 3 3 2 2

Ex.2 *เล่น 2 ครั้ง ครั้งแรกไม่ต้องใช้เทคนิค Palm mute

Guitar Melody: The melody is written in 4/4 time with a key signature of one sharp (F#). It consists of two phrases. The first phrase starts with a quarter rest, followed by quarter notes G4, A4, B4, and C5. The second phrase starts with a quarter rest, followed by quarter notes B4, A4, G4, and F#4. The melody is repeated twice.

TAB: The TAB section is written for a guitar. It consists of two phrases. The first phrase starts with a quarter rest, followed by quarter notes G4, A4, B4, and C5. The second phrase starts with a quarter rest, followed by quarter notes B4, A4, G4, and F#4. The TAB is repeated twice.

Ex.3.1 *เล่น 2 ครั้ง ครั้งแรกไม่ต้องใช้เทคนิค Palm mute

EX.3-1 Two 8ths with slurs and ties (rain mode)

Musical notation showing a sequence of notes with fingerings (1, 2, 3) and a corresponding tablature row.

T	A	B										
•	1	1	1	3	0	0	0	0	1	3	3	-1
•	3	2	2	2	3	2	2	2	3	2	2	2

Ex.3.2 *เล่น 2 ครั้ง ครั้งแรกไม่ต้องใช้เทคนิค Palm mute

13 m i m i m 14 m m i i m i m m 15 i i m i m i m m 16 m m

P.M.

1	1	3	0	0	1	0	1	3	0	0
0	2	0	3	2	2	0	2	0	3	2

Ex.4 *เล่น 2 ครั้ง ครั้งแรกไม่ต้องใช้เทคนิค Palm mute

EX.5 *เล่น 2 ครั้ง ครั้งแรกไม่ต้องใช้เทคนิค Palm mute

21:

แบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมชิกสำหรับผู้เริ่มต้น ลัปดาห์ที่ 4

Itsy bitsy spider song

(Boom Chick Technique)

แมงมุม

Standard tuning
♩ = 55

C G7 C

sguit.

1 2 3 4

P.M.

TAB

1 1 1 3 0 0 0 3 1 3 0 1 2 2

3 2 2 3 2 2 3 0 2 0 3 2 3

C G7 C

5 6 7 8

P.M.

TAB

0 0 0 1 3 3 1 0 1 3 0 2 2

3 3 3 3 3 3 3 2 0 3 3 3

C G7 C

9 10 11 12

P.M.

TAB

1 1 1 3 0 0 3 1 3 0 1 2 2

3 2 2 3 2 2 3 0 2 0 3 2 3

C G7 C

13 14 15 16

P.M.

TAB

0 0 0 1 3 3 3 1 0 1 3 0

3 2 2 3 2 2 3 0 2 0 3

ประวัติผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล กวิน ภูศรีเทศ

ที่อยู่ปัจจุบัน 9/10 ถนนเอกาทศรถ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000

ที่ทำงานปัจจุบัน ร้านแฮปปี้โฮมมิวสิก 9/10 ถนนเอกาทศรถ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ครูผู้สอน, ผู้จัดการร้าน

ประสบการณ์การทำงาน

พ.ศ. 2553	โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดพันปี)
พ.ศ. 2554	โรงเรียนดนตรีสยามกลการพิษณุโลก (Yamaha)
พ.ศ. 2555	ร้านแฮปปี้โฮมมิวสิก

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2552	ดศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์สากล) มหาวิทยาลัยนเรศวร
พ.ศ. 2554	ป.บัณฑิต (วิชาชีพครู) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ

ผลงานตีพิมพ์

Phusrithet, K., & Amaro T. (2025). Creating Fingerstyle Guitar from Four Regional Thai Folk Tunes in Duet. *Rangsit Music Journal*, 20(1), R0204.

ธรรศ อัมโร, เฟด็จ เนตรภักดี, และกวิน ภูศรีเทศ. (2568). แนวทางการเรียบเรียงบทเพลงดูเอต์สำหรับกีตาร์คลาสสิกและฟิงเกอร์สไตล์. *วารสารศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 12(1), 100-112.